

2008. OKTÓBER 9., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: ONESTA ÚR

Alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.00-kor nyitják meg.)

2. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

3. Az Unió jelképeinek használata a Parlament által (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont Carlos Carnero González jelentése (A6-0347/2008) az Alkotmányügyi Bizottság részéről az Unió jelképeinek Parlament általi használatáról szóló új 202a. cikknek a Parlament eljárási szabályzatába történő felvételéről (2007/2240 (REG)).

Carlos Carnero González, előadó. – (ES) Elnök úr! Az ülésterem elé tárt jelentésem elsősorban politikai, a szó legszorosabb értelmében. A formális határozat, amit elfogadni készülünk, bár teljesen releváns, de a legkevesebb, amit tehetünk.

Módosítani készülünk eljárási szabályzatunkat, hogy hivatalossá tegyünk, ami már létezik, amit a különböző uniós intézmények már évek óta tesznek. Erre szeretném a képviselőket emlékeztetni.

Azt javasoljuk, hogy a Ház használja az Unió zászlóját minden üléstermében és a legtöbb hivatalos alkalom során, például alakuló üléseken, vagy államfők fogadásakor. Azt is javasoljuk, hogy ezen alkalmak során kerüljön eljátszásra a himnusz, hogy az „Egység a sokféleségben” jelmondat minden írásos okiratban szerepeljen, és hogy az Európa-nap kerüljön megünneplésre.

Elnök úr! Bár Ön támogatta az ötletet, nem javasoljuk az euro jelképként való használatát. Mindamelllett, véleményünk szerint az euro nagyszerű eszköz, ami kétségtelenül segít bennünket a nemzetközi pénzügyi válság kezelésében. Hol lennénk az euro nélkül? Újra a versenyszempontok miatti leértékelődés kínzó helyzetében lennénk, ami realgazdaságunkat térdre kényszerítette volna a nemzetközi pénzügyi spekulációval szemben.

Jelentésem legfontosabb aspektusa a polgároknak szóló politikai üzenet. Ez az üzenet világos: az Unió jelképei élnek és virulnak abban az intézményben, amely bármi másnál közvetlenebbül képviseli 27 tagállamunk 500 millió lakosát. Ez azt jelenti, hogy a 2002-ben az Európai Egyezményvel elindított alkotmányozási folyamat, a gyakori és figyelemre méltó akadályok és visszaesések ellenére, tovább él.

Az Egyezménynek, amelynek szerencsém volt részese lenni a többi, ma itt jelen levő kiváló képviselővel együtt, nem voltak kétségei az Unió jelképeinek az elsődleges uniós jogban történő szerepeltetéséről. Így ez szerencsére véget vetett egy furcsa helyzetnek, amikor a legfontosabb jogszabály nem ismerte el, amit a közvélemény már rég elfogadott: a jelképeket.

E tekintetben a döntés egyhangú volt, és senki sem vonta kétségbe a ratifikációs eljárás során; ellenkezőleg, ez volt egyike az Európa támogatói által a legnagyobb örömmel fogadott rendelkezéseknek. Meg kell mondanom, hogy ezért nagy meglepetés volt, amikor a Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia úgy döntött, hogy az európai jelképek minden említését eltünteti ebből a dokumentumból.

Az a helyzet, hogy a mai döntésünkkel helyrehozhatjuk ezt a hibát. Természetesen nem módosítunk elsődleges jogot, de megtehetjük a tőlünk telhetőt és egy lépéssel közelebb kerülhetünk az Unió jelképeinek az intézményi kereten belüli formalizálásához.

A jelképek közös célt és közös értékeket fejeznek ki. Európa esetében ez egy valamennyi polgár számára és érdekében történő Unió építésének a vágya, akik egységet, szabadságot, demokráciát, jogérvényesülést, egyenlőséget és szolidaritást takarnak, amelyek európai értékek, és amelyeket egyetemesnek is tekintünk.

A jelképek lehetővé teszik számunkra, hogy megállapítsuk, mik vagyunk és kik akarunk lenni a világ többi részéhez viszonyítva, amely ezeken keresztül ismer fel bennünket. Például, ki nem érezte büszkének magát, hogy az Uniót képviselheti, amikor választási megfigyelői mellényt viselt.

Továbbá a jelképek segítenek emlékezni, hogy honnan jöttünk, a napra, amikor megkezdődött az egységről, gyarapodásról és szabadságról szóló történelmünk.

Amit a Parlament elnöke néhány napja Madridban a fiatalokról és a történelemről mondott, annak sok köze van a jelképekhez. Emlékeztetnünk kell a fiatalokat, hogy honnan jöttünk, kik vagyunk és hová tartunk. A jelképek gyorsan és egyértelműen közvetítik ezt az üzenetet. Ezek a jelképek egyesítenek, nem megosztanak bennünket. Ez nem csak egy nagy erény, hanem ezen felül hatalmas előny is.

Elnök úr! A csodálatos író, Aldous Huxley mondta, hogy a legfontosabb dolog nem a tapasztalat, hanem hogy mit kezdünk ezzel a tapasztalattal. Ugyanez vonatkozik a jelképekre. A zászlót nem szimbólumnak kell szánni, hanem a mindennapi életben történő használatra, hogy erősítsük az egységet, amiről közismertek vagyunk.

József Szájer, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (HU) Tisztelt elnök úr! Nemrégiben Kijevben jártam, és az ukrán Külügyminisztérium épületén egy nehezen nem észrevehető, mintegy három emeletnyi magas Európa-zászló díszítette azt az épületet. Ha ez a jelkép Európán kívül ilyen tiszteletet és ilyen megbecsülést vált ki, meggyőződésem, hogy éppen ideje, hogy az Európai Unió is komolyan foglalkozzon vele. Ugyanakkor szeretném kiigazítani kollégámat, aki kiváló jelentést készített ebben az ügyben. Az Európai Unió jelképeinek a szabályozása jelen pillanatban is az közösségi vívmányoknak, az európai joganyagnak a része. A 12 aranycsillagos kékalapú lobogó, az Örömdálya ugyanúgy része, még a kormányfők és államfőknek egy hosszú évekkel ezelőtti találkozásójának az eredményeképpen, mint ahogyan az, hogy az Európai Parlament székhelye Strasbourg, és ezért Strasbourgban is ülésezünk. Vagyis jelen pillanatban úgymond nincsen szabályozási vákuum, hiszen jelen pillanatban szabályozva vannak az Európai Unió jelképei, legyenek ezek benne a Lisszaboni Szerződésben vagy pedig nem.

Ugyanakkor fontos célja ennek a jelentésnek, hogy szabályozza azt, hogy maga a mi intézményünk, az Európai Parlament milyen módon becsüli meg ezt a zászlót. Nekem is meggyőződésem, hogy az identitás, a valahová tartozásnak az érzése nagyon fontos. Nagyon gyakran beszélünk arról, hogy a polgárok nem értik ezt a bonyolult Európát. A szimbólumok az egyik olyan út, amelyen keresztül ehhez eljuthatnak, és közelebb, érzelmileg a szívükhöz közel érezhetik magukat az Európai Unióhoz. Sokan szeretik, sokan becsülik, és sokan tisztelik ezeket a jelképeket, és meggyőződésem, hogy nekünk – itt a Parlamentben – elkötelezett európaiaknak igenis óriási feladatunk, hogy szabályozzuk, hogy ebben az intézményben milyen módon használjuk az Európai Unió jelképeit. Köszönöm a figyelmet.

Costas Botopoulos, a PSE képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök úr! Miért olyan fontos, hogy ilyen erőfeszítéseket tegyünk és vitát tartsunk, különösen most, az Európai Unió jelképeiről? Úgy gondolom, ennek két oka van. Először is nekünk, az Európai Parlamentnek meg kell mutatnunk, hogy az EU több mint jogi szöveg, miközben szokásszerűen végezzük a dolgunkat. Hadd emlékeztessen önöket arra, hogy amint azt az előadó mondta, a jelképek az Alkotmányszerződésből származnak. Kísérlet történt ezek intézményesítésére, de nagyon fontos, hogy most folytatjuk ezt az erőfeszítést, hogy életben tartsuk őket. Miért? Mivel ezek történetesen azt igazolják, hogy Európa nem hibás jogi szövegekre épül, melyek szükségesek, de a különböző nemzetek számára nehezen érthetőek. Ezek történetesen valami más szimbolizálnak, és mennyire helyénvaló ez a szép görög ige itt: egy politikai tervet, Európa eszméjét. És mint ilyet, úgy gondolom, életben kell tartani, főként most.

A második ok abban áll, amit a jelképek elrejtene – a jelképek a jelképek mögött: más szóval az EU értékein alapuló közös fellépés eszméje. Ez az, amit a szimbólumok jelentenek: értékeken alapuló közös fellépés, amire most nagyobb szükségünk van, mint valaha.

Tehát, ha azt mondjuk, hogy a válság, amit valamennyien tapasztalunk – és itt nemcsak a gazdasági válságra, hanem Európa jelenlegi intézményi és erkölcsi válságára utalok, ezeknek a nehéz időknek a jelképe, akkor úgy gondolom, Európa válasza közös fellépés kell legyen. Ez azt jelenti, hogy potenciálisan mindannyian előre haladhatunk együtt.

Úgy gondolom, hogy ma nem lehet alkalmasabb és ugyanakkor keserűbb példa, mint Izlandé. Ez az ország nem tartozik az EU-hoz, de a gazdasági vihar olyan csapást mért rá, hogy lakossága azon tűnődik, nem kellene-e az „eszmék Európájának” a részévé válnia.

Anneli Jäätteenmäki, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Az Európai Unió jelképei azt az egységet ünneplik, melyet elértünk, és amelyet erősíteni remélünk. Az olyan jelképeket, mint az uniós zászló, a himnusz és a jelmondat már széles körben alkalmazzák hivatalos eseményeken és minden tagállamban.

Az uniós zászlót és a himnuszt, amelyeket ma mindannyian oly jól ismerünk, először az 1985-ös milánói Európai Tanács fogadta el. Akkorra a zászló már 30 éve létezett. A zászlónak a tökéletességet, a komplementaritást és a szolidaritást kell képviselnie és Európa egységét szimbolizálnia. Az „Egység a sokféleségben” jelmondat a jelképek közül a legutolsó. Az Európai Parlament kezdeményezéséből ered és most Európai Terv meghatározásaként látható.

A tegnapi plenáris ülésen Ingrid Betancourt Latin-Amerika és Franciaország részéről azt mondta, hogy egy olyan Latin-Amerikáról álmodik, amely képes együttműködni és olyan egységes lenni, mint az Európai Unió. Világos, hogy jelképeink identitásként és jelzésként szolgálnak a világ többi része számára arról, hogy nagy dolgokat valósítottunk meg együtt.

Bár hiszek ebben az egységben és remélem, hogy ez folytatódik, csalódott vagyok amiatt, hogy számos alkalommal nem voltunk egyhangúak. Például múlt héten az Európai Unió elnöke, Sarkozy úr, a tagállamok közül csak négyet hívott meg a pénzügyi válság megvitatására. Nagyon érdekes, hogy az Európai Unió elnöke nem törődik az Európai Unió szolidaritásával és egységével. Ez a cselekedet – mint minden más ilyen – csak a megosztást szolgálja, nem pedig az egyesítést. Ironikus, hogy olyan büszkék vagyunk egységünkre és szolidaritásunkra, ugyanakkor úgy tűnik, hogy az Unió elnöke a legfontosabb aktuális kérdéssel kapcsolatban kedvenceket szemel ki.

Remélem, a zászló, a himnusz és a jelmondat gyakoribb használata mindannyiunkat emlékeztetni fogja azokra az értékekre, amelyek életbevágóan fontosak az Európai Unió fennmaradásához, ugyanakkor nem szabad elfelejtenünk, hogy az a legfontosabb, hogyan viselkedünk.

Bogdan Pęk, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr! Amint az előadó megállapította, ez a vita jellegét tekintve teljesen politikai és egy nagyon sajátos politikai összefüggésben zajlik. Egyetérték az előttem felszólalókkal, hogy Európa jelenleg az értékek válságát éli át és hogy az értékek Európa nélkülözhetetlen elemei. A jelképek előírása az Európában jelenleg hatályos jogszabályok megsértésével nem helyettesíti ezeket az értékeket. A Lisszaboni Szerződést megerősítő kormányközi konferencia elutasította az érintett jelképeket. Ennek ellenére, ma a Parlament megpróbálja előírni ezeket. Ezáltal a Parlament fittyet hány olyan nyilvánvaló elveknek, amelyek szerint a közvetlenül végrehajtandó és valamennyi tagállam számára kötelező intézkedések csak szerződéssel írhatók elő.

A kötelező intézkedések előírásának ez a módszere elfogadhatatlan. Ez megsérti az alapelvet, ami az Európai Unió alapját képezi, és amely a nemzetközi törvények és egyezmények feltétel nélküli betartását vonja maga után. Ez az Európai Szerződésben elvetett rendelkezés megkerülését és olyan intézkedések bevezetését jelenti, amely a hátsó ajtón keresztül egy Európának nevezett pszeudoállam létrehozását jelenti.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr! Teljes mértékben támogatom a zászlóval és a himnusszal kapcsolatos parlamenti javaslatot. Az európai egységnek szüksége van ezekre a jelképekre, mivel ezek közelebb hozzák Európát az emberekhez, és identitást teremtenek, ezért ezeket hivatalosan el kell ismerni. Ezért mai döntésünket kicsi, de fontos lépésnek látom ahhoz, hogy visszahozzon bennünket, amilyen gyorsan csak lehet, a szabályszerűséghez.

A himnusz és a zászló eltávolítása a Szerződésből – aminek a hátterével természetesen teljes mértékben tisztában vagyok – alapvetően barbár cselekedet volt és az is marad az európai egységgel szemben, amiért azok, akik ezt a lépést kívánták, végső soron felelősséggel tartoznak. Az a helyzet, hogy a Ganleyk, Klausok és Haiderek kezére játszottunk: az ő európai integráció ellen irányuló nacionalista jelszavaik az európai „szuperállamról” elnyerték a hitelesség látszatát.

Azonban ez csak az érme egyik oldala. Van egy másik kérdés, amit fel szeretnék vetni és amelyik nem kisebb gondot okoz számomra. Az uniós polgárok nem kívánnak és nincs szükségük túlzott lelkesedésre a zászlókkal és a himnuszokkal kapcsolatban Brüsszelben. Amit kívánnak, az egy szociális és demokratikus Európa, egy olyan Európai Unió, amelyik hatékony védelmet kínál számukra a globalizáció negatív hatásaival szemben. Világos választ akarnak arra, hogy az Unió kit vagy mit véd, az embereket, vagy a piacokat? Komoly intézkedéseket kívánnak a bér- szociális és adódömping ellen és azt, hogy egyszer és mindenkorra vessenek véget a pénzügyi zsonglőrök által támogatott kaszinókapitalizmusnak. Ehhez egy politikai Európai Unióra van szükség.

Hanne Dahl, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr! Azon tűnődöm, hogy van-e valaki ebben a teremben, aki még emlékszik arra, amikor az alkotmányt Lisszaboni Szerződésre változtatták a hollandiai és franciaországi elutasítás után. Az EU jelképeit eltávolították, mivel úgy vélték, az uniós polgárok különösen szkeptikusak az Unió államközösséggé történő alakítására vonatkozó alkotmányos célkitűzéssel szemben. Most az Európai Parlament, amelyik az egyetlen uniós testület, amelyre a polgárok szavazhatnak, éppen vissza kívánja állítani ezeket. Ez teljesen egy demokráciaparódiára hasonlít; az intézmények végrehajtanak valamit, tekintet nélkül azokra, akikért ott vannak. Az Unió a polgárokért van ott; a polgárok nem az Unióért vannak ott. Ezért helytelen először eltávolítani valamit, azért mert a polgárok kívánságait teljesíteni akarják, hogy utána néhány hónap múlva visszaállíthassák.

Ezzel az üggyel kapcsolatban azt kell mondanom, egész egyszerűen szégyellem, hogy az Európai Parlamentben ülök. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy a polgárok ilyen módon történő becsapásáról váljunk ismertté. Felszólítok mindenkit, akiben csak egy csepp tisztelet is van a szavazók iránt, akik megválasztották őket, hogy szavazzak ma ez ellen a javaslat ellen.

Jim Allister (NI). - Elnök úr! Ez a Parlament csak egy okból akarja ezeket a jelképeket – hogy felfújja az egóját, és hogy az államiság díszruhájával lássa el az EU-t.

Köszönöm szépen, nekem egy sokkal jobb himnuszom és zászlóm van, és nem készülök becserélni ezeket az eurofederalizmus csecsebecséire. Az elcsenni szándékozott *Örömóda* talán egy szép dallam, de ugyanilyen szép a *Jingle Bells*, és ahogy a *Jingle Bells*, ez is egy álmot harangoz be, azt az álmot, hogy az EU jó neked. De a *Jingle Bells*-től eltérően ez károsítja nemzeti szuverenitásukat és a saját sorsuk ellenőrzésének a jogát. Ez inkább „pusztításkód”, mint *Örömóda*!

Ami az Európa Tanácstól lopott zászlót illeti, még támogatói sem tudják, mit jelent. Az AFCO Bizottságban annyi magyarázatunk van arra, mit jelentenek a csillagok, mint ahány csillag van a zászlón.

Ez a javaslat számomra megvilágítja az euroimádók kielégíthetetlen fanatizmusát. Még meg sem száradt a tinta a Lisszaboni Szerződésen, amely elutasította ezeket a jelképeket, és máris ragaszkodnak ahhoz, hogy ennek ellenére a Parlament hivatalos státuszt adjon számukra.

Az én választópolgárim nem akarnak uniós zászlót és uniós himnuszt. Jogot akarnak ahhoz, hogy „igent” vagy „nemet” mondhassanak a Lisszaboni Szerződésre. Nagyon köszönöm!

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Elnök úr! Szeretném idézni egy honfitársukat, amikor a francia forradalom idején az utcán megszidta egy sans-culotte, mondván: „Miért nem viseli a forradalom jelképét a Trikolort?”. Ez a honfitársuk azt válaszolta, hogy nem szükséges a külszínen mutatni, amit valaki a szívében érez.

Én még egy vagyok azok közül, akik minden bizonnyal a spanyolokra oly jellemző szerénységből fakadóan nem külsőségeken keresztül mutatják ki érzéseiket. Azonban ez nem jelenti azt, hogy nem vagyok meghatódva, amikor látom a ljubljanei városházán lengő uniós zászlót, vagy amikor egy találkozón kollegánkkal, Pierre Lequiller-vel Yvelines-ben az uniós himnusz szólt a *Marseillaise*-t követően, vagy tegnap, amikor olvastam az újságban, hogy a bolgár Tzvetan Todorov, az Asztúria hercege díj nyertese, azt mondta, hogy az „Egység a sokféleségben” az, amit az európaiság ma jelent. Ez a mi jelszavunk.

Nem vagyok egyike azon szűk, korlátozott mentalitású vagy az életet kritizáló embereknek, akik úgy vélik, hogy az uniós zászló versenyben van a nemzeti lobogóval, vagy hogy az uniós himnusz a nemzeti himnuszuk helyettesítését célozza. Elnök úr! Ez egyszerűen nevetséges.

A jelképek azt mutatják, hogy egy közösséghez tartozunk; semmilyen tekintetben nem jelentik anyaországaink megszüntetésének kísérletét. Értéktöbbletet jelentenek, azt, hogy valamit megosztunk más európaiakkal.

Ezért úgy vélem, hogy Carnero úr, akinek gratulálok, és az Alkotmányügyi Bizottság javaslata helyes. Ez egy olyan javaslat, amely akkor, amikor a „két Európát varrjuk össze”, hogy kedves kollegánk, Bronisław Geremek csodálatos kifejezését használjuk, megmutatja európai társainknak, hogy ugyanazok az értékeink. Ezek az értékek kifelé is megjelennek, többek között, de nem kizárólag, a jelképeken keresztül.

Ezért az Európai Néppárt és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja az eljárási szabályzat módosításának javaslata mellett fog szavazni és alig várom, hogy legközelebb, mint mindenki más, meghatódva hallgathassam ebben a teremben az „Örömódát”.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) A jelképek azt jelentik az érzelmek tekintetében, amik az allegóriák a gondolkodásában. A filozófus Alainnek ez az idézete kétségtelenül világos illusztrációja annak, amit ezek a jelképek ma az Európai Uniónak jelentenek. Beethoven szimfóniájának hallgatása, vagy május 9-én Európa közös ünneplése pontosan azok az alapfogalmak, amelyeket mostantól Európa életben maradásának biztosítása érdekében használni készülünk. Ez azoknak az értékeknek egy konkrét kifejezése, amelyekre az Európai Unió épül, címkék, amelyek fokozatosan beépülnek az 500 millió európai emlékezetébe.

Ennek a cikknek az eljárási szabályzatba történő felvétele, Carlos Carnero González kollégám munkája, amelyhez gratulálok, az euroskeptikusok ellenzéke által bizonyítottan egy politikai üzenetet küld szét a Parlamentből az ezen az értékek alapján élő polgároknak. Nincs politika jelképek nélkül! A himnusz, a zászló és a jelmondaton keresztül identitást adva Európának, lehetőséget ad az Európában élő és dolgozó polgároknak, hogy egy sokféleségben egyesülő szerves egység részének láthassák magukat. Ezeknek a jelképeknek minden szinten és valamennyi intézményi területen való bemutatása biztosítani fogja, hogy legyen egy állandó emlékeztető azokra az értékekre, amelyek Európát lelkesítik.

Ugyanakkor szeretném hangsúlyozni, hogy ma Európa egy komoly bizalmi válságot él át és még ezeken a szimbolikus elemeken is túl kell mennünk és egy erős tartozás-érzést kell kitűznünk és újjáépítenünk.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Elnök úr! Az olyan jelképek, mint a zászló, a himnusz, a közös valuta és az ünnepek, az államiság lényeges vonásai. Ez volt az igazi oka annak, hogy a Lisszaboni Szerződés tárgyalása folyamán miért döntöttek úgy, hogy nem fogadják el ezeket. Kétszínűség azt állítani, hogy a visszaállításukról szóló döntést az egyik európai intézmény belülről meghozhatja. Az Európai Parlament jogalkotó szerv. Nem sugározhat olyan üzenetet, hogy elfogadható dolog utat találni a korábbi kormányközi egyezmények megkerüléséhez. A Parlament a demokrácia és a jogállamiság őrzője kell legyen. Ha az Európai Parlament megpróbálja feltámasztani a korábban elvetett jelképeket, az anakronizmus lesz. Az ember könnyen megértheti, hogy minden intézmény egyéni jelképeket kíván használni. Azonban meg kell érteni, hogy ebben az esetben, amint arra az előadó rámutatott, átfogóbb politikai dimenzióról van szó. Ezért fel kell szólalni az indítvány ellen.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). - (DA) Elnök úr! Amint az már elhangzott, a közös jelképeket –a himnuszt, a zászlót, a jelmondatot – eltávolították az Alkotmányszerződésből, amikor Lisszaboni Szerződésre változtatták azt. A Lisszaboni Szerződés néhány támogatója még azt is kijelentette, hogy ez azt bizonyítja, hogy figyelembe vettük a népi ellenállást is. Néhány országban az alkotmányos jellegű jelképek eltávolítását arra használták, hogy bizonyítsák, nincs szükség népszavazásra a Lisszaboni Szerződésről. A dán kormány például a dán néphez szóló dokumentumban kifejtette, hogy a Lisszaboni Szerződést, idézem, „megtisztítják az uniós himnuszról, a jelmondatról és a zászlóról”.

„Megtisztítják”! Ennél a pontnál meg kell kérdeznünk, hogy ez ténylegesen mit változtatott meg. A válasz az, hogy „semmit”. Érdeklődésemre válaszul maga a Bizottság is azt írta, hogy az a tény, hogy a jelképek nem szerepelnek a Szerződésben, semmilyen módon nem változtatja meg a helyzetüket. „Semmilyen módon nem változtatja meg a helyzetüket”! Most a Parlament egy lépéssel továbbmegy majd. Talán valaki azt hiszi, hogy a jelképek fokozottabb használata lelkesedést fog ébresztetni az EU iránt. Talán valaki azt hiszi, hogy a jelképek leplezhetik az előnyök emberek számára való hiányát. Én személy szerint nem hiszem. A polgárok közül sokan csak további példáját látnák annak, hogy az uniós elit azt tesz, amit akar. Ez teljesen rossz üzenetet sugározna, és nem gondolom, hogy el kellene fogadnunk ezt a javaslatot.

Philip Claeys (NI). - (NL) Elnök úr! Azon tűnődöm, valójában mi a lényege ennek a jelentésnek és az eljárási szabályzat módosításának, ami ennek a jelentésnek a célja. Az indoklás szerint az a tény, hogy ezek nem szerepelnek a Lisszaboni Szerződésben, nem gátolja meg az intézményeket abban, hogy továbbra is használják ezeket, így miért kell ennek a Parlamentnek az eljárási szabályzatában ezeket ereiként őriznie. Az Európai Alkotmány és a népszavazások által hatálytalánított alkotmány összefüggésébe kell ezt a vitát helyezni. A jelképek szándékosan nem kerültek be a Szerződésbe, mivel például a dánok nem akarnak európai szuperállamot és egy európai szuperállam külső jelképeit. Időközben Hollandia ratifikálta a Lisszaboni Szerződést. Mit fogunk most tenni? Most a hátsó ajtón keresztül eljárási szabályzatunk ereketartójába fogjuk helyezni az európai jelképeket.

Szükségtelen az eljárási szabályzatnak ez a módosítása. Valójában ez egy fölösleges provokáció és ez tiszteletlenség a dán választókkal és tágabb értelemben valamennyi európai választóval szemben, aki nem akar európai szuperállamot. Bravó, hölgyeim és uraim!

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). - (PT) Tegnap itt a plenáris ülésen az európai himnusz háttérként szolgálhatott volna Ingrid Betancourt könnyeihez. A himnusz az emlékek és vágyak közös megosztásában

érhette volna el a csúcspontját. Minden emberi tervnek szüksége van a szavak erejéből eredő jelképmintára, amellyel Európa polgárait a parlamenti vita dialektikájában a bal és jobb oldalra ültető politikai képviselői rítusa felé vezetjük. Nincs történelem jelképek nélkül.

Szavakra, zászlóra, himnusra vagy jelmondatra van szükségünk. Európa egyetemes terve nem kovácsolható közös képzeletté a jelképek kémia nélkül, mivel a jelképek nemcsak azt a világot ábrázolják, amiben élünk, hanem azt is, amilyent szeretnénk. Összekapcsolják bennünk a legmélyebb értelmet és érzelmet. Értékük az előidézett identitásfejlődésből ered. Hogy nyithat Európának az emberi méltóság transzcendentális értékén alapuló nagy terve a világ felé, hogy haladhat előre a jogok tekintetében, hogy irányíthat jelképminta nélkül? Az európai gondolkodás a jelképek jelentésének hosszú listáját hagyta ránk. A politika nem hagyhatja figyelmen kívül ezeket, mivel a politikának az emberi lény minden dimenziójával kapcsolata van a tekintetben, ami ideális és magasztos is.

Richard Corbett (PSE). - Elnök úr! Némiképp meg vagyok lepődve, hogy az eljárási szabályzatunknak ez a módosítása micsoda vihart kavart egy pohár vízben pár negyedóra alatt. Tudjuk, hogy néhány évvel ezelőtt a tagállamok elhatározták, hogy nem emelik az Európa-zászlót és himnuszt szerződési jogállásra. Úgy döntöttek, hogy nem kapnak ilyen előkelő jogállást, hanem meghagyják őket a jelenlegi jogállásukban.

Mi a jelenlegi jogállásuk? Az intézmények egyszerűen elismerik ezeket. Az Európai Bizottság már 1985-ben így tett. Mellesleg, akkor Thatcher asszony tagja volt az Európai Bizottságnak. Megértem, hogy most néhány csodálóját elutasítja döntését. Meg kell mondanom, hogy én magam is habozva fogadok el egy Thatcher asszony által választott jelképet az Európai Unió zászlójaként. Azonban az összpárti kompromisszum és kiegyezés szellemében kész vagyok elfogadni ezt.

Az a jogállás, amit a zászló és a himnusz kapott, az intézmények általi elismerés. Azonban van itt egy anomália. Mi, az Európai Parlament, valójában sohasem ismertük el ezeket alapszabályunkban. Teljesen logikus, hogy rendbe tesszük ezt az anomáliát és eljárási szabályzatunkban hivatkozunk a zászlóra.

Nem tudom, hogy csaphatnak ekkora hűhót az emberek egy ilyen nyilvánvaló dologból, egy ilyen szabályszerű eljárásból, ami tiszteletben tartja a tagállamok döntését, hogy nem emelik szerződési jogállásra ezeket. Viszont az euroszeptikusok munkamódszere – az én saját országomban is – mindig talány marad. Amikor már régóta mindenfelé látják ezt a zászlót, ha a Ryder Cup európai szurkolóit látták, amikor néhány hónappal ezelőtt Európa Amerika ellen golfozott – ahol a polgárok, akik között valószínűleg konzervatív euroszeptikusok is voltak, az Európa-zászlót lengették – akkor valóban egy kicsit nevetségesnek tűnik, hogy most ekkora hűhót csapnak ebből az indokolt módosításból az eljárási szabályzatunkban.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Elnök úr! Ahogy valamennyi korábbi felszólaló mondta, az Európai Unió jelképei régóta léteznek. Mire törekszünk itt az Európai Parlamentben az alapszabály módosításával? Hangsúlyozni kívánjuk, amit a jelképek megfelelő használatának hívnak, ahogy ez minden szervezetnél történik.

Sajnos mind a tagállamok, mind a polgárok részéről megalapozatlan reakciók születtek. Ezek olyan tagállamok reakciói, akik úgy gondolják, hogy ezeknek az uniós jelképeknek az elfogadása és támogatása egy szuper-állam létrehozásához vezet. Az isten szerelmére, a jelképek valóban olyan szuper-államot hoznak létre, amilyenről néhány tagállam beszél?

Néhányan azt mondják, hogy ezek hatással lesznek a polgárok és az államok nemzeti szellemére. Ha bárkinek a nemzeti szelleme olyan gyenge, hogy az államok egységsszimbóluma felülmúlhatja, akkor sajnálom, amit néhányan „nemzeti büszkeségnek” neveznek. Ilyen érveléseket már hallottunk ebben a Házban.

Van egy másik probléma is. Ha néhány polgár és tagállam ilyen rosszul reagál ezekre a jelképekre, hogy maradhatnak továbbra is ennek az Uniónak a tagjai, ha rá sem tudnak nézni ezekre a jelképekre? Ez ellentmondás.

Az Európai Parlamentnek igaza van, hogy a szokásos módon jár el ezeknek a jelképeknek az előírásos elfogadásakor. Ennek üzenete van: az EU-nak a jelképek alatt egyesülni kell előrehaladnia, hogy tökéletessé váljon és elérje azt a pontot, ahol elláthatja feladatát. Az a szerepe, hogy mindenütt a világon támogassa a törvényszerűséget és az értékeket.

György Schöpflin (PPE-DE). - Elnök úr! Gyakran halljuk azt a véleményt, hogy a jelképek időpocsékolások, és az Európai Uniónak nem kellene törődnie ilyen lényegtelen problémákkal. Az Európai Uniónak inkább, folytatja ez az érvelés, olyan prózai ügyekre kell összpontosítania, mint a foglalkoztatás és a kereskedelem.

Ez a megközelítés teljesen hibás és egészen félreérti, amit a jelképek jelentenek. Ha gondosan megnézzük, hogy működnek az intézmények, akkor hamar nyilvánvalóvá válik, hogy minden intézménynek egy sor jelképe van. Ezek a jelképek üzenetet hordoznak, amit a polgárok felismernek és amelyek annak az intézménynek a gyorsírási változataként működnek. Intézmények nélkül nem létezhet demokratikus politika.

Tehát a jelképek szükséges részei a demokráciának, amit az EU identitása szempontjából központinak tekint. Ezen kívül ha a jelképek olyan csekély jelentőségűek, ahogy azt ellenzői állítják, akkor miért vesződni ezek ellenzésével? Az Európai Parlamentnek mint az Európai Unió legfontosabb szervének minden oka megvan arra, hogy támogassa Európa jelképeit, mint Európa szavazóival való kapcsolati eszközt. Akik Európa jelképei ellen vannak, azok alapvetően magát az európai demokráciát kérdőjelezik meg.

Lehet tovább érvelni, hogy ez túl cseppfolyós és válság sújtotta idő az Európa jelképeiről történő gondolkodáshoz, ennél fogva ez nem a megfelelő pillanat, hogy a Parlament a jelképekkel töltse idejét. Lehet, hogy így van, de az időzítés olyan dolog, ami mindig vitatható és vitatni is fognak. Hosszabb távon nem fog számítani, hogy a Parlament és az Európai Unió jelképeit most, vagy valamikor később vitatták-e meg. Tehát én teljes mértékben támogatom ezt a fontos és alapos jelentést.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Elnök úr! Föderalista barátaink nem próbálhatják meg Thatcher asszonyt megszerezni ügyüknek. Ő megdöbbenne, hogy milyen fejlemények történtek az Európai Unióban.

Hallottuk, hogy a jelképek fontosak, mégis állandóan nyugtatnak bennünket, hogy az Európai Unió nem törekszik államiságra, a Parlament minden ebbe az irányba vivő állásfoglalása és jogszabálya ellenére. Persze, ennek kiváló példája az alkotmány volt. Ez elutasításra került és Lisszaboni Szerződésként bukkant elő újra.

Hogy megpróbálják eladni a Lisszaboni Szerződést, a nemzeti tárgyaló felek úgy döntöttek, hogy az alkotmány olyan részeit, amelyek államisági túlkapásként értelmezhetőek, mint például a zászló és a himnusz, el kell távolítani.

Valóban, amikor a brit kormány miniszterei el kívánták adni a Lisszaboni Szerződést polgárainknak, azt használták érvként mellette, hogy némiképp különbözik az alkotmánytól.

Az én kelet-angliai választópolgárim nem akarnak alkotmányt, nem akarnak Lisszaboni Szerződést és biztosan nem akarnak egy Európának nevezett államot. Úgy gondolom, számukra sértés megpróbálni bevezetni vagy hivatalos jelleget adni ezeknek a jelképeknek.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Az Európai Unió jelképei gondoskodnak identitása bizonyításáról, hogy a közvéleménnyel való kommunikációban döntő tényezők lehetnek, és az európai intézményekhez való érzelmi kötődéséről.

A Parlament elismerte és elfogadta az Unió alábbi jelképeit: a kék alapon tizenkét arany csillag alkotta körből álló zászlót, Ludwig van Beethoven IX. szimfóniája Örömdájának részletét, mint himnuszt és az „Egység a sokféleségben” jelmondatot. A zászló a Parlament valamennyi épületében és minden hivatalos eseményen fel van vonva. Az Európai Unió jelképeinek az Európai Parlament által történő használatáról szóló rendeleteknek a Parlament eljárási szabályzatába történő bevezetésével a Parlament határozott politikai jelzést küld.

A Parlament május 9-én ünnepli az Európa-napot. Azt javaslom, hogy az Európai Parlament az Európa-napon évente szervezzon a fiatal generációnak versenyt, akiknek meg kellene mutatniuk, hogy látják Európa jövőjét és főként, hogyan kívánnak hozzájárulni ennek a jövőnek a valósággá változtatásához.

Marios Matsakis (ALDE). - Elnök úr! Az európai Ciprus északi részén, a Kyrenia hegyláncan egy óriási, egy kilométer hosszú török, nem uniós zászló, látható. Tulajdonképpen Ciprus egész északi részén török zászlók, nem pedig uniós zászlók özöne található. Ez nem Európa egységét, hanem a török hadsereg által egy kis EU tagállam nyakába varrt megosztást jelképezi.

A befejezetlen EU-török csatlakozási tárgyalásokkal és a folyamatban lévő ciprusi béketárgyalásokkal az EU-nak szilárd nyomást kell gyakorolnia a török kormányra, hogy távolítsa el csapatait és a velejáró jelképeket Ciprusról, hogy büszke uniós zászlónk szabadon lenghessen az Uniónak ebben a sarkában. Az uniós zászló az egységet jelképezi. A török zászló megosztást jelképez.

Segítsünk mindannyian, hogy az uniós zászló Ciprus egész területén minél előbb felvonható legyen.

Andrew Duff (ALDE). – Elnök úr! Rendkívül furcsának, – sőt tragikusnak – tartom, hogy a jelképeket Közép- és Kelet-Európa korábban kommunista államainak polgárai támadják. Visszaemlékszünk, amikor Tallinban, Kelet-Berlinben és Budapesten lengették a zászlókat. Emlékszünk, amikor a Brandenburgi Kapunál a himnuszot játszották. Ezeket a dolgokat nem parlamenti eljárási szabályok szabták meg és írták elő, hanem a polgárok szíve és érzelmei. A jelképek a béke és szolidaritás méltóságteljes értékeinek a jelképei.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Elnök úr! A következő kérdést szeretném feltenni azoknak, akik azt mondják, hogy a jelképek és a himnusz az államhoz tartoznak. A városnak, ahol élek, van egy zászlója – a madridi zászló – és a közösségnek, ahol lakom – a madridi közösségnek – egy saját zászlója és himnusza. Ez azért van, mert ezek államok? Ezek államisági ambíciókat rejtegetnek? Azok, akik azt mondják, hogy a zászlók és a himnuszok nemzeti jelképek, el kívánják törölni a helyi és regionális zászlókat?

Választ szeretnék kapni képviselőtársaimtól.

Elnök. - Nekem is megvan otthon a rögbi klubom zászlója!

Richard Corbett (PSE). - Elnök úr! Csak azt hozzá szeretném tenni Méndez de Vigo úr kérdéséhez, hogy a Nemzetközi Olimpiai Bizottságnak is van zászlója és himnusza. Abból, amit a brit konzervatívok most mondtak, azt a következtetést tudom csak levonni, hogy a Nemzetközi Olimpiai Bizottság meghatározásuk szerint egy állam.

Carlos Carnero González, előadó. – (ES) Elnök úr! Azzal szeretném kezdeni, hogy köszönetet mondok mindenkinek, aki felszólalt a vita során, bár nyilvánvaló, hogy némelyikükkel nyíltan nem értek egyet.

A jelképek nemcsak államokat jelképeznek. Fejlettségünknek ebben a szakaszában a jelképek nem testesítenek meg szembenállást, küzdelmet vagy harcot; ezek az eszmék közvetítésének és az emberek értékek körüli egyesülésének eszközei. Ez az, amit a zászlónk, a himnuszunk, a jelmondatunk és az Európa-nap jelképez.

A kormányközi konferencia némelyek miatt, a nagy többség akarata ellenére, el kellett, hogy távolítsa ezeket a jelképeket a Szerződésből. A nagy többség inkább az alkotmány lényegét érintő teljes gőzzel haladást választotta, mint a kelepcebe ejtést azok által, akik nemcsak a jelképeket vonják kétségbe, hanem a politikai unióban való továbbhaladás szükségességét is. Ezért 16 ország, ideértve a sajátomat is, közleményt adott ki abban az értelemben, hogy nézetük szerint a jelképek használata életünk része, hivatalos és mi több, olyan valami, amit örömmel kell fogadni.

Senki sem kérdőjelezte meg az Európai Unió jelképeit a népszavazási kampányok ideje alatt, ami az alkotmány ratifikációjának az elutasítását eredményezte. Beszéljünk komolyan: emlékszük valaki olyanra, hogy a francia és dán lakosság nagy csoportjai azért mondtak „nemet” az alkotmányra, mivel az az Unió jelképeire hivatkozott? Ami engem illet, én nem, és én aktívan kampányoltam Franciaországban. Lehetek más okok, amik közösek vagy nem számos ember számára, de a jelképek ügye nem volt egyike ezeknek.

Persze, én spanyolnak érzem magam, mert európai vagyok és európainak, mert spanyol vagyok. Ez azt jelenti, hogy amikor látom országom zászlóját a 12 csillagos mellett, erősebb lesz meggyőződése, hogy mindkettő része az életemnek. Amikor a Bizottság soros elnökét látom a francia zászlóval és az Európai Unió zászlójával megjelenni, szintén büszke vagyok.

Mindezeket túl büszke vagyok, mint sokan Önök közül, amikor megéltéjeneznek, ha valaki humanitárius segínyt kapott vagy észrevette a választási megfigyelői csoportunkat és felismer bennünket a zászlóról és megtapsolja. Bolondok lennénk saját magunk megtagadni azt, amit mások barátsággal és örömmel ismernek el.

Elnök. - A vitát berekesztem.

A szavazásra ma 11 órákor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (142. cikk)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), írásban. – Az Európai Unió kétségkívül fejlődésének útkereszteződésénél áll, amikor rendkívül fontos az előrehaladás szükségességének az elfogadása a jelenlegi komplex ügyek megoldásában, amelyek potenciálisan holtpontra juttathatják az európai integrációs folyamat dinamikáját. Ebben a folyamatban az európai jelképek elengedhetetlen láncszemek a jól bevezetett nemzeti identitást kiegészítő, nem pedig helyettesítő európai szintű pozitív identitás fejlődésében.

Az európai jelképek hiánya az elutasított Lisszaboni Szerződésben a kritikus demokratikus deficit szempontjából a legsajnálatosabb, amellyel az Európai Uniót jelenleg szembesül. Az az állítás, hogy ezeknek a Lisszaboni Szerződésbe történő belefoglalása helytelen lenne, teljesen megalapozatlannak bizonyult, mivel kétségtelen, hogy ezek nem jelentenek semmilyen veszélyt az Európai Unió alapjait képező fogalmakra.

Tehát ahhoz, hogy a következő években növelhessük az Európai Unió melletti támogatást és elkötelezettséget, elkerülhetetlen ezeknek a szimbolikus elemeknek a fenntartása és szabályozása azért, hogy az európai intézményeket és döntéshozó folyamatokat a „demosz” tényező elismerésére kötelezze.

Glyn Ford (PSE). - *írásban.* – Támogatom az uniós zászló, az Örömdó uniós himnusz, a május 9-i Európa-nap és az „Egység a sokféleségben” jelszó hivatalos elismerésének az eljárási szabályzatba történő bevezetését. Ez a támogatás nem csökkenti lojalitásomat saját országom, Anglia iránt, ahol születtem, felnőttem, tanultam és ahol most élek.

Visszaautasítom azt a nézetet, hogy az ember kizárólag egy régióhoz lehet lojális. Büszke vagyok, hogy Forest of Deanből származom, hogy angol és európai vagyok.

Genowefa Grabowska (PSE), -*írásban.* – (PL) A jelképek valóban érzelmi kötődést váltanak ki a számunkra kedves szervezet vagy ország irányában. Ha zászlókra vagy a jelmondatokra nézünk, himnuszt hallgatunk, vagy éppen érmékhez nyúlunk, közvetlenül egy bizonyos országgal vagy szervezettel azonosítjuk azokat. Természetesen az Európai Uniónak is vannak ilyen jellegű azonosulást és érzelmi kötődést elősegítő jelképei.

A kék alapon 12 csillagos zászló, az „Örömdó” Beethoven IX. szimfóniájából, a május 9-én ünnepelt Európa-nap és az euro, ami 15 tagállam hivatalos fizetőeszköze, bevett, ismert és általánosan elfogadott jelképek. Kezdetben ezek az Európai Közösségek jelképei voltak és most az Európai Unió jelképeivé váltak. Az Európai Unió jelmondatával vagy mottójával, nevezetesen az „Egység a sokféleségben”-nel együtt ezek a jelképek az Európa-terv lényegét zárják egységbe.

Mint az Egyezmény tagja, nagyon sajnálom, hogy az Európai Alkotmányban leírt uniós jelképek soha nem születtek meg. Egy kváziállam jellemzőinek tekintették őket, és ezért kimaradtak a Lisszaboni Szerződés szövegéből. Ennek ellenére azonban úgy vélem, hogy nem veszítették el egyetlen sajátosságukat vagy az európai polgárokra gyakorolt vonzerőjüket sem. Ezek a jelképek továbbra is azoknak az értékeknek a hordozói, amelyeken az Európai Unió alapul. Ezek annak az érzésnek a kifejezései, amit a polgárai éreznek a közösség iránt.

Ezért helyes, hogy az európai jelképek használatának javaslata pont itt, az Európai Parlamentben merülhetett fel.

4. Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára (2008-2013) (vita)

Elnök - A következő napirendi pont Alojz Peterle jelentése (A6-0350/2008) a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nevében az „Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára 2008-2013” című fehér könyvről (2008/2115 (INI)).

Alojz Peterle, *előadó.* – (SL) Ez a jelentés mindenkit érint – a betegeket és az egészségeseket. Az egészség az egyik legfontosabb társadalmi és politikai kérdés, amitől az Európai Unió jövője függ. Az egészség gazdaságra gyakorolt fontossága egyértelmű megállapítást nyer a lisszaboni stratégiában. Az egészség az emberi élet egyik legnagyobb kincse. Az aggasztó egészségügyi trendek, különösen a daganatos megbetegedések, szív- és érrendszeri betegségek, diabétesz és elhízás eseteinek növekedése miatt, a gyógyító orvostudomány fejlődése ellenére, ez a kincs növekvő veszélyben van. Ezenkívül új kihívások vannak, olyanok, mint a népesség előregedése, éghajlatváltozás, növekvő élelmiszerárak és a globalizáció.

Szó volt még a járványokról és a bioterrorizmusról. Egyrészt az Egészségügyi Világszervezet az elkövetkezendő évekre járványos emelkedést jósol a daganatos megbetegedéseknél, másrészt a betegek és az egészségügyi dolgozók részéről egyre növekvő igény van a szabad mozgás iránt. Az egészségügyi rendszerek és finanszírozásuk növekvő nyomás alá kerülnek. Az utóbbi években a gyógyszerek ára gyorsabban növekedett, mint az egészségügyi költségek általában, ami a közvélemény növekvő aggodalmához vezetett az egészségügyi egyenlőség és az egészségügyi rendszerek fenntarthatósága miatt.

A polgárok aggódnak, hogy nem lesz megfelelő egészségügyi ellátás mindenkinek. Őket nem érdeklik a kompetenciaviták; őket elsősorban az egészségességhez vezető legjobb út érdekli. Aggódnak az egészségügyi egyenlőség miatt, ami nagymértékű a tagállamok között és magukon az országokon belül is. Ami a daganatos

megbetegedéseket illeti, az új és a régi tagállamok közötti túlélési aránybeli különbségek olyanok, hogy jogosan vasfüggönyről beszélhetnénk az egészségügyben. Éppen ezért az európai politikai napirendben nagyobb súlyt kell helyezni az egészségügyre. Nem Bármi Más Úgyről, hanem a Túlélésről beszélünk. Ezért van szükségünk stratégiai megközelítésre.

2007 végén az Európai Bizottság elfogadott egy „Együtt az egészségért” című egészségügyi stratégiát. Ez a stratégia a tagállamok és az Unió általi közös értékek és elvek tiszteletben tartásával kapcsolatos elkötelezettség terméke az egészségügyi politikában, biztosítva a polgárok jogai és kötelezettségei megvalósulásának feltételeit a következő területeken: egyéni egészségügyi ellátás egész életük folyamán, aktív részvételük a döntéshozatalban és az egészségügyi ellátás betegek szükségleteihez történő igazítása, a különböző társadalmi csoportok, tagállamok és az ezeken belüli régiók közötti egészségügyben meglévő egyenlőtlenségek csökkentése, a gazdasági fejlődés feltételét jelentő egészségügyi beruházásokkal kapcsolatos egyetértés és az egészségügynek a szakpolitikákba minden szinten történő következetes belefoglalása.

Nyilvánvaló, hogy az egészségügyi ágazatban valóban hosszabb távú stratégiai és átfogó megközelítésre van szükség, amihez a tagállamokban és az Európai Unió szintjén valamennyi fontosabb szereplő együttműködésére van szükség. Ha javítani akarjuk az együttműködést, meg kell határoznunk, hogy az intézményközi együttműködés mely formái segítik a közös erőfeszítéseink hatékonyságát.

Alapvető stratégiai váltásra van szükség a betegségmegelőzés területén. Bár a betegségmegelőzés jelentőségét évek óta hangsúlyozzák, a tagállamok egészségügyi költségvetésüknek csak 3%-át fordítják erre a célra. Ugyanakkor tudjuk, hogy pontosan a megelőzési politika segíthet abban, hogy sokkal jobb eredményeket érjünk el. A betegségek negyven százaléka az egészségtelen életmódhoz kötődik és a daganatos megbetegedések harmada szintén megelőzhető. Ennek a jelentésnek az egyik fő üzenete felkérni a Bizottságot, hogy készítsen a megelőző intézkedésekről egy igényes tervet a teljes öt éves időszakra.

Szeretnék köszönetet mondani az árnyékelőadónak, a Bizottságnak és mindenkinek, aki hozzájárult a konszenzus kialakításához azzal kapcsolatban, hogy mit kell tenni az egészségügy javítása érdekében.

Charlie McCreevy, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Kollégám, Vassiliou biztos nevében veszek részt ebben a vitában.

Szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Peterle úrnak, jelentéséért és a Parlament képviselőinek az EU egészségügyi stratégiáját előterjesztő fehér könyvvel kapcsolatos érdeklődésükért.

Örömmre szolgál, hogy a Parlament támogatja a fehér könyv egészségügyi célkitűzéseit és elveit.

A Bizottság üdvözlöi ezt a jelentést és teljes mértékben egyetért a felvetett legfontosabb kérdésekkel, különösen az egészségügyben mutatkozó egyenlőtlenségekkel szembeni fellépés szükségességével, az egészséges életmód ösztönzése által az egészségi állapot támogatására történő összpontosítással és a betegségmegelőzés elősegítésével.

Örömmel jegyzem meg, hogy ezek a kérdések a Bizottság egészségüggyel kapcsolatos kérdései napirendjének az élén helyezkednek el.

Az EU különböző régiói és a különböző gazdasági- társadalmi csoportok közötti egészségi egyenlőtlenségek egyre aggasztóbbak, és a Bizottság azt tervezi, hogy a jövő év során előrehozza az Unión belüli egészségügyben mutatkozó különbségek áthidalása elősegítésének tervét.

A Bizottság teljes mértékben osztja az Önök nézetét az egészséges életmód elősegítésének szükségességéről, különösen, ami a táplálkozást illeti. Mindannyian egyetértünk abban, hogy ez minden korosztály polgárait megcélzó intézkedéseket tesz szükségessé, az iskolákban, a munkahelyeken és más környezetekben.

Ez az egészségügyi stratégia legfontosabb alkotóeleme és az elkövetkezendő néhány évben kezdeményezésekre kerül majd sor. Időközben folytatjuk aktív stratégiánkat a táplálkozással, a túlsúllyal és elhízottsággal és a túlzott alkoholfogyasztás okozta károkkal összefüggésben.

A Bizottság teljes mértékben egyetért a Parlamenttel a betegségek megelőzése érdekében teendő erőfeszítéseink fokozásában is.

Emellett az egészséges életmód támogatása érdekében osztjuk az Önök nézeteit a hatékony szűrések támogatásának szükségességéről a betegségek, különösképpen a daganatos megbetegedések korai stádiumban történő felfedezése érdekében, valamint a bevált gyakorlatok szélesebb körű megosztása elősegítéséről.

A Bizottság aktívan támogatja a Tanács rákszűrésről szóló ajánlásának a végrehajtását és nemrég frissítette az EU emlő és méhnyakrákkal kapcsolatos iránymutatásait. De többet kell tennünk az egészségügyi rendszerek daganatos megbetegedések elleni harcának az elősegítéséhez.

Örömmel jelentem be, hogy a Bizottság jövő évre egy uniós cselekvési platformot kezdeményez a tagállamok segítésére a tudás és a bevált gyakorlatok megosztásához a daganatos megbetegedések megelőzésében és kezelésében.

A Bizottság üdvözli, hogy a Parlament a lisszaboni napirendben különös hangsúlyt helyez az egészséges munkahelyek szerepére.

Engedjék meg, hogy most néhány kiegészítő megjegyzést tegyek a jelentésben felvetett kérdésekhez.

A Parlament európai referenciaközpontok létrehozására szólít fel. Ezek fő szakértői központok lennének különleges esetekre, mint például a ritka betegségek szakértelmével kapcsolatban, amelyek a tapasztalatok és források olyan kombinációját igénylik, amelyek nem minden tagállamban állnak rendelkezésre.

A Bizottság a tagállamok között az ilyen központokkal kapcsolatban létrejött alapelvekre fog építeni, és folytatni fogja az ilyen központok támogatását a határokon átnyúló egészségügyi ellátásban a betegek jogairól szóló leendő irányelv keretében.

A Parlament hatékony intézkedések szükségességét hangsúlyozza az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia fokozódó problémájának a kezelésére is. A Bizottság osztja ezt az aggodalmat és aktívan támogatja a tagállamokat a Tanács antimikrobiális rezisztenciáról szóló ajánlása végrehajtásában. A jövő évben erről jelentést készítünk.

Végül, a Bizottság támogatja azokat a kinyilvánított nézeteket, hogy az egészségügyi és szociális politikákban szorosan együtt kell működni. Az egészségügyi problémák más szakpolitikai területekre való beépítése valóban stratégiánk alapelve és jelenleg a szinergiák felderítése folyik az e két szakpolitikai terület közötti számos kérdés tekintetében.

Befejezésül, a Bizottság és a Parlament ugyanazokat a nézeteket vallja a kezelendő legfontosabb egészségügyi kérdésekről.

Eljött az idő a stratégia előmozdítására és a szavak tettekre váltásához.

A Bizottság szorosan együtt fog működni a Parlamenttel, a Tanáccsal, a tagállamokkal és a civil szervezetekkel a stratégia célkitűzéseinek a mindenki számára való jobb minőségű egészségüggyé alakításában az Európai Unióban mindenütt.

Köszönöm támogatásukat és várom további véleményüket.

Milan Cabrnoch, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményének előadója. – (CS) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Szabadságunk mellett az egészség a legfontosabb dolog többségünk számára. Az egészség a boldog élet és a sikeres társadalom előfeltétele. Állandóan ismételni és hangsúlyozni kell, hogy a saját egészségünk és azok egészségének védelme, akik közel állnak hozzánk, mindannyiunk személyes felelőssége. Az egészség genetikai örökségünk, életformánk és a környezetünk eredménye. Neveltetésünk, elsajátított erkölcsünk, táplálkozásunk, testmozgásunk, munka- és életkörülményeink mind befolyásolják egészségünket. Az egészségügyi ellátás egészségre gyakorolt hatása a legutolsó ezen a listán.

A Bizottság, nagyon helyesen, felelős a közegészségügy védelméért. Azonban az egészségügyi ellátás és ennek megszervezési módja, minősége és finanszírozása teljes mértékben az uniós tagállamok felelőssége. Közös célunk, hogy biztosítsuk az egészségügyi ellátás minőségét, biztonságát és széleskörű hozzáférhetőségét mindazok számára, akiknek szükségük van rá. Minden ország a saját útját keresi polgárai lehetséges legjobb egészségügyi ellátását illetően ebben a nehéz környezetben. Az Európai Unió hozzáadott értékkel rendelkezik: ezeknek a független rendszereknek a különfélesége, lehetőség a sikerekben történő osztozásra és a barátaink által elkövetett hibák elkerülésére.

Az egészségügyi ellátás nagyon széles körű téma, amint azt az előttem szólók hangsúlyozták. Következésképpen én személy szerint sajnálom, hogy itt az Európai Parlamentben nem világos, hogy nálunk ki foglalkozik valójában az egészségüggyel és az egészségügyi ellátással. Egyik nap belső piaci szolgáltatási, a következő nap társadalombiztosítási kérdés, megint másik nap közegészségügyi kérdés az egészségügy. Szeretném felszólítani az elnököt és mindannyiunkat, hogy most, amikor erről a fontos dokumentumról

vitázunk, vegyük figyelembe a következő parlamenti ciklusban egy európai parlamenti egészségügyi bizottság létrehozásának a lehetőségét.

Siiri Oviir, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményének előadója. – (ET) Elnök úr! Biztos úr! Kollégák! Az egészség minden ember legfontosabb kincsének egyike. Az Európai Unió XXI. századi egészségügyi ellátási stratégiájának biztosítania kell az egész Európában mindenki számára elérhető egységes egészségügyvédelmet. Sajnálatos módon jelenleg a tagállamok egészségügyi rendszerei nagyon különbözőek, és nincs garantálva a polgárok számára Európában mindenütt egy egységes és hatékony egészségügyre vonatkozó cselekvési program.

Örömmel üdvözlöm az Európai Bizottság egészségügyi stratégiáról szóló fehér könyvét, bár az előadóhoz hasonlóan azon a nézeten vagyok, hogy a fehér könyv nem tűz ki olyan speciális mennyiségileg meghatározható és mérhető célokat, amelyek elérése kézzelfogható eredményeket hozhat és kell létrehozzon.

Az egészségügyi ellátás minden területen és minden szinten hatékony politikai támogatást igényel. Ezért azzal a felhívással fordulok a Bizottsághoz, hogy a jövőben a közegészségügyi kérdéseket integrálja valamennyi uniós szakpolitikai területbe és ebben a tekintetben nem szabad elfeledkezni a nemek közötti egyenlőség előmozdításáról egy megerősített egészségügyi politikában.

Köszönöm az előadó munkáját és az Önök figyelmét.

Françoise Grossetête, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr! Biztos úr! Jelenleg a 2008-2013-as időszak egészségügyről szóló fehér könyvet vitatjuk meg és az egészség természetesen valamennyiünk alapvető joga.

Egy sor kihívással kell szembenéznünk: rákos megbetegedések, szív- és érrendszeri megbetegedések, elhízás, diabétesz és legfőképp a népesség elöregedése, nem beszélve az állandó járványfenyegetettségről. Polgártársaink sokat várnak tőlünk, amikor egészségügyi kérdésekről van szó: amikor az Európai Unió hozzáadott értékéről beszélünk, ez az a terület, ahol komolyan érintettek és ahol az elvárásaik a legnagyobbak!

Sajnos ez a fehér könyv szánalmasan elcsépett és semmi konkrétumot nem ajánl. Szerencsére Peterle úr mérhetetlen módon javított a tartalmán. Talán az ismétlés valóban szükséges: ebben a közgyűlésben már többször beszéltünk ezekről az egészségügyi kérdésekről és mindannyian a mindenki számára elérhető egészségügyet és a magas színvonalú egészségügy integrált megközelítését támogatjuk. Fontos a megelőzésbe történő befektetés. Akarjuk, de nem tesszük, mivel mindig beleütközünk a túlságosan bártortalan költségvetésbe, főként, ha kutatásról van szó. Még nem jöttünk rá, hogy a megelőzés sokkal kevesebbe kerülne, mint a gyógyítás.

Elengedhetetlen a népesség elöregedésének és az ebből következő társadalomra gyakorolt következmények figyelembevétele: gazdasági, társadalmi és egészségügyi következmények. Azonban biztosítanunk kell, hogy kevesebb szó és több tett legyen: létfontosságú, hogy megfeleljünk polgáraink elvárásainak. Nagyon világos üzenetek vannak, ahol a bevált gyakorlatokra kell koncentrálni: a testmozgás szükségessége, kiegyensúlyozott étrend és mindenek felett felelősség: felelősség a tagállamok részéről, de felelősség minden európai polgár részéről is.

Glenis Willmott, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Az én képviselőcsoportom támogatja a Bizottság egészségügyi stratégiáról szóló fehér könyvét. Különösen támogatjuk a megelőzésre, oktatásra és az egészségesebb életmód ösztönzésére történő összpontosítást. Nagyon fontos polgáraink egészségügyi veszélyek és járványok elleni védelmének a megtervezése és az unión belüli egészségügyi egyenlőtlenségek csökkentésének a célkitűzése.

Új iránymutatások kellenek a rákszűrésben, irányelv szükséges a szervadományozással kapcsolatban, jobb ellenőrzési módszerekre van szükség az egészségügyi veszélyek ellen és a bevált gyakorlatok jobb megosztása szükséges. Azonban az e-egészségüggyel kapcsolatban elővigyázatosságra intenek. Ez egy olyan terület, ahol pontos szabályok kellenek a világos keretrendszer meghatározásához. Biztosnak kell lenni, hogy nem kerülnek kizárásra a nem internet működtetők és nem helyettesíti az orvostól tett látogatást. Ahogy mondtam, sok előnyt látom, de tisztában kell lennünk a lehetséges veszélyekkel.

Viszont EU szinten az egészségpolitikának világos összpontosításra van szüksége. Mint árnyékelőadó ebben a jelentésben, munkám során azt észleltem, hogy túl sok különböző munkacsoport, munkafolyamat és szakértői csoport van, többet közülük, mint elnökségi kedvencet hoztak létre, vagy pedig parlamenti képviselői vagy más érdekcsoportni nyomásra.

Úgy vélem, hogy az EU rengeteget adhat az egészségügy területén, azonban a forrásokat megfelelően kell összpontosítani és a pénzért értéket kell nyújtani.

Arra szeretném ösztönözni kollégáimat, hogy szavazzák meg a 2. módosításomat, amely a jelenlegi munkafolyamatok áttekintését kéri a Bizottságtól. Azt is szeretném szorgalmazni kollégáimnál, hogy támogassák polgáraink munkahelyi veszélyekkel szembeni védelméről szóló módosításaimat. Arra szeretném kérni a Bizottságot, hogy különösen a szaporodást károsító anyagoknak való kitettséggel foglalkozó 1. és 6. módosításaimra válaszoljon.

A rákkeltő anyagokról szóló irányelv felülvizsgálásával kapcsolatos javaslatokban a szaporodást károsító anyagok kérdésének szerepelniük kell. Úgy gondolom, hogy ebben a kérdésben a Bizottság 180 fokos fordulatot tett, és hálás lennék, ha a Bizottság megmagyarázná álláspontját.

Marios Matsakis, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Mindenki egyetért azzal, hogy az egészség az állampolgárok egyik legértékesebb kincse, mégis, amint azt mindannyian tudjuk, az Amszterdami Szerződés 152. cikke alapján az egészségügy kizárólagosan a tagállamok hatáskörébe tartozik. Ez a nyilvánvaló ellentét nemcsak az EU-jog furcsasága; a gyakorlatban is nagymértékben akadályozza az EU-n belüli optimális egészségügyi célok elérését kitűző törekvéseinket, és az ember kíváncsi, hogy miért hagyták, hogy ez a helyzet ilyen sokáig változatlan maradjon. A válasz természetesen pénzügyi. Az egészségügyi ellátás nagyon drága és olyan mértékű javítása, hogy az Unión belüli kívánatos egyenlőség elérhető legyen, néhány tagországban az egészségügyi ágazat költségeinek jelentős növekedését jelentené.

Úgyhogy idejöhetünk a Parlamentbe, és kritizálhatjuk a gazdag és a szegény tagállamok közötti szegényesítő különbségeket az életkilátásban, a gyermekhalandósági arányban és a rákos megbetegedéseknél a túlélésben, azonban többségünk a szemrehányást nem oda irányítja, ahova kellene, vagyis az EU képtelenségére, hogy a szegényebb tagjainak pénzügyi segítséget nyújtson az egészségügyi ellátás színvonalá tekintetében az utoléréshez, és így ne hagyja, hogy a kormányok szembehelyezkedjenek az egészségügy kizárólag nemzeti hatáskörből történő kivételével.

Ez, érvelhetnek egyesek, az EU gyakorlatában jóváhagyott alapértékek szomorú visszatükröződése, amikor üzleti vállalkozásainkban például illetékesség tekintetében nagyobb jelentőséget adunk a belső piaci szabályoknak, mint polgáraink egészségügyi ellátásának.

Véleményem szerint eljött az ideje az Amszterdami Szerződés 152. cikke sürgős megváltoztatásának és ez csak a Tanács, a Bizottság és a Parlament közös erőfeszítésével érhető el.

Mint parlamenti képviselőknek, mindent meg kell tennünk a szükséges változás véghezviteléhez. Ezt szem előtt tartva az egészségügyi stratégia legfontosabb aspektusa gyakorlati szempontból természetesen a betegségmegelőzés. Mindenki tudja, hogy a dohányzás, az elhízás, az alkohol, a drogok, a magas cukorbevitel és a stresszes, egészségtelen életforma általában véve, egészségünk legnagyobb ellenségei. De eleget teszünk-e azért, hogy megszabadítsuk polgárainkat ezektől az ártalmaktól? Valójában nem.

Vegyük például a dohányzást. Hogyan állíthatjuk, hogy minden tőlünk telhetőt megteszünk, hogy megakadályozzuk, hogy dohányozzanak az emberek, amikor még mindig támogatjuk a dohánytermelést az EU-ban, még mindig engedélyezzük a vámmentes cigarettaárusítást az EU-ba irányuló vagy onnan induló repülőgépeken és hajókon, még mindig aránylag alacsony a jövedékiadó a dohányárakra, figyelembe véve a dohányosok hatalmas egészségügyi költségeit, még mindig vannak közvetett dohányáru-hirdetések a TV-képernyőinken, és még mindig vannak olyan dohányzásra vonatkozó jogszabályaink, amelyeket nem alkalmaznak teljes körűen az EU-ban?

Nincs időm, hogy sokkal többet beszéljek a megelőzésről, de úgy gondolom, hogy a mondandóm lényege a vonatkozó egészségügyre vonatkozó hatásköri jogszabály megváltoztatásának a szükségessége.

ELNÖKÖL: BIELAN ÚR

Alelnök

Mieczysław Edmund Janowski, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr! Szeretném megköszönni az előadónak a munkáját. Teljesen jogos, hogy a Bizottság által a múlt évben készített stratégiai dokumentumot követően most ezzel a fontos kérdéssel foglalkozzunk.

Hangsúlyozni kell a megelőzés, a megfelelő táplálkozás, a levegő és ivóvíz minőség, az egészséges életmód, a betegségek korai felismerése és ennek lehető leggyorsabb kezelése fontosságát. Megállapításra került, hogy

jelenleg számottevő különbségek vannak az egyes országok és a különböző társadalmi csoportok között az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést illetően. Ez a szociális kohézió egyértelmű hiányát jelzi. Az ilyen egyenlőtlenségek nyilvánvalóak a rákbetegségek, szív- és érrendszeri és egyéb megbetegedések túlélési arányával kapcsolatban. Aggasztóan növekszik a mentálisan sérült személyek száma. A kezelési módszerek is elmaradnak a kívánatostól. Főleg az antibiotikumok és szteroidok túladagolására gondolok.

Az egészségügyi ellátási rendszerek is aggodalomra adnak okot, mivel gyakran nem bizonyulnak megfelelőnek. Mindannyian tisztán látjuk, milyen értékes az egészségünk és tudjuk, hogy a biológiai életünk korlátozott. Ezzel kapcsolatban szeretném felhívni a Ház figyelmét arra, hogy a lengyel költő, Alexander Fredra azt tanácsolta olvasóinak, hogy ne hanyagolják el a jóllétüket, mert ha így tesznek, akkor nemcsak az egészségüket, hanem az életüket is veszélyeztetik.

Adamos Adamou, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök úr! Hadd fejezzem ki köszönetemet Peterle úrnak, hogy megpróbált néhány pótlólagos szakpolitikát és tevékenységet hozzátenni a Bizottság egészségügyi stratégiájához. Arra törekedett, hogy minden polgár alapvető és elidegeníthetetlen jogaként elősegítse az integrált egészségügyi rendszerhez való egyenlő hozzáférésüket.

Ezért keményen kell dolgoznunk, hogy az érintett szervezetekben politikailag tudatosra tegyük, hogy az egészségügyben a finanszírozás egyenértékű a beruházással. Ezen a ponton hadd tegyem hozzá, hogy egyetértek Matsakis úr álláspontjával. Az egészséges életmód és az optimális ellátás elősegítésével, valamint az új technológiákba és kutatásokba történő beruházásokkal a betegségmegelőzésre kell koncentrálnunk.

Az ágazatközi politikák különböző szinteken történő koordinálását kell célul kitűzni. Ennek az előregedő népesség és a tagállamok egészségügyi rendszereit befolyásoló óriási egyenlőtlenségek kihívásainak kell megfelelnie.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Amikor egy uniós szintű, egészségüggyel kapcsolatos közös megközelítésről beszélünk, elsődleges szempontunk az egészségügyi szolgáltatások színvonalának a konszolidálása kell legyen. Az Európai Unió célja az új és régi tagállamok között meglévő, még mindig jelentős egyenlőtlenségek felszámolása kell legyen.

Mivel a tagállamoknak különböző céljai vannak az egészségügyi politika területén, az egészségügyi szektor az Európai Unióban hosszú távú és stratégiai együttműködést igényel a konszenzus elérése érdekében. Szükséges a megelőzésbe és a közoktatási programokba történő beruházás. Egy megelőzési politikával jobb eredmények érhetők el és köztudott, hogy a betegségek majdnem fele az egészségtelen életmódhoz kötődik.

Egyetértek Peterle úr kérésével, hogy az említett okból a Bizottság foglalkozzon meg egy hosszú távú megelőzési cselekvési tervet. Ez segíthetné az uniós népesség egészségi állapotának javítását. Az egészségügyi kutatások szintén hozzájárulnak a megelőzéshez és megkönnyítik a gyógyítást. Például az Európai Unió nem fektet elég pénzt a rákkutatásba: az uniós beruházás majdnem egyötöde az USA beruházásának. Ennek a hiányosságnak a kiigazítása minden uniós polgár érdeke lenne.

A betegtudatossággal kapcsolatban jó gondolat a betegeket, az egészségügyi ellátó személyzetet és az egész egészségügyi szektort segítő információs és irányító központok létrehozatala. Ha ezek a célok teljesülnek, az Európai Unió közelebb kerül az egészségügy közös megközelítéséhez.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Elnök úr! A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nevében teljes szívemből támogatom Peterle úr „Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára 2008-2013” című jelentését. Különösen üdvözlöm ezt a jelentést, mivel az egyik legsürgősebb kihívással foglalkozik, amivel az Európai Unió és az egész világ szembenéz. Ki kell hangsúlyozni, hogy ez az első stratégiai program, amely egy átfogó uniós megközelítést nyújt az egészségügyi politikához. Meghatározza az ezen a területen a Közösség által elfogadott értékeket és a saját maga által rögzített célokat. Ez egy olyan uniós egészségügyi stratégiához vezet, amelyik kiáll más egészségügyi rendszerekkel szemben, és valóban példaként szolgál az utóbbiak.

Örömmel hallom, hogy pozitívan fogadták a stratégiát a tagállamokban. Azt is örömmel tapasztalom, hogy egyes országok már lépéseket tettek egy közös álláspont kialakítása és a stratégia nemzeti egészségügyi tervükbe történő belefoglalására érdekében. Szlovénia egy ilyen példa. Ilyen jellegű lépésekre már Lengyelországban is sor került.

Az egészségügyi ellátás finanszírozása az Európai Unió számos országában jelentős mértékben hozzájárul a költségvetési deficithez. Ennek a ténynek a figyelembevétele lényeges az egészségügyi stratégia

átgondolásánál. Következésképpen úgy gondolom, hogy a stratégiai tervet a közegészségügy finanszírozási módszereivel együtt kell figyelembe venni a tagállamokban.

Szeretnék megemlíteni egy korábban megvitatott kérdést is. Az új információk technológiákra és ezeknek a gyerekekre és az ifjúságra gyakorolt hatására gondolok. Az internet és a számítógépes játékok szabályozatlan használata, a függőség és az ezzel kapcsolatos betegségek egyre növekvő problémát jelentenek társadalmunkra és civilizációnkra. A gyerekek és az ifjúság a legsúlyosabban érintettek. A Bizottság és az Európai Tanács jelenleg egy megfelelő együttműködési módszert alakít ki az egészségügy területén és nekünk részt kellene vennünk ennek a projektnek a megvalósításában.

Anne Ferreira (PSE). - (FR) Elnök úr, biztos úr, Előadó Úr, hölgyeim és uraim! Először is szeretnék gratulálni az előadónak az eredeti szöveget tökéletesítő munkájához.

A Bizottság által javasolt fehér könyv a világos és hasznos célkitűzések meghatározásnak első lépése az egészségügy területén, azonban sajnos nem felel meg a minőségi egészségügyi ellátás és az egyenlő hozzáférés kihívásainak. A most előterjesztett jelentés nem vette át az öngyógyítással kapcsolatos eredeti javaslatokat, ami jó dolog. Véleményem szerint az öngyógyítás hétköznapi tétele, vagy éppen támogatása, teljes mértékben helytelen az elérni szándékozott egészségügyi ellátással kapcsolatban. Betegség esetén „Az együtt az egészségért” program nem válhat „minden ember egyedül” módszerre.

Az aktív beteg fogalmának bevezetése aggodalomra okot adó elképzelés: mivel ez nem jár világos meghatározással, különféle értelmezések lehetségesek. A betegek bátorítása, hogy a saját kezelésükért vállalják a felelősséget és a népességi csoportok arra történő ösztönzése, hogy bizonyos egészségügyi szükségleteiknek saját maguk tegyenek eleget, olyan további javaslatok, amelyek nagyon óvatosan kezelendők. Nem szabad megfélemlkezni arról, hogy az egészségügy egy nagyon speciális terület, amely nagy szakértelmet kíván és a felmerülő témák gyakran élet és halál kérdései. Úgy tűnik, az öngyógyítást támogató javaslatok az egyéni felelősség fogalmával együtt, nem felelnek meg a megoldandó egészségügyi kihívásoknak és eltávolodnak a szolidaritás elképzeléseitől.

Van még egy kérdés, amit bírálnom kell: az egészségügyi dolgozók mobilitásának az előmozdítása. Ennek nagyon komoly következményei lehetnek az egészségügyi személyzet területi megoszlásában, és a súlyosbíthatja a bizonyos tagállamokban már eddig is nagyon bizonytalan helyzetet. Az egészségügyi dolgozók mobilitásának az előmozdítása helyett a hangsúlyt inkább a bevált egészségügyi gyakorlatok tagállamok közötti megosztására kellene helyezni. Elismerem azt is, hogy támogatni kell az internet-alapú egészségügyi erőforrásokat. Ez egy pozitív és innovatív javaslat, amely azonban csak az emberek egy kisebb hányada számára érhető el.

Természetesen támogatom a kollégáim által a munkahelyi egészséggel kapcsolatban előterjesztett módosításokat. Ez egy fontos téma, mivel a munkával kapcsolatos egészségügyi problémák egyre gyakoribbak.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Elnök úr! Három kérdésre szeretném felhívni a figyelmet ebben a vitában. Először is jelentős egészségi egyenlőtlenségek vannak a régi és az új tagállamok között. Ezeknek az egyenlőtlenségeknek az összeadódó hatása a várható életkilátásokkal kapcsolatos jelentős különbségekben nyilvánul meg. Ez nők esetében 9, férfiaknál 13 év is lehet. Törekednünk kell ezeknek a különbségeknek a jelentős csökkentésére.

Másodszor, jelentősen növelni kell a betegség megelőzésre fordított beruházásokat. Jelenleg a beruházások alig 3%-át fordítják erre a célra. Ugyanakkor ismert, hogy a betegségek mintegy 40%-a az egészségtelen életmódhoz kötődik és nagymértékben eredményesen megelőzhető lenne.

Harmadszor, miután a túlsúly civilizációnk egyre súlyosabb betegségévé válik, nélkülözhetetlen az egészséges életmód támogatása. Kedvező feltételeket kell teremteni a műtrágya és növényvédő szer használatától mentes egészséges ökológiai élelmiszerek előállításához. Azonban ez a típusú gazdálkodás nem túl költséghatékony. Ezért a közös agrárpolitika keretében fokozott pénzügyi támogatást igényel.

Urszula Krupa (IND/DEM). - (PL) Elnök úr! Az egészségüggyel és az egészségügyi ellátással kapcsolatban sok fontos kérdés merül fel ebben a dokumentumtervezetben. Az egyes tagállamok alkotmányai garantálják az egészségüghöz történő általános hozzáférhetőséget. A tagállamok illetékességének a tisztetben tartása az egészségügy területén és az egészségügyi szolgáltatások szabad választása pozitív jellemzők. Szeretném felhívni a figyelmet a polgártársaimat fenyegető veszélyre, mivel a lengyel kormány minden egészségügyi szolgáltatót egységesen profitorientált gazdasági társasággá kíván alakítani.

A javasolt reformok túllépik az egészségügyi rendszer egyéni megválasztásához való szabadság jogának a határait. Olyan alapvető emberi jogokat fenyegetnek, mint az élethez és az egészséghez való jogok. A fenyegetettség mértéke miatt a Bizottságnak iránymutatásokat kell hoznia annak meggátolására, hogy az állami hatóságok feladják a lengyel nép és a Lengyel Köztársaság elnöke akaratának ellenére privatizált kórházak feletti ellenőrzést.

Avril Doyle (PPE-DE). - Elnök úr! Szeretném megköszönni az előadó pontosan kidolgozott válaszát a Bizottságnak.

Mindannyian tudatában vagyunk, hogy a tagállamok egyéni felelőssége az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás megszervezése. Azonban ez nem jelentheti azt, hogy elhanyagolják az uniós szintű komoly egészségügyi együttműködést. Egy sor olyan egészségügyi kérdés van, mint például a járványok megelőzése, valamint a betegek és az egészségügyi szakemberek mozgása, amelyekkel kapcsolatban a tagországok nem cselekedhetnek elszigetelten és amelyekkel kapcsolatban uniós szintű fellépés szükséges. Értékes lehet egy uniós fellépés páneurópai szakértői csoportok létrehozatalára a bevált gyakorlatok megosztásához az e-egészségügy, a nanotechnológia, a ritka betegségek kezelése és a kiválósági központok területén.

Az EU a tagállamokkal együttműködve jelentős haladást vitt véghez az egészségvédelemben, például a dohányreklámozásról szóló jogszabályok területén, a vértermékekkel kapcsolatban és az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ megalapításával.

Meg kell erősítenünk fellépésünket az EU-27-ek területén az egészségügyi egyenlőtlenségek csökkentése érdekében, különösen a bevált gyakorlatok megosztása és a polgárok határokon átnyúló egészségügyi ellátási jogaival kapcsolatos jobb nyilvános tájékoztatás által. Gyorsan kell jogszabályt hozni ezen a területen és nem hagyni, hogy az Európai Bíróság ítéletei legyenek a betegek egyedüli támpontjai Európa-szerte. Megfelelő jogszabályokkal kell válaszolnunk. Azon kívül átfogó egészségügyi hatáselemzéseket kell végezni és az összes érvényben lévő jogszabály értékelését végre kell hajtani annak érdekében, hogy az együttes gondolkodás platformja biztosítva legyen és a döntéshozók jobban felbecsülhessék bármely politikai javaslat emberi egészségre gyakorolt valós költségét.

Ezeket ugyanúgy kell végrehajtani, mint ahogy most a törvényhozók tájékoztatási módszereként természetesnek vett környezetvédelmi hatáselemzéseket, amelyek a legtöbb uniós szakpolitika kialakításának az előfeltételei. A jelenlegi gazdasági és pénzügyi válságban az egészség a legvégső kincsünk.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Elnök úr! Két dologról szeretnék beszélni. Az első, hogy hogyan foglalkozunk a túlzott antibiotikum receptfelírásokkal, amelyeket a jelentés nagyon jól kezel.

Csak magunkra kell nézni itt az Európai Parlamentben, vagy csak magamra kell néznem. Valószínűleg nem állnék most itt, ha nem lennének hatékony antibiotikumaink. Számos alkalommal voltam beteg, ahogyan többen itt a teremben és biztos vagyok benne, hogy az antibiotikumok mentettek meg. Sajnos veszélybe kerültek gyermekeink esélyei, hogy a jövőben ilyen segítséget kaphatnak, mivel engedjük, hogy antibiotikumokat írjanak fel az orvosok, akkor is, amikor nincs erre szükség, sőt recept nélkül is áruhatók antibiotikumok.

Ellenőrzésre és ösztönzésre van szükség, hogy az orvosok ne pénzkeresés miatt találkozzanak a páciensekkel, hogy ne írjanak fel antibiotikumokat, amikor nem szükséges. Úgy gondolom, hogy az EU rendkívül fontos szerepet játszhat ebben az ilyen túlzott receptfelírások elleni sikeres küzdelem különféle módjainak az elterjesztésével.

A második kérdés, amivel foglalkozni akartam, az egészségügyben tapasztalt egyenlőtlenséggel kapcsolatos, amit már több korábbi hozzászóló felvetett. Az egészségügybeni egyenlőtlenségnek van egy másik aspektusa is. Ez nemcsak az országok közötti egyenlőtlenség ügye. Az országokon belül is egyenlőtlenség van. Az Egészségügyi Világszervezet rendkívüli bizottságot hozott létre az egészségügybeni osztálykülönbségek megvizsgálására. Ez azt a merész megállapítást tette, hogy „a társadalmi méltányosság élet-halál kérdése” és ez valami olyan, amit nyíltan meg kell vitatnunk az Unióban.

Teljességgel elfogadhatatlan, hogy ilyen nagy különbségek vannak az egyes országokon belül. Vannak jó példák, ahol az egészségügyi osztálykülönbségeken sikeresen úrrá lettek, de vannak nagyon rossz példák is. Én személy szerint nagyon aggódom amiatt, ami országom fővárosában történik. Hirtelen egy olyan rendszert vezettek be, aminek eredményeképpen az orvosok elköltöznek a szociálisan hátrányban lévő és szegény területekből, ahol az orvosi ellátás a leginkább szükséges, olyan területekre, ahol az emberek a leegészségesebbek és gazdagabbak.

Úgy gondolom, hogy az EU-nak statisztikákat és információkat kell gyűjtenie, hogy a választók és azok is, akik döntéseket hoznak az egészségügyi ellátással kapcsolatban, világos tanácsot kaphassanak, hogy mely intézkedések vezetnek az egészségügyben nagyobb igazságtalansághoz és melyek nem.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Ahhoz, hogy válaszolhassunk azokra a fő kihívásokra, amelyekkel az egészségügyi szektor szembesül az Európai Unióban, cselekvési tervekre van szükségünk, amelyeknek elő kell segíteniük a jobb egészségi állapotot, közoktatást és betegségmegelőzést, főként a táplálkozással, elhízással, alkohol- és kábítószer-fogyasztással, valamint a dohányzással kapcsolatos betegségeket illetően.

A korai felismerés és diagnózis, valamint a krónikus betegségek, különösen a rák megfelelő kezelése, biztosítani fogja az ilyen betegségek által érintett emberek életminőségének javítását. Ezért az orvosi ellátással kapcsolatos bevált gyakorlatok megosztása az Európai Unión belül hozzá fog járulni a polgárok jólétének és egészségének a növeléséhez. Úgy hiszem, hogy fontos a családokon, iskolákon és munkahelyeken belüli egészséges életmód elősegítése annak érdekében, hogy irányt mutasson egy egészséges életmodellhez és elősegítse az egészséges öregedést, mind a jelenlegi, mind pedig a jövő generáció számára.

Különösképp törődnünk kell gyermekeink érdekeivel, fejlesztenünk kell a szülési és szülői szabadsággal kapcsolatos rendelkezéseket, figyelembe véve a szülők jelenlétének a gyermek fizikai és mentális fejlődésére gyakorolt hatását. Ugyanilyen fontos a terhes nők orvosi ellátásának a fejlesztése és a dohányzás és alkoholfogyasztás következményeiről való tájékoztatásuk.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Szeretnék gratulálni az előadónak és rámutatni arra is, hogy a XXI. század kihívásaival történő megbirkózáshoz az egyetlen út számunkra a közegészségügy javítása. Időtlen a mondas, hogy „a világ összes gyógyszere sem helyettesítheti a testmozgást, de a testmozgás helyettesítheti a világ összes gyógyszerét”. Nemcsak egyszerűen prédikálnunk kell az egészséges életmódról és az egészséges táplálkozásról. Eljött az idő, hogy akár pénzügyi eszközökkel is, támogassuk azokat, akik nem rombolják tudatosan az egészségüket, hanem inkább különböző módokon erősítik. Az Európai Bizottság ezzel kapcsolatos ajánlásai értékesek lennének. Az új tagállamok akut problémája a szakemberhiány. Néhány helyen a friss diplomás orvosok fele más uniós tagállamban keres munkát, ahol a fizetések sokkal magasabbak. Ilyen módon az új tagállamok a gazdagabb szomszédaik egészségügyi szolgáltatásait támogatják és erősítik. Nem gondolok a polgárok szabad mozgásának semmiféle korlátozására. Azonban szükség van egy szolidaritási és kompenzációs alapra az ilyen szakember-vesztés következményeinek a csökkentésére.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Elnök úr! Az egészséggel kapcsolatos ügyek az egyes tagállamok kompetenciájába tartoznak. Ez azonban nem jelenthet akadályt, amikor az európaiak egészségvédelmét célzó közös fellépésre kerül sor. A fő célkitűzések a fehér könyvben vannak lefektetve. Ide tartozik az egészség védelme az öregedő Európában, a polgárok védelme az egészségüket fenyegető veszélyekkel szemben és a dinamikus egészségügyi rendszerek támogatása. Ezek a célok nem érhetők el a helyi és regionális önkormányzatok valódi közreműködése nélkül.

Ezért ez utóbbiakat maradéktalanul be kell vonni ennek a stratégiának a végrehajtásába. A fehér könyv felveti az egészségügyi egyenlőtlenségek és az egyes országok és társadalmi csoportok közötti egészségi színvonal ingadozásának fontos kérdését. Az új tagállamok többségében bizonyos egészségügyi szolgáltatások alacsony szintűek. Ezt a különbséget át kell hidalni. Ezért erősíteni szükséges az egyenlőtlenség megszüntetését célzó fellépést és elsődleges célkitűzéssé kell ezt tenni.

A fehér könyvben meghatározott másik feladat az egészségismereti, elsősorban a táplálkozással kapcsolatos programok fontosságának a hangsúlyozása és javítása. Az egészséges táplálkozás és életmód sok krónikus betegséget megelőzhet. Ez az, amiért az olyan oktató programok, hogy hogyan ügyeljen az ember az étrendjére és végezzen igen fiatal életkortól testedzést, olyan nagyon fontosak.

Charlie McCreavy, a Bizottság tagja. - Elnök úr! Köszönöm a tisztelt képviselők közreműködését és foglalkoznék néhány általuk felvetett kérdéssel.

Oviir asszony és Grossetête asszony azt mondta, hogy a fehér könyv túl általános. Azonban a fehér könyv célja általános alapelvek és célok felállítása a Közösség egészségügyi tevékenységének az irányításához az elkövetkezendő években. Nagyon nehéz lenne mérhető célpontokat meghatározni ilyen széles és általános célokra és témák ilyen széles körére.

A Bizottság teljes mértékben egyetért azzal, hogy a mérhető célpontok jó eszközök a változtatáshoz és az eredmények eléréséhez. Viszont úgy érezzük, hogy jobb az ilyen, az egyes szakpolitikai javaslatokon belüli célpontokat, a stratégia keretein belül figyelembe venni.

Több hozzászóló utalt az egészségügyi egyenlőtlenségekre, például Janowski úr, Adamou úr, Belohorská asszony, Doyle asszony, Kuźmiuk úr és Westlund asszony. Teljes mértékben egyetértünk a felvetett aggódalmakkal és az egészségügyi különbségek áthidalásának a szükségességével. A jövő évben a Bizottság közleményt fog előterjeszteni, azonban addig is segíteni fogunk strukturális alapok egészségügynek történő folyósításában.

Willmott asszony egy sor kérdést tett fel. Megállapította, hogy az egészségügyben túl sok munkafolyamat van. Azonban ez az oka, hogy a 2007-ben elfogadott uniós egészségügyi stratégia célja miért minden, az egészségügyre kihatással levő szakpolitika egy koherens keretrendszerbe való összefogása. A Bizottság megvizsgálja az egészségügyi ágazat különböző szervezeteit a szervezetek közötti szinergiák elérése érdekében és annak biztosítására, hogy a munka eredményesen és hatékonyan, párhuzamosságok nélkül folyjon.

Willmott asszony a karcinogén irányelvről is érdeklődött. A Bizottság konzultált a szociális partnerekkel az ezzel a területtel kapcsolatos 2004-es irányelv lehetséges felülvizsgálatáról és most rendelt egy 2010 elejére befejezendő tanulmányt ennek az irányelvnek a módosítási feltételeiről. Ennek a tanulmánynak az eredményei lehetővé teszik, hogy a Bizottság döntsön az előrehaladás megfelelő módjáról. A munkahelyi egészséggel és biztonsággal foglalkozó jogszabályok, különösen az 1998-as vegyi anyagokról szóló irányelv, már védelmet nyújt a munkahelyeken mindenfajta vegyi anyag ellen, ideértve a szaporodást károsítókat is.

Westlund asszony felvetette az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia kérdését. A Bizottság szorosan együttműködik az Európai Betegségmegelőzési és Ellenőrzési Központtal (EBEK). Az EBK 2008-as munkaterve az elsőbbségi intézkedések között tartalmazza az antimikrobiális rezisztencia kérdését. Ezen kívül évente uniós antibiotikum-nap szervezését tervezi. Ennek az eseménynek a célja a közfelfogás és minden antimikrobiális rezisztenciával kapcsolatos kérdés ismeretének az erősítése. Az első ilyen nap 2008. november 18-án lesz. Szorosan együttműködünk az Európai Betegségmegelőzési és Ellenőrzési Központtal a 2002-es tanácsi ajánlás tagállamok általi alkalmazásáról szóló második jelentés előkészítésében.

Végül, szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Peterle úrnak és valamennyi képviselőnek az általunk kidolgozott egészségügyi stratégia támogatásáért.

Alojz Peterle, előadó. – (SL) Biztos úr! Hölgyeim és uraim! Szeretném kifejezni őszinte köszönetemet ezért a gazdag és komplex vitáért. Öröömre szolgál, hogy majdnem mindegyik felszólalás tartalmazta a három kulcsszót: az első az „együtt”, a második az „egyenlőtlenség”, és a harmadik a „megelőzés”. Az „együtt” tagállami és uniós szinten is, ideértve a régiós és helyi önkormányzatokat, nagyobb együttműködést és több komplementaritást jelent. Egyetértek azokkal, akik azt mondják, hogy a tagállami kompetencia nem jelenthet kifogást, hogy ne lehessen együtt végrehajtani, amit az egyes országok nem képesek, és egyre több ilyen kihívás van.

Az a tény, hogy olyan sok jelzést kaptunk egyenlőtlenségekről, azt jelenti, hogy hiányzik a tudásmegosztás. Ha a rák túlélési aránya az egyik helyen 10%-kal alacsonyabb, mint máshol, az azt jelenti, hogy az információ és az ismeretek nem jutottak el arra a helyre, annak ellenére, hogy ezek mások számára, beleértve a szomszédos országokat, elérhetőek. Ezen a területen a már meglévő ismeretek alapján valamilyen dinamikát kell elérnünk. Az alapvető üzenet és tanács az kell legyen, hogy fel kell használni a rendelkezésre álló ismereteket és a bevált gyakorlatok meg kell osztani. Ami a dinamikát illeti, szeretném hozzátenni, hogy a betegségek gyorsan terjednek, ezért szükség van politikai dinamikára és politikai innovációra is. Ami a fehér könyvet illeti, azt mondanám, hogy ez egy nagyon jó keret céljaink megvalósításához. Nem az a célja, hogy a más dokumentumokban és állásfoglalásokban feladatként azonosított speciális kérdésekkel foglalkozzon. Keretül kell szolgálgjon, és ahogy valaki említette, most először van értékekre, indikátorokra, stratégiákra és intézkedésekre vonatkozó átfogó keretrendszerünk. Ez az az alap, amin továbbhaladhatunk.

Végezetül, szeretném hozzátenni, hogy gondjaim vannak a szocialista képviselőcsoport által javasolt módosításokkal. Hat módosítást javasoltak, amelyeket elvetett a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság (ENVI). Nehéznek tartom megmásítani az ENVI eltérő nézetét kifejező érvelését. Nem támogathatom most ezeket a módosításokat, mivel ez egy plenáris ülés és ezzel a témával már foglalkoztak más állásfoglalások. Ha ezek a módosítások jóváhagyásra kerülnének, akkor egy kiegyensúlyozatlan képet kapnánk, mivel a lakosság más csoportjai nem kapnak ilyen figyelmet. Itt nemcsak a munkavállalókról, hanem a nyugdíjasokról és az iskolásokról is szó van. Természetesen ragaszkodom az ENVI ülésén elmondott érveimhez.

Elnök. – A vitát berekesztem.

A szavazásra ma 11-kor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (142. cikk)

Iles Braghetto (PPE-DE), írásban. – (IT) Az egészség egy olyan dolog, aminek költsége van, de nincs ára. Az egészségügybe való beruházás lehet a leghatékonyabb és legeredményesebb beruházás az emberek szükségleteinek megfelelően kialakított társadalomban. Ez a beruházás közös felelősség az egyének részéről, akiknek felelősen viselkedve egészséges életmódot kell folytatniuk, az egészségügyi személyzet részéről, akiknek ragaszkodniuk kell szakmai etikai szabályzatukhoz, és a nemzeti kormányok és regionális közigazgatási szervek részéről, amelyeknek különös figyelmet kell szentelniük az egészségügyi rendszer fenntarthatóságának.

Továbbá alapos figyelmet kell szentelni az új követelményeket kielégítően ellátó integrált szociális és egészségügyi rendszer szükségességére. Az egyenlőtlenségeken való felülkerekedés, a magasabb egészségügyi igényekkel történő megbirkózás, lépéstartás a járványügyi változásokkal és a tagállamok és régiók közötti aktívabb együttműködés biztosítása: mindezeket a követelményeket Peterle úr jelentése megfelelően tárgyalja, akinek szeretném megköszönni kitűnő munkáját.

Corina Crețu (PSE), írásban. – (RO) Bíztható látni, hogy az Európai Parlament elfogadta az Európai Bizottság „Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára 2008-2013” című fehér könyvről szóló határozatot. Az egészségügyi stratégiával kapcsolatos intézkedések között felfedeztem egy gyenge pontot a jelentésben: a fokozott hatékonyság biztosítását célzó mérhető célok hiányát.

Egy olyan ország képviselőjeként, ahol az orvosi ellátás nagyon gyenge minőségű, ami tükröződik a lakosság aggasztó egészségi állapotában, szeretném hangsúlyozni a szavak gyakorlatba ültetésének a fontosságát, valamint annak szükségességét, hogy európai uniós szinten nagyobb szolidaritás legyen annak érdekében, hogy minden polgár megfelelő orvosi ellátásban részesülhessen.

Romániáról számos szomorú történet mondható el az egészségüggyel kapcsolatban. Ez a legtöbb tébécés beteggel rendelkező uniós ország és ez foglalja el az utolsó előtti helyet a diabéteszes kezelés minőségével kapcsolatban, pedig a diabétesz az a betegség, amelyre a legtöbben hajlamosak. Minden tíz románból egynek máj-rendellenessége van. A román gyerekek negyedének van egészségügyi problémája. A daganatos megbetegedésekkel kapcsolatos halálozás aggasztóan megnőtt az EU más területeihez viszonyítva. A szív- és érrendszeri megbetegedések halálozási aránya az össz halálozások 61%-át teszi ki, míg ez az EU-ban 37%. Románia vezet Európában a recept felírások, kórházi kezelések és sebészeti beavatkozások tekintetében, de itt a legrövidebbek az életkilátások is az EU-ban.

Gyula Hegyi (PSE), írásban. – (HU) Az allergia napjaink népbetegsége, amely jellegzetesen a második világháború után terjedt el Európában. Ma a gyermekek harmada allergiás, s ha nem teszünk semmit ellene, akkor idővel az európai lakosság fele szenved majd ettől a betegségtől. Az allergiás megbetegedésért felelősek a vegyszerezett élelmiszerek, a szennyezett környezet, az allergiás tüneteket pedig kiválthatják vegyszerek, természetes és mesterséges élelmiszeradalékok, fűszerek, pollenek és más természetes anyagok, mint az állatok szőre is. Magyarországon a parlagfű jelenti a legnagyobb problémát.

Sajnos, az Európai Uniónak jelenleg nincs allergia-stratégiája, amint ezt kérdésemre a Bizottság is megerősítette. Az allergiás betegek civil szervezetei, sok millió érintett európai polgár joggal várja el, hogy európai szinten is lépjünk fel az allergia ellen. Tegyük valamit a megelőzésért, a kiváltó okok megszüntetéséért és a betegek tünetmentességének biztosításáért! Az allergia elleni aktív fellépés azt is bizonyíthatná, hogy ez az Unió állampolgárai egészségével, mindennapi gondjaival is foglalkozik.

Tunne Kelam (PPE-DE), írásban. – Szeretném felhívni a figyelmet arra az aggasztó tendenciára, hogy egyre több fiatal szenved Európában mentális egészségügyi problémáktól. Sok fiatal szenved Európában stressztől; növekednek a szerfüggőségi mutatók, főként az alkoholé és a drogé. Ezek külön-külön vagy együtt komoly mentális zavarokhoz vezethetnek.

A közelmúlt finnországi tragédiái azt jelzik, hogy a tagállamoknak még nagyobb figyelmet kell szentelniük a fiataloknak a rossz, főként mentális, egészségi állapot megelőzésre tett intézkedésekkel.

A mentális problémák és betegségek gyökereinek kezelésében elengedhetetlen egy holisztikus és proaktív megközelítési mód. A biztonságos mindennapi környezet (a családon belüli erőszak és szerfüggés megelőzése), a stressz okozó tényezők csökkentése az iskolában és otthon, a megelőzés és tudatosság növelés fő prioritás kell legyen. Egyetlen iskola sem helyettesítheti a szerető családot, ahol a szülők érzik felelősségüket a szociális és etikai értékek alapismeretei gyermekeiknek történő megtanításával kapcsolatban.

Fontos a társadalom minden szereplőjének a bevonása a kitűzött célok eléréséhez. A különböző önkéntes és ifjúsági szervezetek különösen fontosak a szabadidős tevékenységek és a mentális egészségügyi kérdésekkel kapcsolatos nem formális oktatás és tudatosság növelés területén a biztonságos mindennapi környezetről történő gondoskodásban.

Ezért egy holisztikus és proaktív megközelítési módra szólítok fel, amely biztosítja a jobb mentális egészséget és ezáltal a jobb jövőt a fiatalok számára.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), írásban. – (RO) Üdvözlöm, ahogy a Peterle jelentés megközelíti és hangsúlyozza az aktív intézkedések szükségességét az egészségügyi szakemberek felvételében és megtartásában.

Az Egészségügyi Világszervezet szerint egy ország orvosai 2%-ának a migrációja vészhelyzetet kell jelentsen a hatóságok számára. Romániában a román orvosok 4%-a kérvényezte, hogy elmehessen külföldre dolgozni, és 2007-ben is hasonló százalékos arányt regisztráltak. Így nemcsak átléptük a vészhelyzet kategóriának tekintett küszöböt, hanem elértük ennek a százalékos aránynak a kétszeresét. Az év elejétől 2008. szeptember 1-ig 957 személy kért a Román Orvosok Kollégiumától (CMR) erkölcsi bizonyítványt, ami a külföldi munkavégzéshez szükséges.

Nyilvánvaló, hogy egy egészségügyi rendszer nem tud orvosok nélkül működni. Úgy gondolom, hogy ez nemcsak Románia, hanem egész Európa számára aggasztó jelenség és az európai betegeket kezelni tudó képzett egyének hiányával főképpen a tagállamoknak és az Uniónak kell foglalkoznia.

Péter Olajos (PPE-DE), írásban. – (HU) Mindenekelőtt szeretném elmondani, hogy örömmre szolgál, hogy az elmúlt időszakban egyre több, az egészség fontosságáról szóló jelentés, stratégia készül.

Ennek jómagam is, mint a 2009-es költségvetés véleményadója a Környezetvédelmi és Közegészségügyi Bizottság (ENVI) részéről próbáltam hangot adni. Kezdeményezésem mind az ENVI, mind a Költségvetési Bizottságban kedvező fogadtatásra találtak.

Mint arra Peterle képviselőtársam is felhívja a figyelmet, szoros összefüggés van az új egészségügyi veszélyek és az éghajlatváltozás között. A Költségvetési Bizottság október 7-én elfogadta, az általam benyújtott, "Az egészségre, a környezetre, a közlekedésre és az éghajlatváltozásra vonatkozó átfogó kutatás – a bel- és kültéri levegő minőségének javítása" című kísérleti projektet. Ez, a 4 millió euro értékű kezdeményezés a magyar székhelyű Regional Environmental Center for Central and Eastern Europe irányításával 9 országban valósulna meg (Ausztria, Bosznia és Hercegovina, Finnország, Magyarország, Olaszország, Hollandia, Norvégia, Szerbia, Szlovákia). A projekt egyszerre vizsgálja az egészségügy, a környezetvédelem, a közlekedés és az éghajlatváltozás kapcsolatát és hatásait az iskolákban.

Az ECDC megerősítését illetően szintén támogatom a jelentéstevőt. Ahhoz, hogy az Ügynökség felelősségteljesen tudja ellátni megnövekedett feladatait, javasoltam az Európai Bizottság által beállított tartalékkeret felszabadítását. Ezt az ENVI bizottság egyhangúlag elfogadta és remélhetőleg az október végi plenáris ülésen a Parlament egésze is így dönt majd.

Bogusław Rogalski (UEN), írásban. – Az egészség az egyik legnagyobb áldás az ember életében. Sajnos az olyan aggasztó tendenciák, mint a daganatos, valamint a szív- és érrendszeri megbetegedések, a túlsúly és a diabétesz esetek növekvő száma, figyelmeztet bennünket, hogy az egészség ma mennyire veszélyeztetett. Szembekerülünk az éghajlatváltozás, a globalizáció, az idősödő népesség, valamint a járványok és a biológiai terrorizmus általi fenyegetettség kihívásaival.

A gyógyszerek árának jelentős növekedése az elmúlt években aggodalomra ad okot. Ez azt jelenti, hogy sok uniós polgár egyszerűen nem tudja megfizetni a gyógyszereket. Emellett bizonyos uniós tagállamok egészségügyi rendszerében radikális reformokra van szükség a hatalmas egyenlőtlenségek kiküszöbölésére. Például az életkilátások esetében a nőknél 9 év, a férfiaknál pedig 13 év a különbség.

Az ember legkorábbi gyerekkorát érintő egészségügyi ellátásba való beruházás elsődleges prioritású ügy kell legyen. Fontos, azonban, hogy ne alakulhasson ki olyan helyzet, amikor a fogyatékkal élő vagy krónikus betegségtől szenvedő gyermekek születésének a megakadályozása általánosan elfogadható. Helyette elő kell segíteni a beteg gyermekek szüleinek a segélyezését.

Ezen kívül szeretném hangsúlyozni a tagállamok kompetenciája tiszteletbetartásának szükségességét az egészségügyi ellátás és a szabad egészségügyi szolgáltatás választása területén.

Egyértelmű az egészség gazdasági fontossága is. Az egészségügybe történő beruházást ezért nem lehet egyszerűen csak költségnek tekinteni, hanem a beruházás egy olyan fontos elemének, amely javítja a humántőke minőségét és kulcsfontosságú társadalmi és politikai ügy.

Richard Seeber (PPE-DE), írásban. – (DE) Az egészség védelmében szembe kell néznünk az azonosított kihívásokkal. Az egészségügyi színvonal fenntartása és javítása elsősorban tagállami felelősség. Azonban sok olyan terület van, elsősorban a nemzeti határokon átnyúló problémákkal kapcsolatban, ahol feladatunk, amennyire lehet, támogatni a tagállamokat, ha ők nem képesek hatékony fellépésre.

A fő problémát, amivel szembesülünk, egyrészt a tagállamok közötti, másrészt az egyes tagállamokon belüli komoly egyenlőtlenségek jelentik. Az életkilátás a régi tagállamokban átlagosan 10 évvel magasabb, mint az új tagállamokban. Feladatunk a már bizonyítottan kipróbált és bevált eljárások terjesztése a tagállamokban. A cél a polgárok megfelelő tudatosság erősítésére irányuló intézkedésekkel az előírások kialakítása és összehangolása.

Az egészség mindannyiunk alapvető kincse és kulcsfontosságú gazdasági tényező is. Ezért még többet kell tennünk például a daganatos megbetegedések előfordulása drámai növekedésének a megfékezésére. Ennek elérése érdekében fontos az egészségügynek a szakpolitikák főáramlatában tartása és az új technológiák és innovációk fejlesztésének az elősegítése.

Kathy Sinnott (IND/DEM), írásban. – Szeretném megragadni a lehetőséget, hogy külön üdvözljem az egészségügyi stratégia bizonyos rendelkezéseit, nevezetesen a gyerekeket Európa-szerte egyre inkább érintő autista spektrum rendellenességek felvételét, és szeretném megemlíteni az ezen a területen a Bizottság segítségével már folyamatban levő kitűnő kutatást.

Nagyobb hangsúlyt javasolok a ritka betegségekkel, az Alzheimer-kórral, a pszichikai betegségekkel és a férfiak egészségi állapotával foglalkozó kutatásokkal kapcsolatban, valamint további összpontosítást az olyan ismert betegségekre, mint a szív- és érrendszeri betegségek, a diabétesz és a rák.

Örömmel látom, hogy a gondozók is említésre kerültek, mivel nem szabad elfelejteni, hogy az egészségügyi állapotok nemcsak a szenvedőket érintik, hanem az őket szeretőket és a velük törődőket is, és remélem, hogy a megemlítes gyakorlati támogatással is jár ezeknek a 'frontvonalban' dolgozó emberek számára.

Üdvözlöm a megelőzésre történő építő összpontosítást, különösen az alkohol- és drogfogyasztás terheesség alatti elkerülésében.

Marian Zlotea (PPE-DE), írásban. – (RO) Az egészség az egyik legfontosabb érték az ember életében. A rákban, szív- és érrendszeri megbetegedésekben, diabéteszben és túlsúlyban szenvedők számának a gyógyításukban történt előrehaladás ellenére való aggasztó növekedése, olyan fontos kérdés, amivel foglalkozni kell. A túlsúllyal és az alultápláltsággal kapcsolatos problémák, a nem megfelelő étrend és a HIV/AIDS olyan kihívások, amelyek az Európai Unió egészségét veszélyeztetik.

A rákos betegek túlélési arányának az új és a régi tagállamok közötti különbségei olyan nagyok, hogy egy „egészségügyi ágazatbeli vasfüggönyről” beszélhetünk. Az Európai Uniónak együttesen kell fellépnie a tagállamok közötti egyenlőtlenségek csökkentése érdekében, különösképpen a különböző területeken való bevált gyakorlatok megosztásával, a jobb egészségügyi ellátást szolgáló közoktatás javításával, az egészségügyi rendszerrel kapcsolatos innovációk támogatásával, és javaslatokat kell tennie az uniós intézmények közötti strukturált együttműködés mechanizmusának megerősítésére.

Meg kell határoznunk az alapvető egészségügyi értékeket, egy uniós egészségügyi mutatórendszert és az egészségügyi rendszerben meglévő egyenlőtlenségek csökkentését szolgáló módszereket. Beruházások kellenek az egészségügyben, valamennyi korosztály egészségének elősegítését célzó módszereket kell elfogadni, és a dohányzás, alkoholfogyasztás és más egészséget károsító tényezővel kapcsolatban intézkedéseket kell elfogadni.

(Az ülést 10. 35-kor megszakítják, majd 11.00-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: ONESTA ÚR

Alelnök

5. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

6. Megemlékezés

Elnök. - Hölgyeim és uraim! Elnökünk, Pöttering úr nevében sajnálattal tájékoztatom Önöket a korábbi uniós biztos George Thomson, a későbbi Lord Thomson of Monifieth haláláról. Lord Soames mellett ő volt az első két brit biztos egyike. A korábbi miniszter, George Thomson múlt héten hunyt el 87 éves korában.

7. Szavazások órája

Elnök. - A következő napirendi pont a szavazások órája.

(A szavazás kimenetelére és egyéb részletekre vonatkozóan: lásd a jegyzőkönyvet)

*
* *

Alain Hutchinson (PSE). - (FR) Elnök úr! Elnézést kérek, de nem vagyok biztos benne, hogy az eljárási szabályzat melyik cikke alapján szóljak a Házhoz, azonban szeretnék nyilatkozatot tenni az elnökségnek a jelenlegi helyzetről a Parlamentben: ez kezd egy állandósuló cirkusszá válni, ami megnehezíti a nyugodt munkát, amikor komoly dolgokat próbálunk itt tenni.

(Taps)

Úgy gondolom, hogy a helyzet tegnap este érte el a csúcspontját és azt szeretném kérni az elnökségtől, hogy tegyen intézkedéseket a nyugalom és a komoly légkör visszaállítására egy olyan Házban, amely példát kell mutasson az egész világnak, és amely egy komoly Ház kell legyen, nem pedig egy cirkusz.

(Taps)

Elnök. - Úgy gondolom Hutchinson úr, hogy Ön az átjárókon és folyosókon zajló bemutatókra utal. Ebben az ügyben a quaestorok az illetékesek. Természetesen továbbítjuk észrevételeit.

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Elnök úr! Én is szeretnék hozzászólni a nyugalom és rend kérdéséhez munkánkban. A tegnap délutáni ülésünket egy rendkívül megható beszámoló jellemezte, azonban a napirendi pont megzavarása azt jelentette, hogy az olyan fontos témával kapcsolatos beszédeket, mint a pénzügyi válság, több mint két órával kitolták, teljesen megbolygatva ezáltal a hozzászólók sorrendjét. Ez nem segíti a dolgok simán zajlását a Házban.

Elnök. - Ebben az esetben megjegyzéseiket nem a quaestoroknak, hanem az Elnökök Értekezletéhez továbbítom, mivel ilyen ügyekben ők az illetékesek.

*
* *

7.1. Partnerség az Európáról szóló kommunikációért (A6-0372/2008, Jo Leinen) (szavazás)

7.2. Az EK és Svájc közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv (Bulgária és Románia részvétele) I (A6-0343/2008, Marian-Jean Marinescu) (szavazás)

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Elnök úr! Tudna hívni egy technikust? Ez a szavazógép elromlott. Teljesen tönkrement. Az előbb valójában szavaztam, kérem ennek tudomásulvételét.

7.3. Az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozása (A6-0360/2008, Luca Romagnoli) (szavazás)

7.4. Határozottabb fellépés a be nem jelentett munkavégzés ellen (A6-0365/2008, Pier Antonio Panzeri) (szavazás)

7.5. A társadalmi integráció előmozdítása, valamint a szegénység, többek között a gyermekszegénység elleni küzdelem az EU-ban (A6-0364/2008, Gabriele Zimmer) (szavazás)

7.6. A partnerségi és együttműködési megállapodásban szereplő, a szolgáltatások kereskedelmére irányuló kötelezettségvállalások megőrzésével kapcsolatosan az Európai Közösség és Ukrajna közötti megállapodás (A6-0337/2008, Zbigniew Zaleski) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Zbigniew Zaleski, előadó. – (FR) Elnök úr! Mivel Ukrajnában nagyon súlyos a helyzet, szeretnék megjegyzéseket tenni a jelentéshez. Ez egy tisztán gazdasági jelentés, azonban átfogóbb stratégiára van szükség, amely az Euromed példáját követve utat enged az EURO-NEST-nek, egy másik szövetségnek, amelynek a székhelye a lengyelországi Lublinban lenne.

Tanulnunk kell a grúz válságból és biztosítanunk kell, hogy egy nap nem ébredünk a politikai szintén kívül, más szereplőt a helyünkre engedve.

Végezetül minden képviselőtársamat arra szeretném ösztönözni, hogy támogassa ezt a jelentést, határozott jelzést küldve az ukránoknak, akiknek Európa határozottan ott van a céljaik között és akik most rendkívül nehéz helyzetben vannak.

7.7. "IASCF: Az alapokmány felülvizsgálata – Nyilvános elszámoltathatóság és az IASB összetétele – Változtatási javaslatok" (szavazás)

– A szavazás előtt:

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Szeretném felhívni a figyelmet, hogy nyomtatási hiba van a PSE képviselőcsoport szavazási listájában. Kérni szeretném a kollégákat, hogy kövessék a koordinátort a szavazás tekintetében.

– A (5) bekezdésről szóló szavazás után:

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Elnök úr! Megegyezős születtett a képviselőcsoportok között, hogy az ALDE képviselőcsoport 4. módosítása nem semmis akkor sem, ha a 2. módosítás elfogadásra kerül, mivel ezek felcserélhető módosítások. Így szavaznunk kellett volna a 4. módosításról is. Ez a változtatás szóbeli módosítás, ezért ha valaki ellene van, megértem, de a képviselőcsoportok megegyeztek, hogy a 4. módosítást is elfogadjuk és szavazunk róla.

Elnök. – Nem jelentem be a végszavazás eredményét, amíg ezt a kisebb problémát nem oldottunk meg. Pontosításra lenne szükségem az illetékes bizottság elnök asszonyától. Szolgálataink szerint probléma van a bevezetéssel, mivel az első módosítás „sajnálatot” mond, míg a másik „kétségek kifejezését”. Pontosítaná ezt nekünk?

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Elnök úr! Úgy vélem, Kauppi asszony téved, mivel Klinz úr 4. módosítása ugyanarra a bekezdésre vonatkozik, mint Kauppi asszony 2. módosítása. Mivel a Ház szavazott Kauppi asszony 2. módosításáról, alapértelmenben a 4. módosítás semmis.

Elnök. – (FR) Örömmel látom, hogy az illetékes bizottság elnök asszonya egyetért a az ülés szolgálatainak elemzésével. Kauppi asszony, ezért sajnós nem teljesíthetem kérését.

7.8. Belarusz helyzet (szavazás)

7.9. A WTO dohai fordulójának felfüggesztése (szavazás)

7.10. Az Unió jelképeinek használata a Parlament által (A6-0347/2008, Carlos Carnero González) (szavazás)

7.11. A vízhiány és az aszály jelentette kihívás kezelése az Európai Unióban (A6-0362/2008, Richard Seeber) (szavazás)

7.12. Az Északi-sark igazgatása globális környezetben (szavazás)

– Az 1. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Satu Hassi (Verts/ALE). - Elnök úr! Szóbeli módosításként azt szeretném javasolni, hogy a módosításunkban szereplő biológiai sokféleség védelme a bekezdés eredeti szövegének a kiegészítése legyen. Tehát nem törlés: csak egy kiegészítés.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást, de utólag elveti a módosított módosítást)

– A D preambulumbekazdésről szóló szavazás előtt:

Diana Wallis (ALDE). - Elnök úr! Részletek kellettek volna erről a szóbeli módosításról. Ennek azt kell világossá tennie, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezménye miért nem elegendő önmagában a sarkvidék kezelésére. Tehát ezeket a szavakat teszi hozzá a D preambulumbekazdéshez: „és amelyet nem az éghajlatváltozás jelenlegi körülményeire és a Jeges-tenger olvadó jegének egyedülálló következményeire való sajátos tekintettel alakítottak”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

– Az F preambulumbekazdésről szóló szavazás előtt:

Diana Wallis (ALDE). - Elnök úr! Ez pontosan ugyanaz a téma és ezeket a szavakat kell hozzátenni az F preambulumbekazdéshez: „mivel a sarkvidéki régiót jelenleg semmilyen speciális multilaterális szabályok és előírások nem irányítják”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

7.13. A közúti közlekedéssel kapcsolatos szociális jogszabályok végrehajtása (A6-0357/2008, Alejandro Cercas) (szavazás)

7.14. A Lámfalussy irányelvek nyomon követése: az ellenőrzés jövőbeli szerkezete (A6-0359/2008, Daniel Dăianu) (szavazás)

– A melléklet 2(c) bekezdésére vonatkozó szavazás előtt:

Ieke van den Burg, társelőadó. – Elnök úr! Az aktuális fejlemények fényében a betétbiztosítási rendszerek egy szóbeli módosításával erősítettük a szöveget és a következő a szöveg : „a Lámfalussy harmadik szintű bizottságok korrekt... alapján döntéseket hozhatnak...”. Sajnálom, ez a rossz szöveg.

Ez a minősített többséggel történő szavazásról szól a harmadik szintű bizottságokban. Ez a szöveg összhangban van azzal, hogy mit kell tenni annak biztosítására, hogy a fogadó tagállamoknak fontos szavuk legyen a csoport felügyeletben, és úgy szól, hogy a Lámfalussy harmadik szintű bizottságok a döntéseket egy korrekt és megfelelő minősített többségi szavazási rendszer (QMV) alapján hozzák, amely figyelembe veszi az egyes tagállamok pénzügyi szektorának és GDP-jének a relatív nagyságát, valamint a pénzügyi szektor rendszerszempontú jelentőségét a tagállam számára.” Innentől ugyanaz a szöveg.

Elnök. - Van den Burg asszony, ha nem tévedek, Ön nem a megfelelő szöveget olvasta fel.

Ieke van den Burg, társelőadó. – Elnök úr! Ez a második. Ez valóban a betétbiztosítási rendszerekről szól. Megkíséreltük a jelenlegi szöveg erősítését azt kérve, hogy az Európai Unióban ezeket a szabályokat „sürgősen vizsgálják felül, hogy elkerülhető legyen az egyes tagállamok által nyújtott garanciaszintek közötti arbitrázs, amely tovább növelheti az ingadozást és alááshatja a pénzügyi stabilitást a biztonság és a betétesek bizalmának növelése helyett”. Ezután a szöveg úgy szól, hogy ezeknek egyenlő feltételeket kell biztosítaniuk a pénzügyi intézmények számára. Sajnálom.

(A Parlament mindkét szóbeli módosítást elfogadja)

— A 8. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Daniel Dăianu, társelőadó. – Elnök úr! Az uniós tagállamoknak a bankrendszer megmentésére irányuló kétségbeesett, de nem elég összehangolt módon történő próbálkozását elismerve úgy gondoltuk, hogy értelme lenne előterjeszteni ezt a módosítást. A szöveg így szól: „mivel Európában a bankrendszer fokozódó határokon átnyúló jellege, a káros megrázkódtatásokra összehangolt módon adandó válasz szükségessége, valamint a rendszerszintű kockázat hatékony kezelésének szükségessége megköveteli a tagállamok nemzeti támogatási rendszerei eltérő fejlettségének a lehető legnagyobb mértékű csökkentését, mivel túl kell lépni az Európai Bizottság által e tekintetben már végrehajtott vizsgálatokon és a lehető leggyorsabban módosítani kell a 94/19/EK irányelvet, hogy a bankbetétek az egész Európai Unióban ugyanazt a védelmet élvezzék, hogy ezáltal Megőrizhető legyen a pénzügyi biztonság és a betétesek bizalma, és elkerülhető legyenek a versenytorzulások”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

7.15. Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára (2008-2013) (A6-0350/2008, Alojz Peterle) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Alojz Peterle, előadó. – Elnök úr! Arról szeretném tájékoztatni, hogy a szocialista képviselőcsoport módosításaira, mint előadó, miért adtam hét mínuszt. Ez hitelességem kérdése volt, mivel három héttel ezelőtt a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság (ENVI) ebből a hét módosításból hatot elutasított. Nem volt ellenszavazat és nem látok okot az ezzel kapcsolatos véleményem megváltoztatására.

A másik ok az, hogy januárban elfogadtunk egy állásfoglalást a munkahelyi biztonságról és úgy vélem, hogy ez megfelelően foglalkozott a témával. Nincs gondom a tartalommal, de nem gondolom, hogy szükség lenne néhány elem különböző állásfoglalásokban történő megismétlésére. Mindenesetre az árnyék-előadókkal egyetértésben a megfelelő szövegstruktúra érdekében a következő szóbeli módosítást szeretném tenni. Az 1., 3. és 4. módosítás kerüljön a (32) bekezdés után, az 5. módosítás az M preambulumbekézdés után, és 6. módosítás a Q preambulumbekézdés után. Ez csak csere.

Elnök. - A helyzetet összefoglalva, előadónk nem javasol módosítást a szövegben. Azt akarja csak biztosítani, hogy a szavazást követően a szolgálatok a javaslatok szerint alakítsák át a végső szöveget.

8. A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

9. Mandátumvizsgálat: lásd a jegyzőkönyvet

10. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazás szóbeli indoklása

Jelentés: Panzeri (A6-0365/2008)

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Elnök úr! Tisztelt Kollégák! Engedjék meg, hogy azzal kezdjem, hogy gratuláljak Panzeri kollégának jelentéséhez. A PPE-DE képviselőcsoport árnyék-előadója voltam és a jelentés mellett szavaztam.

Azért szavaztam így, mert úgy vélem, hogy a kompromisszumok révén sikerült bizonyos módosításokat előterjeszteni és néhány javaslattal kapcsolatban sokkal kiegyensúlyozottabb megközelítést sikerült elérni. Ugyanakkor a képviselőcsoportunk által javasolt módosítások, amelyek a jelentést teljesebbé tették volna, nem kerültek jóváhagyásra.

A jelentésben bizonyos ágazatok szürkegazdasága meglétének és növekedésének fő okai között mindenképpen szerepeltetni kellett volna az adózással kapcsolatos túlzott terhek és a magas társadalombiztosítási járulékok felsorolását. A be nem jelentett munka elleni harcban az üzleti szférát szövetségesnek kell megnyerni.

Segíteni kell a kis- és középvállalkozásokat az adminisztratív terhek csökkentésével és az eljárások egyszerűsítésével. Nyilvánvaló azonban, hogy ezen a ponton nem lehet tárgyalásokat és módosításokat javasolni, mivel a jelentés az egyik szabályrendszer keretében kezdődött és a befejezésére és a szavazásra egy másik keretében került sor.

Jelentés: Zimmer (A6-0364/2008)

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Bár a Zimmer-jelentés ellen szavaztam, mindazonáltal teljes szívemből helyeslem a jelentés célját a társadalmi beilleszkedés és a szegénység elleni harc ösztönzésével kapcsolatban az Európai Unióban, beleértve a gyermekszegénység elleni küzdelmet. Kifejezetten üdvözlöm azt a megközelítést, amely kielégítő minimáljövedelmi rendszereket javasol az emberhez méltó élet előfeltételeként. Ennek az elvnek vonatkoznia kell mind a dolgozókra, mind pedig a munkanélküliekre.

Azt azonban nem tehetem meg, hogy egy olyan jelentést szavazzak meg, amely ismételten minimálbérek bevezetésére ösztönzi a tagállamokat, és arra szólítja fel a Tanácsot, hogy értsen egyet egy uniós minimálbér céllal. Ez a követelés sérti a szubszidiaritás elvét és a tagállamok szociális törvénykezéssel kapcsolatos alapvető hatáskörét.

A jelentés kifejezetten üdvözlözi a Bizottságnak a diszkrimináció minden formájával kapcsolatos horizontális irányelvre vonatkozó javaslatát is. Én ellene vagyok a diszkriminációnak, de úgy gondolom, ez egy rossz megközelítés.

Syed Kamall (PPE-DE). - Elnök úr! Szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy megmagyarázhatom a szavazásomat. A legutóbbi hozzászólóhoz hasonlóan nem gondolom, hogy bárki egyetérthet a jelentés céljaival a társadalmi beilleszkedés és a szegénység elleni küzdelem ösztönzését illetően.

Amit valóban el kell fogadnunk, az az, hogy el kell szakadnunk attól az elképzeléstől, hogy bármilyen probléma esetén a megoldásnak uniós szintűnek kell lennie. A megoldás éppenséggel nem is mindig nemzeti szinten található.

Ha valóban kezelni akarjuk a szegénység kérdését, ha valóban ösztönözni akarjuk a társadalmi beilleszkedést, gyakran a saját közösségeinken belül kell a megoldást keresnünk. Az Európai Unió szerte, saját országomban mindenhol, a saját városomban, Londonban is, amelyet képviselek, és amelyik a világ legnagyobb városa, egy sor helyi közösségi csoport található, amelyek a szegénységgel közvetlenül foglalkoznak, mindenfajta állami beavatkozás nélkül. Ezek megértik a problémákat és a közösségek együtt cselekednek. Megfelelő körülményeket kell teremtenünk a helyi önkormányzatok számára ezeknek a problémáknak a kezeléséhez: ha megoldásokat keresnek, nézzék meg a londoni választókerületem szociális méltányossági központjának a honlapját.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Elnök úr! A szegénység egy sokrétű jelenség. Általában a munkanélküliséghez, főleg a hosszú távú munkanélküliséghez kapcsolódik. Ezért tekintik a munkát a szegénység megelőzése legjobb módjának. A munka azonban a szegénység megelőzésének nem az egyetlen módja, amint azt a dolgozó emberek közötti szegénység számos esete illusztrálja. Nem árt felidézni, hogy az Európai Unióban 78 millió embert fenyeget szegénység. Ez az uniós polgárok 16%-át jelenti.

A hatóságoknak minden szinten össze kell fogniuk a szociális partnerekkel, civil társadalmi szervezetekkel és az egyes polgárokkal. A szociális politikának és a munkaerő-piaci politikának jobban szervezettnek és hatékonyabbnak kell lennie. A szegénység és a társadalmi kirekesztettség elleni küzdelemhez fenntartható és jelentős erőfeszítések szükségesek.

Nem szabad elfelejtenünk azt sem, hogy a törvényerejű szociális védelmi programoknak megelőző szerepük kell legyen. A szociális kohézió támogatását és a társadalmi integráció elősegítését kell szolgálniuk. A jelentés egyik fontos kérdése a gyermekszegénység kiküszöbölésére vonatkozik. Különös figyelmet kell szentelni az egyszülős családokban, nagycsaládokban vagy bevándorló családokban felnövő gyerekek ügyének. Hatékony megoldások szükségesek annak megakadályozására, hogy ezek az emberek ne váljanak társadalmilag kirekesztetté.

Jelentés: Panzeri (A6-0365/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (DE) Elnök úr! Támogatni tudom a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságnak az állásfoglalását, mivel tartalmazza a feketepiaci munka és különösen a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelemre vonatkozó speciális javaslataimat.

Különösen örömmre szolgál annak a javaslatomnak a támogatása, amelyben azt kérem, hogy a Bizottság az Európai Szociális Alappal közösen finanszírozva fejlesszen ki egy kísérleti eszközt, olyat, mint a luxemburgi 2 Plusz projekt, amelynek célja a be nem jelentett munkavégzés megfékezése, a munkáltatókkal szembeni adminisztratív követelmények nagymértékű egyszerűsítése által kevésbé vonzóvá téve azt, eközben a munkavállalók számára társadalombiztosítási ellátást, a munkáltatók számára vonzó adókulcsokat biztosítva, beleértve a helyben végzett munkával kapcsolatos díjak csökkentését, valamint a tagállam által meghatározandó összegnél kevesebért végzett minden munka adómentességét.

A családi vállalkozásban segítő házastársak vagy családtagok kötelező társadalombiztosítási ellátását biztosító keretörvénnyel kapcsolatos javaslatomat szintén tartalmazza, aminek nagyon örülök. Meg vagyok elégedve, hogy hangsúlyozzuk, hogy a háztartásvezetés maga is családi vállalkozás és hogy fontolóra kell venni ennek az atipikus családi munkának az elismerését és a társadalombiztosítási ellátásba történő bevonását. Tény, hogy a hagyományos feketemunka mellett több millió európai van, főként nők, akik családi vállalkozásban dolgoznak és nincs semmilyen egyéni társadalombiztosítási ellátásuk.

Elnök. - Csak egy dolgot szeretnék tisztázni kedves Astrid, a felszólalási időkeret egy perc, nem pedig kettő. Ez majdnem olyan, mint a be nem jelentett munka.

Belarusz helyzet (RC B6-0527/2008)

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Elnök úr! Az állásfoglalás mellett szavaztam, mivel végre egyértelmű felhívást tartalmaz a fehérorosz kormány felé az emberi jogok tiszteletben tartására.

Bosszantó, hogy nem teljesültek az Európa utolsó diktatúrájában élő fehérorosz nép demokratikus fejlődéssel kapcsolatos reményei a szeptemberben tartott parlamenti választásokon, amelyek gyanúsak, mondhatni hamisítottak voltak. Ugyanez vonatkozik az ellenzék és a civil társadalom stratégiai elnyomására.

Ma felszólítottuk a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek további lépéseket az emberek közötti kapcsolatok elősegítésére és fokozására és az ország demokratizálása érdekében, és hogy fontolják meg a fehérorosz polgárok schengeni területre történő belépésénél a vízumköltségek csökkentésének a lehetőségeit, ami az egyetlen módja Fehéroroszország és polgárai növekvő elszigeteltsége megakadályozásának.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Elnök úr! A grúz eseményeket követően a fehérorosz demokrácia veresége különösen fájdalmas az Unió ezzel az országgal szembeni új megbékélési politikájával összefüggésben. Lukashenko úr nem ismerte fel Európa gesztusát és az elszigeteltségből való kiemelkedés lehetőségét. Az EBESZ jelentés megállapítja, hogy a fehérorosz választások nem felelnek meg a demokratikus normáknak. Az új parlament ezért ismét Európa utolsó diktátorának behódoló embereiből fog állni. Ennek a visszaélésnek az ellenére szükségesnek tűnik a kölcsönös enyhülés politikájának a folytatása. Azonban hangsúlyozni kell, hogy nem csak az Uniónak kell engedményeket tennie. A fehérorosz elnöknek megfelelő intézkedésekkel kell demonstrálnia jó szándékát. A Lukashenko úron levő nyomást enyhíteni kell, ugyanakkor előnyöket kell ajánlani a fehérorosz embereknek, hogy Európa ajánlata jobb választásnak tűnjön, mint az Oroszországgal való kapcsolatok szorosabbá kovácsolása.

A WTO dohai fordulójának felfüggesztése (RC-B6-0521/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Elnök úr! A dohai forduló keretében zajló tárgyalások sikeres befejezése egyre kevésbé tűnik valószínűnek. Mandelson úr kereskedelmi biztosi beosztásáról történt lemondása az egyik ok. A tárgyalások folytatására valószínűleg csak a 2010 elején kerül sor. A helyzetet tovább bonyolítja az a tény, hogy az elkövetkezendő két évben nem csak az Egyesült Államokban lesznek választások, hanem Indiában és Brazíliában is. Ez azt jelenti, hogy az új tárgyalásokat más csoport fogja irányítani. Most először nem az Európai Unió felelős a tárgyalások megszakadásáért. Az Egyesült Államok és India okolható a júliusi miniszeri tárgyalások összeomlásáért. Azonban a szakértők szerint a csőd fő oka a szolgáltatások és az ipar területén való haladás hiánya volt.

A tárgyalóasztalhoz való visszatérés esetén elsőbbséget kell adni annak a megfontolásnak, hogy hogyan lehet a legszegényebb országokat megsegíteni. Ugyanakkor azonban nem szabad figyelmen kívül hagyni a saját érdekeinket, mindenekelőtt a mezőgazdasági ágazatét. Piacaink indokolatlan megnyitása komolyan veszélyeztetné a mezőgazdasági jövedelmek stabilitását. Emiatt sok mezőgazdasági vállalkozás mehetne csődbe. Ha ez megtörténne, hogy tudnánk garantálni az Európai Unió élelmiszer ellátásának biztonságát? A kereskedelmi kérdésekkel kapcsolatos megegyezés hiánya annak a példája, hogy milyen nehéz fontos kérdésekben kompromisszumot elérni, amikor sok különböző érdeklődő országot vesz részt a tárgyalásokban.

Reménykedjünk az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel kapcsolatos nemzetközi tárgyalások pozitívabb kimenetelében.

Syed Kamall (PPE-DE). - Elnök úr! Köszönöm a lehetőséget, hogy megmagyarázhatom a dohai forduló keretében zajló tárgyalások felfüggesztésével kapcsolatos szavazásomat.

Örömmel látom, hogy a Ház többsége sajnálja a dohai forduló keretében zajló tárgyalások felfüggesztését, mivel a további liberalizációval reális célokat lehetett volna elérni.

Sajnálatos módon ismét a mezőgazdaság volt az akadály és bár az EU nem hibáztatható, el kell ismernünk, hogy nekünk is megvolt a saját belpolitikáink, és amikor Mandelson biztos tovább akart menni a mezőgazdasággal kapcsolatban, az Európai Unió legprotekciónistább államai közül néhány visszatartotta.

Fel kell ismernünk, hogy fontosabb célról van szó; hogy a gazdaságunk nagy részét alkotó szolgáltatások piacát meg kell nyitni és liberalizálni kell. Sajnos mezőgazdaságunk és árucikkeink piacát előbb kell megnyitni, mint a szolgáltatáskereskedelmét.

A kereskedelem további nyitására van szükség. Abba kell hagyni a nem versenyképes mezőgazdasági termelők támogatását. Meg kell könnyíteni a fejlődő országok és a szegényebb országok vállalkozói és mezőgazdasági termelői számára a velünk való kereskedelmet, hogy áruikat és szolgáltatásaikat eladhassák, mivel csak a kereskedelem, nem pedig a nagyszabású segélyipar, mentheti meg ezeket az embereket a szegénységtől.

Jelentés: Carnero González (A6-0347/2008)

Bogdan Pęk (UEN). - (PL) Elnök úr! Az előttünk lévő jelentés már elnyerte a Ház többségének a jóváhagyását. Azonban közvetlenül a szavazás előtt Duff úr, egyik élenjáró képviselőnk, megkísérelte kifejezni meglepetését amiatt, hogy a nemrég csatlakozott kelet-európai országok ellenzik az Európai Parlamentben a zászló és a himnusz kötelező bevezetését. Azonnal meg kell magyaráznom Duff úrnak, hogy a kampány alatt használt jelszó bőséges igazolást szolgáltat arra, hogy a brüsszeli szabályok nem jobbak, mint a moszkvaiak voltak. Mindenesetre, az a könnyedség, ahogy Brüsszel uniós törvényeket megsértő változtatásokat vezethet be és alkalmazhat, éles ellentétben áll a szolidaritás, tisztesség és megkülönböztetésmentesség elvei alkalmazásának nehézségeivel. Releváns példa az energiapolitika, ahol a jog értelmében és a fent említett elvekkel ellentétben Lengyelországra elrendelt intézkedések le fogják rombolni a lengyel energiaipart.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Elnök úr! Bár én és számos kollégám ellene szavazott, éppen most fogadtunk el nagy többséggel egy jelentést, amely bevezet ennek az intézménynek egy zászlót, egy himnuszt, egy jelmondatot és egy munkaszüneti napot: egy igazi állam minden jelképet és külsőségeit. Van egy holland kabaré-előadó, Wim Sonneveld, aki ideillő lenne ebbe a Parlamentbe és valami olyasmit mondana, hogy „Nos, ez már sok!”.

Azonban szeretném emlékeztetni Önöket, hogy nem is olyan régen, az Európai Alkotmány hollandiai és franciaországi egyértelmű elutasítását követően, a jelképek használata nagyon óvatosan kikerült és többé nem lett része a Lisszaboni Szerződésnek, mivel kiderült, hogy a közvélemény nem akarja ezeket. Most a Parlament újból el akarja fogadni ezeket, sőt ragaszkodik hozzájuk a szövegben, hogy a polgárok világos politikai üzenetet kapjanak. Micsoda cinikus tréfa! A kiváltságos emberek európai „nómenklatúrája” halad tovább, azonban, hölgyeim és uraim, Európa népe már rég nem követi őket.

Philip Claeys (NI). - (NL) Elnök úr! A Carnero González jelentésről szóló vitában néha úgy tűnt, mintha magukról az európai jelképekről beszélnénk, nem pedig az eljárási szabályzatunkba történő beiktatásukról. Most a vita nem a jelképekről szól, bár el tudom képzelni, hogy sok embernek kérdése van a május 9-i Európa-nappal kapcsolatban. Azonban az a helyzet, hogy először megígérték, hogy az európai szuperállam jelképei nem kerülnek be a Lisszaboni Szerződésbe, amelyet a legtöbb tagállam ratifikált, most pedig hirtelen bele akarják venni, és rögzíteni akarják az Európai Parlament eljárási szabályzatában. Ez egyszerűen a szavazók, az európai polgárok semmibe vétele. A brüsszeli elefántcsont-tornyunkból sikerült újra, még jobban elidegeníteni magunkat a tagállamok polgáraitól. Ez szomorú.

Daniel Hannan (NI). - Elnök úr! Általában arra ösztönöznek bennünket, hogy a nacionalizmust tekintsük önkényesnek, mulandónak és kicsit méltatlannak, de most, amikor euronacionalizmusról van szó, teljesen más a hozzáállás és azt várják, hogy az államiság jelképeiben és külsőségeiben leljük örömlőnket: egy zászlóban, egy himnuszban, egy nemzeti napban és a többiben.

Bizonyos kivételt teszek Beethoven IX. szimfóniájának részletével, mint az európai himnusszal, amelynél most elvárják, hogy mindannyian állva hallgassuk. Attól tartok, hogy ennek ugyanolyan hatása lesz rám,

mint amilyen Alexre volt a *Mechanikus Narancs*-ban és ugyanaz miatt, nevezetesen a rossz mellékjelentése miatt.

De a probléma, amire rá akarok mutatni a következő: az egyetlen és meglehetősen figyelmeztető változtatás az Európai Alkotmányban, amikor Lisszaboni Szerződéssé változtatták, ezeknek az európai nemzeti jelképeknek az eltávolítása volt.

Az önhatalmú visszahelyezésük ebben a Parlamentben, ebben az idősödő és rokkant Parlamentben, két májpecsés és májfoltos ujjal fricskát mutat a választóknak, akik elutasították az Európai Alkotmányt.

Ha kötelező erejűvé akarják tenni ezeket a jelképeket, legyen bátorságuk népszavazásban az emberek elé bocsátani. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Roger Helmer (NI). - Elnök úr! Én Carnero González úr jelentése ellen szavaztam, amely megpróbálja szélesebb körben újra bevezetni ebben a Parlamentben az európai zászlót és az európai himnuszt.

Hazámban azt mondták az embereknek, hogy a Lisszaboni Szerződés annyira különbözik az Európai Alkotmánytól, hogy már nem szükséges referendumot tartani, mégis, az egyetlen lényegi különbség, amit az Alkotmány és a Lisszaboni Szerződés között látok, az ezeknek az államisági külsőségeknek az eltávolítása. Most ez a Parlament megpróbálja újra visszahozni ezeket.

Ez jól illusztrálja a megtévesztést, amin az egész európai terv alapul. Illusztrálja azt az óriási semmibe vevést, amellyel ez a Ház a közvéleményt és azokat a választókat kezeli, akik erre a helyre szavaztak bennünket. Most a teljes Lisszaboni Szerződésről kell referendumot tartanunk.

Syed Kamall (PPE-DE). - Elnök úr! Köszönöm a lehetőséget, hogy megmagyarázhatom ezzel a különösen fontos témával kapcsolatos szavazásomat.

Az előző hozzászólókhoz hasonlóan én is megfigyeltem azt a kétszínűséget, ahogy gyakran az európai terv támogatói működnek. Azt mondták például, hogy a Lisszaboni Szerződés kudarcba fullad, ha bármely ország ellene szavaz. Amikor a franciák és a hollandok helyesen „nemmel” szavaztak, azt mondták, hogy tulajdonképpen a legtöbb ország folytatni akarja, tehát folytatnunk kell.

Amikor az írek elutasították, ahelyett, hogy egyszerűen elfogadták volna, mint az utolsó szöveget a Lisszaboni Szerződés koporsójába, azt mondták, módot kell találni, hogy az írek újra szavazzanak, amíg megfelelően nem szavaznak. Itt van egy másik példa. Azt mondták, hogy Lisszaboni Szerződés teljesen más, mint az Európai Alkotmány. „Itt van a bizonyíték”, mondták, „megváltoztattuk a betűméretet, megforgattuk, ez teljesen más és eltüntettük az Európai Unió jelképeit”. Óva intettünk, hogy ez nem fog sokáig tartani. Akik támogatják a tervet, módot fognak találni a jelképek ismételt bevezetésére. Pontosan ez történt.

Az a kérésem azokhoz, akik támogatják az európai tervet, hogy legyenek becsületesek a választókkal, és legyen bátorságuk a népszavazásra bocsátásához.

Jelentés: Seeber (A6-0362/2008)

Gyula Hegyi (PSE). - (HU) A klímaváltozás Közép-Európában a jelek szerint főleg a csapadék radikális eloszlásában jelentkezik. A hosszú, száraz aszályos időszakokat özvényszerű esőzések követik. Az aszályok és az árvizek kára milliárdokra tehető. Ez is jelzi, hogy a klímaváltozás elkezdődött. Az európai klímapolitikáknak ezért a klímaváltozás lelassításán túl a már jelentkező csapások megelőzésével, a károk enyhítésével is foglalkoznia kell. Víz tározó-, öntözőrendszereket kell fejlesztenünk, a városokban és a földekben meg kell tartanunk a csapadékot, hogy aszályos időkben használni tudjuk a vizet. Ez különösen fontos a magyar Alföldön. El kell érünk, hogy az Európai Unió közösségi politikaként kezelje a vízzel való jobb gazdálkodást, és erre a következő költségvetésben komoly uniós forrásokat is megnyisson.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). - (ES) Elnök úr! Meg kell mondanom, hogy a jelentés ellen szavaztam, mert ez egy rossz jelentés. Az éghajlatváltozás témája egy átfogó téma és a vízhiány olyan kérdés, amely hatással van a vidékre is és minden részletre kiterjedő megközelítést kíván.

Ez a dokumentum úgy tűnik, azt állítja, hogy az egyetlen megoldás a csapvíz és a városi csővezeték vízének a tartalékolása. Ez egy redukcionista, rendszer nélküli és fenntarthatatlan megközelítés. Ellenzem a jelentést, bár van néhány jó megállapítása, mint például az a tény, hogy a víz mindannyiunké kell legyen, vagy hogy meg kell osztanunk a tartalékokat és szolidaritás kell legyen a régiók között.

Ugyanakkor egyetérttek Hegyi úrral, hogy intézkedéseket kell tennünk a vidék ügyében. Az új megközelítés magában foglalja a vidék vízének új gáttal történő megóvását, új folyószabályozást, katasztrófa-megelőzést, friss megközelítést lehetővé tevő új mezőgazdasági stratégiát és természetesen vízelvezetést, ahol szükséges.

A társadalmi és gazdasági gondok kihatással vannak az emberek életére és kapcsolatban vannak a világot fenyegető élelmiszerhiánnyal. Ez az, amit számításba kell vennie ennek az állásfoglalási indítványnak.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). - (FR) Elnök úr! Érdemei miatt én Seeber úr jelentése mellett szavaztam. Szeretnék köszönetet mondani azoknak, akik lehetővé tették az általam javasolt módosítások elfogadását.

Azonban van egy gondom: ez a veszélyes mezőgazdasági szennyező anyagok általi talaj- és talajvízszennyezéssel kapcsolatos. Ez a francia tengerentúli területeken, Martinique és Guadeloupe területén klórdekón miatt történt, amely egy hosszú élettartamú molekula. Ezt a szennyező anyagot, amely Európában már több mint 30 éve be van tiltva, a francia tengerentúli területeken 1997-ig továbbra is használták.

Ma, ez a szennyező anyag a komoly egészségügyi problémák okozásának a veszélye és a gazdasági fejlődés hátráltatása mellett, lehetetlenné teszi a 2000. október 23-i európai vízügyi keretirányelv (WFD) célkitűzéseinek a teljesítését, legalábbis Martinique esetében.

Bevallja-e végre az Európai Bizottság, hogy néhány tagállam megsért olyan érzékeny ágazatokat, mint a környezetvédelem és az egészségügy?

Jelentés: van den Burg and Dăianu (A6-0359/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Elnök úr! Szeretném helyesbíteni a van den Burg jelentés 3. és 9. módosításaival kapcsolatos szavazatomat. Véletlenül szavaztam ellenük, azonban mellettük akartam szavazni. Miért? Úgy gondolom, hogy a tőkekövetelményekkel kapcsolatos javaslat ösztönözheti, hogy az eszközátruházóknak az értékpapírosított termékeik egy részét szerepeltetniük kelljen mérlegükben, kölcsönük adott részének rendelkezése alapján számított tőkekövetelményeket róhat az eszközátruházókra, vagy a beruházók és az eszközátruházók érdekei megfelelő biztosítására más eszközöket mérlegelhet. Azt is gondolom, hogy a hitelminősítő ügynökségek által javasolt önszabályozó megoldások elégtelennek bizonyulhatnak, figyelembe véve a pénzügyi rendszerben játszott kulcsfontosságú szerepüket.

Elnök. - Astrid, a következő alkalomra van még négy másodperce.

Jelentés: Alojz Peterle (A6-0350/2008)

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Épp most hallottuk, hogy a reform ellenzői a múltban élnek. Mi a jövőt akarjuk alakítani! Akik ellenzik a reformot, maradjanak otthon nemzeti-államaikban és támogassák azokat, akik Európáért dolgoznak.

Peterle úr megmondta: azt akarjuk, hogy polgáraink hosszú és egészséges életet éljenek. Ezért dolgoztunk tevékenyen a korfüggő betegségek kérdésével kapcsolatban a hetedik uniós kutatási keretprogramban. Most eljött az ideje, hogy a kisvállalkozási törvény keretében hathatós támogatást nyújtsunk a szabadúszóknak, független munkavállalóknak és az egy személyes üzleti vállalkozásoknak, hogy nekik is aktív szerepük legyen az egészségügyi piacon és így a polgároknak a jövőben nagyobb választási lehetőségük legyen ezen a piacon és ezáltal képesek legyenek mind mennyiségi, mind minőségi értelemben a legjobb megoldás kiválasztására.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

Jelentés: Leinen (A6-0372/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) A „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című, Európáról szóló bizottsági kommunikáció fő aspektusait lefektető általános keret jóváhagyásának határozata mellett szavaztam. Ennek a célja egy, a sokrétű kommunikációs elemek erősítését szolgáló keret létrehozása, az európai kommunikációs politikáról szóló fehér könyv által kezdeményezett tágabb struktúrába helyezve őket, amely egy kétirányú folyamatot tanácsol, a polgárok és a D-terv („D-terv a demokrácia, párbeszéd és vita érdekében”) tevékeny részvételével.

Fontos annak felismerése, hogy ez a Bizottság által az unió demokratikus intézményei és polgárai közötti megbeszéléseket ösztönző, az Alkotmány szerződés kudarcát követően kezdeményezett kommunikáció úgy tűnik, nem érte el a céljait. A D-terv egy kudarc: hogy lehet demokrácia párbeszéd nélkül és párbeszéd

vita nélkül? Ez egyértelműen keveset tesz a polgárok közötti óriási különbségek áthidalása érdekében, akik már nem értik az európai integráció céljait és az intézményeket, amelyek túl átláthatatlanok és érthetetlenek lettek. Csak remélhetjük, hogy ez az új kísérlet egy intézményközi megállapodás elérésére lehetővé fogja tenni számunkra az előrelépést.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Nincs ellenvetésünk a tagállamok polgárainak az uniós együttműködéssel kapcsolatos tárgyilagos és tényszerű tájékoztatása és képzése ellen. Azonban ez nem lehet a még inkább nemzetek feletti uniós ellenőrzés bevezetésének a propagandája.

Az Európáról szóló kommunikáció közös nyilatkozatában, amiről ez a jelentés szól, említés esik több különböző uniós programról, ilyen például a „D-terv” és a „Polgárokat Európának”, amelyekkel kapcsolatban a Junilistan rendkívül kritikus. A nyilatkozat elismeréssel szól az uniós pártokról és a velük kapcsolatos alapítványokról is, amelyeket a Junilistan véleménye szerint alulról a tagállamok nemzeti pártjaiból, nem pedig fentről az uniós bürokrácia által kell építeni.

Ezért szavaztunk a jelentés ellen. Úgy gondoljuk, hogy az Európáról szóló kommunikáció közös nyilatkozatát másképp kellett volna megfogalmazni és a tényszerű tájékoztatást és képzést kellett volna hangsúlyozni, valamint egy nyílt vitát, amelyben azok a politikai erők is részt vehetnek, akik európai kormányközi együttműködést, nem pedig egy Európai Egyesült Államokat akarnak.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Egy újabb tipikus jelentés...

Miközben megállapítja, hogy „a kommunikáció fontos elem mind a képviseleti, mind pedig a részvételi demokráciában”, a jelentés tulajdonképpen „aggódik” –ez a legszebb kifejezőmód – a most Lisszaboni Szerződésként ismert, tervezett szerződést elutasító referendumok eredményei miatt, és kifejezetten az írországi miatt.

Így a parlamenti többség a „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című közös nyilatkozat jóváhagyása mellett döntött. Ebben az uniós intézmények közül három (a Tanács, az Európai Bizottság és a Parlament) megállapodik egy propaganda keresztes hadjáratról – ami, ezt nem szabad elfelejteni, folytatódni fog egészen a közelgő európai parlamenti választásokig – arra a feltételezésre alapozva, hogy a fokozódó elutasítás, az osztályjelleg-tudatosság és az uniós politikák mögötti fő érdekek, amint az ezeken a népszavazásokon megnyilvánult, a média napirendjének a megszabásával és ellenőrzésével győzhető le.

Valójában ez az uniós szakpolitikák és a döntéshozatal valódi tartalmát próbálja elrejtteni vagy eltitkolni, ahol ezek ütköznek a különböző uniós országok dolgozói és más társadalmi rétegek érdekeivel.

A „demokrácia” és „kommunikáció” demagóg használatával a jelentés megpróbálja megkérdőjelezni ezeket.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), írásban. – Én és brit konzervatív kollégáim támogatjuk az uniós szakpolitikákkal és intézményekkel kapcsolatos tényszerű tájékoztatások közvélemény számára való elérhetőségét és az átláthatóság javítását.

Azonban a jelenlegi gazdasági és pénzügyi helyzetben úgy gondoljuk, vannak más prioritások, amelyek égetőbbek és fontosabbak, hogy az EU foglalkozzon velük.

Emiatt úgy döntöttünk, hogy tartózkodunk ennél a jelentésnél.

Jelentés: Marinescu (A6-0343/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LV) Ez a jegyzőkönyv az EU 25 tagállamával kötött megállapodás „logikai kiterjesztése”. Ugyanazt a jogalapot használva, mint a korábbi jegyzőkönyv (az EU 10 tagállamával aláírt jegyzőkönyv), a mostani jegyzőkönyv jogot ad Svájcnak a Romániából és Bulgáriából származó munkavállalókat és önálló vállalkozókat érintő mennyiségi korlátozások fenntartására azért, hogy fokozatosan könnyítse a két ország állampolgárainak a svájci munkaerőpiacra való bejutását, minden évben nagyobb bebocsátással.

Véleményem szerint ennek a megállapodásnak a Romániára és Bulgáriára történő kiterjesztése erősíteni fogja a svájci munkaerőpiacon a versenyt, könnyebbé fogja tenni svájci munkavállalók e két országba küldését, javítani fogja a román és bolgár alkalmazottak felvételi lehetőségét és jövőbeni piacokat is meg fog nyitni a svájci export számára.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) Támogatom ezt a javaslatot, amely újból kiterjeszti a Svájc és az EU közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodást (2002. júniusi), most Bulgária és Románia részvételével.

Ez a kiterjesztés kétségtelenül pozitív hatással lesz az új munka- és beruházás-lehetőségek előmozdítására és minden érintett ország gazdasági növekedésére, különösen a köztük fennálló kereskedelem volumenének növekedése által.

A tervezett maximum hét éves különleges átmeneti időszakok jogot adnak Svájcnak a Romániából és Bulgáriából származó munkavállalókat és önálló vállalkozókat érintő mennyiségi korlátozások fenntartására azért, hogy fokozatosan könnyítse a két nemzetiség svájci munkaerőpiacra való bejutását és fokozatosan növelje évente az új munkavállalók számát, a piaci szükségleteket és a svájci munkalehetőségeket figyelembe véve.

Ez időszak alatt ugyanezeket a mennyiségi korlátozásokat alkalmazhatja Románia és Bulgária a svájci állampolgárokkal szemben.

Ennek az időszaknak a végén csak akkor lehet kvótákat újra bevezetni, ha teljesültek a védelmi záradékban meghatározott szükséges feltételek. Ez csak 2019-ig alkalmazható.

Bogusław Liberadzki (PSE), írásban. – (PL) Az egyrésről az Európai Közösség és tagállamai, másrésről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló jegyzőkönyvének az Európai Unió és annak tagállamai nevében történő aláírásáról szóló tanácsi határozat jelentésének az elfogadása mellett szavaztam. (9116/2008 – C6-0209/2008 C6-0209/2008 – 2008/0080 (AVC)).

Az előadó, Marinescu úr, fenntartás nélkül egyetért a megállapodás hatályának a kiterjesztésével. Helyesen rámutat, hogy ez hatalmas lehetőséget jelent egyrészt Svájc, másrészt pedig Románia és Bulgária számára. Ez egy olyan lépés, amely segíthet az Európai Unió gazdasági növekedésén és foglalkoztatás bővülésén alapuló politikája terjesztésében.

Amint azonban Marinescu úr rámutatott, az a tény, hogy a kialakított megoldás ütemterv tekintetében eltér a korábbi, tíz országot magában foglaló szerződéstől, aggodalomra ad okot. Teljes mértékben egyetértek azzal, hogy az átmeneti időszak dokumentum szerinti kiterjesztése a két fent említett ország esetében negatív jellegű intézkedés.

Fontos mindezek észben tartása és rögtön a 2009. évi népszavazás után egy gyors ratifikációs és végrehajtási folyamat kikényszerítése.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), írásban. – (RO) 2009. február 8-án kerül sor Svájcban az Európai Unióval kötött szabad mozgásról szóló megállapodás Romániára és Bulgáriára történő kiterjesztéséről szóló népszavazásra.

Néhány svájci párt szerint a népszavazás célja a Romániából és Bulgáriából való „tömeges és ellenőrizetlen bevándorlás” megállítása. Svájc 2005 szeptemberében, a 2004-es bővítés után is rendezett népszavazást. Szerencsére ennek a népszavazásnak az eredménye pozitív volt.

Nem vitathatjuk egyetlen állam népszavazás-tartási jogát sem, azonban úgy gondolom, hogy minden tagállamnak biztosítania kell lennie az Európai Unió egységét, függetlenül a kérdéses konzultáció eredményeitől.

Dumitru Oprea (PPE-DE), írásban. – (RO) Marian Jean Marinescu úr javaslata (A 6-0343/2008) mellett szavaztam a következő indokok miatt:

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 45. cikke kimondja, hogy „Az Unió minden polgárának joga van a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz”, a Római Szerződés pedig 1957-ben megállapította, hogy „tilos minden állampolgárságon alapuló megkülönböztetés”.

Természetes, hogy mind Románia, mind Bulgária, mint az Európai Unió új tagállamai, részt vesznek az EK és Svájc közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv aláírásán, ugyanúgy élvezik rendelkezési előnyeit és jogait, mint minden uniós tagállam. Különben nem beszélhetnénk valódi „európai polgárságról” a Maastrichti Szerződés (1993) értelmében.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Marinescu úrnak a Svájc és az EU közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodásnak a 2007. január 1-jén az Európai Unióhoz csatlakozott Romániára és Bulgáriára történő kiterjesztéséről szóló jelentése mellett szavaztam.

Az előadóhoz hasonlóan úgy gondolom, hogy ez a kiterjesztés mindkét fél számára gazdasági előnyöket kell hozzon a foglalkoztatás növekedése, az export piacok megnyitása és következésképpen kereskedelem növekedése, valamint a gazdasági növekedés tekintetében, miközben Svájc megőrzi jogát a korábbi, jóllehet szükségszerűen módosított jegyzőkönyvben (EU-10) már lefektetett átmeneti intézkedések alkalmazására.

Jelentés: Romagnoli (A6-0360/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LV) Ennek a javaslatnak a célja a korábbi szabályozási intézkedésekben már elfogadott elvek alkalmazása a nemzeti nyilvántartások közötti elektronikus összekapcsolás kialakításával – aminek a hiánya eddig megakadályozta az európai nyilvántartási rendszer hatékony működését. Ez a javaslat a korábbi szabályozási intézkedésekkel felállított rendszer technikai és informatikai kiegészítését szolgálja. Azonban az alapelvekben nincs változás: a referenciapont továbbra is az a tagállam, amelynek az elítelt személy az állampolgára; az információk tárolása csak a központi nemzeti nyilvántartásban történik és közvetlenül nem elérhető más tagállamok nyilvántartásai számára; a tagállamok kezelik és aktualizálják a saját adatbázisukat.

Ennek a törvénynek az elfogadásával a 27 tagállam, amelyek mindegyikének megvan a saját igazságügyi és társadalmi érzékenysége, közös fókuszpontot találhat.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) 2005 óta az Európai Bizottság számos törvényjavaslatot terjesztett elő a bűnügyi nyilvántartások cseréjének a szabályozására és elősegítésére az 1959. évi európai egyezményben (az Európa Tanács egyezménye) lefektetett mechanizmus alapján működő lassú és alapjában véve nem megfelelő rendszer megszüntetése érdekében.

Az első előrelépést a bűnügyi nyilvántartásokból származó információk cseréjéről szóló 2005. évi tanácsi határozat jelentette, különösen a továbbítási határidők lecsökkentését illetően.

2007-ben a Tanács politikai megállapodásra jutott egy kerethatározatról, amelynek a célja annak biztosítása, hogy minden tagállam a lehető legkimerítőbben és leghelyesebben válaszoljon az állampolgáraival kapcsolatos bűnügyi nyilvántartási adatkérélmekre.

A mostani javaslatnak a célja nem a kerethatározat alapelveinek a megváltoztatása, hanem inkább a kiegészítése. A célja egy tagországok közötti ítéletekkel kapcsolatos számítógépes információrendszer, más szóval az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozása.

27 különböző jogi rendszer marad, mindegyik saját igazságügyi és társadalmi érzékenységgel, azonban a cél közös fókuszpontot találni a rendszer gyakorlati alkalmazásához.

Ebben az összefüggésben, ahhoz, hogy biztosítva legyen a megfelelő adatvédelem, ismét világosan látható, hogy sürgősen el kell fogadni a harmadik pillérbeli adatvédelemről szóló kerethatározatot, amelyet már többször sürgettem.

Gérard Deprez (ALDE), írásban. – (FR) Az ECRIS-ről szóló jelentés mellett szavaztam, mivel ez az ismeretlen betűszó rejti a nemzeti bűnügyi nyilvántartási rendszerek hálózatának a kulcselemét.

Véssük az eszünkbe: nem egy szuper, központosított adatbázist kívánunk létrehozni. Minden tagállam továbbra is maga centralizálja a polgáraival kapcsolatos információkat; az egyes nemzeti központi hatóságok lesznek a többi európai nyilvántartás összekapcsolásához való hozzáféréssel rendelkező kizárólagos testületek.

Így a nemzeti igazságszolgáltatási testületeknek nem lesz közvetlen hozzáférésük az „európai nyilvántartáshoz”: információkérést kell küldeniük országuk központi nyilvántartásához, amely közvetítőként fog működni.

Eddig az európai nyilvántartási rendszer nem működött hatékonyan. Természetesen volt a 2006-ban indított kísérleti projektünk Belgium, a Cseh Köztársaság, Franciaország, Németország, Luxembourg és Spanyolország részvételével, amelyhez, látva a sikert, utólag csatlakoztak mások is.

Ott volt az információk tagállamok közötti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról szóló a határozat is.

Azonban hiányzott az elektronikus összeköttetést technikailag megszervező szöveg.

Ezt most elértük az ECRIS-szel, ami azt mutatja, hogy az új technológiák segítik az uniós igazságszolgáltatás napi szintű működését.

Koenraad Dillen (NI), írásban. – (NL) A Romagnoli-jelentés megérdemli támogatásunkat, mivel valódi előrehaladást jelent a tagállamok közötti igazságügyi együttműködésben. A múltban túl sok olyan eset volt, amikor a nem a saját tagállamában élő súlyos jogsértés elkövetőjének a bűnügyi nyilvántartása nem került átadásra az ügyész számára. A belgiumi Fourniret eset ennek a legszomorúbb példája.

Jó ötlet egy összehangolt európai bűnügyi nyilvántartási rendszer, természetesen amennyiben garantáltak mindenki alapvető jogai. A véleménynyilvánítás szabadsága, amelyet börtönbüntetéssel járó „rasszizmus elleni” törvényekkel komolyan korlátoznak néhány tagállamban, probléma lehet ebben a tekintetben. Belgiumban például a véleménynyilvánítás szabadságának a bűncselekménnyé nyilvánítása sokkal tovább megy, mint olyan országokban, mint Olaszország és az Egyesült Királyság, ahol véleménynyilvánítás szabadságát valóban tiszteletben tartják.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ez egy konzultációs eljárás, amelynek a célja az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozásának javaslatával kapcsolatos megegyezés, és amely majd magában foglalja a tagállamok közötti elektronikus információcserét.

A Bizottság megerősíti, hogy a fő célkitűzés „a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség megerősítése” és hogy „a korábbi ítéletekkel kapcsolatos információkat terjeszteni kell a bírók és az ügyészek, valamint a rendőri szervek között”.

A leírtak szerint „a cél feltételezi a tagállamok illetékes hatóságai közötti rendszeres, olyan módon történő információcserét a nemzeti bűnügyi nyilvántartásokból, amely garantálja kölcsönös megértésüket és az ilyen cserék hatékonyságát”.

Úgy gondoljuk, hogy amikor erre szükség van, a bűnügyi nyilvántartásokból származó, polgárokat érintő információk egyik tagállamból egy másik tagállamba történő átadásának az érintett felek (kétoldalú) együttműködése alapján kell történnie. Azonban több más kérdés között, amelyek mértékét és hatásait fel kell mérni, a jelentés olyan kötelezettségeket ró a tagállamokra, amelyek olyan mértékben jelentik az igazság- és belügy „közösségesítését”, ami túlmegegy az általunk javasolt tagállamok közötti együttműködés alapján.

Mi nyilvánvalóan elismerjük a tagállamok közötti bűnügyi nyilvántartásból származó információk kölcsönös átadását lehetővé tevő mechanizmusok szükségességét, azonban ezeket eseti alapon és egy együttműködés keretében kell megállapítani.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) Kollégánk jelentése valódi előrelépést jelez a tagállamok közötti bűnügyi nyilvántartásokból származó információk cseréjének megszervezésében és tartalmában.

Nem kétséges, hogy még mindig létezhetnek olyan egyének, mint Fourniret, egy undorító pedofil, aki terrorizálni tudta az embereket Franciaországban, majd utána Belgiumban, mivel bűnügyi nyilvántartását nem továbbították egyik országból a másikba. Az ilyen szörnyek, gyilkosok, fajkók és tolvajok nem rejtőzhetnek el az igazságszolgáltatás elől a különböző nemzeti adatbázisok átláthatósági hiánya miatt.

E kényszerítő okok miatt támogatjuk az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer létrehozását, amennyiben garantálni fogja minden személy alapvető szabadságjogait. Különösen a véleménynyilvánítás szabadsága védelmének a szükségességére gondolok, valamint ha olyan büntettet nyilvánítanak ideológiailag büntetendőnek, amikor egy véleménynyilvánítás nem felel meg az európai dogmáknak és a politikailag korrektek diktatúrájának.

A bűnügyi nyilvántartások elektronikus összekapcsolása megköveteli az olyan alapvető óvintézkedéseket megtételét is, mint például a kezelt információk egyidejűségének és hitelességének a garantálása és naprakészességük biztosítása. Most ennek a mechanizmusnak a kezdeti szakaszában vagyunk: ezért ébernek és meggondoltnak kell maradnunk.

Bogusław Liberadzki (PSE), írásban. – (PL) A 2008/XX/JHA (COM (2008) 0332 – C6 – 0216/2008 – 2008/0101 (CNS)) kerethatározat 11. cikke alkalmazásában az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozásával kapcsolatos tanácsi határozat javaslatával kapcsolatos jelentés mellett szavaztam.

Az előadó, Romagnoli úr, helyesen hangsúlyozta, hogy az említett javaslat célja a már létrejött elvek alkalmazása és az alkalmazási megoldások szolgáltatása, nem pedig ezek újra történő körvonalazása.

Rendkívül fontos az elektronikus kommunikáció létrehozása, hogy hatékonyabb legyen az információátadás az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer keretében. Jelenleg túl sokáig tart az adatátadás. A mai világban azonban ez létfontosságú a sikerhez.

A következőket kell észben tartani:

- minden erőfeszítést meg kell tenni a bírói testületek kereső eszközökkel történő ellátása érdekében a teljes siker biztosításához,
- a hálózat biztonságát garantáló S/TESTA rendszer nélkülözhetetlen az adatvédelemhez.

Megállapítottuk, hogy a javasolt jogalap nem megfelelő. Ez aggodalomra ad okot és a vonatkozó szerződésekkel összevetve ellenőrizni kell.

Befejezésül, úgy vélem, hogy a jelentést el kell fogadni és erőfeszítéseket kell tenni a határozatok tagállamokban történő alkalmazására.

Andreas Mölzer (NI) *írásban.* – (DE) Egy olyan időszakban, amikor növekszik a határokon átnyúló bűnözés, a tagországok közötti együttműködés egyre fontosabbá válik. Nem szabad elfelejtenünk azt sem, hogy egy büntetett az egyik országban kemény büntetés lehet, egy másikban viszont kisebb súlyú bűncselekménynek tekinthető. Ez olyan dolog, amit észben kell tartanunk. Lényeges az adatvédelmi követelményekhez való ragaszkodás is és a gyanúsítottak és áldozatok jogainak ugyanolyan tiszteletben tartása. Az előttünk fekvő jelentés úgy tűnik biztosítja ezt, ezért támogattam a szavazáskor.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *írásban.* – (RO) A jelentés mellett szavaztam, mivel úgy gondolom, hogy a tagállamok közötti információcseréhez szükséges technikai és gyakorlati eszközök létrehozásával fontos szerepet játszik a bűnügyi nyilvántartás európai információs rendszerének a megvalósításában.

Azonban úgy vélem, hogy a szöveg az Európai Igazságügyi Hálózat kommunikációs rendszerének a használatával (az S-TESA adminisztratív kommunikációs hálózat ideiglenes használatát követően) tökéletesíthető a jövőben az alábbi okok miatt :

- A Kaufmann-jelentés elfogadásával az Európai Parlament támogatta az Európai Igazságügyi Hálózat modern és biztonságos távközlési hálózatának a létrehozását ;
- A bűnügyi nyilvántartásban szereplő információ az egyik olyan, az Európai Igazságügyi Hálózat hatálya alá tartozó téma, amely elősegíti a tagállamokban a jogérvényesülést ;
- Az egyetlen kommunikációs hálózat használatával jelentős megtakarítások érhetők majd el;
- A jogi jellegű kommunikáció egyedi rendszerének a használata biztosítani fogja a kért információban érdekelt felek számára a gyors, biztonságos, egyidejű és könnyű hozzáférést.

Charles Tannock (PPE-DE), *írásban.* – A brit konzervatívok a javaslat ellen szavaztak, mivel ez kiterjeszti a nemzeti hatóságok lehetőségét, hogy a bűnügyi nyilvántartásokból megfelelő alapos vizsgálat igénybevétele nélkül információkat szerezzen. Továbbra is a kormányközi együttműködés mellett vagyunk a büntető igazságszolgáltatás terén, de nem az ilyen adatokat érintő automatikus hozzáférés mellett.

Jelentés: Panzeri (A6-0365/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), *írásban.* – (SV) Mi, svéd szociáldemokraták úgy döntöttünk, hogy a be nem jelentett munkavégzés elleni fellépésről (A6-0365/2008) szóló jelentés mellett szavazunk. A jelentés több fontos rendelkezést tartalmaz, többek között az alvállalkozói szabálytalanságokért való fővállalkozói felelősséget. A jelentés ellenzi az Európai Bíróság új keletű tendenciáját a munkavállalói kiküldetésekről szóló irányelv értelmezésében is.

Egészében véve a jelentés jó, de szeretnénk világossá tenni, hogy mi úgy gondoljuk, hogy az adópolitika, és mindenek felett az adómértékek meghatározása a tagállamok dolga. Azonban nem volt lehetőség külön szavazásra a jelentés ezt érintő részeinél.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *írásban.* – (FR) Olasz kollégám, Pier Antonio Panzeri, a be nem jelentett munkavégzés elleni fellépés fokozásáról szóló, az Európai Bizottság közleménye alapján megfogalmazott

saját kezdeményezései jelentése mellett szavaztam. Ez a feketegazdaság elleni fellépés fokozását javasolja, amely a gazdaság egészét fenyegeti, védelem nélkül hagyja a munkavállalókat, káros a fogyasztókra, csökkenti a költségvetési bevételeket és tisztességtelen versenyhelyzetet eredményez a vállalkozások között.

Fontos a világos különbségtétel a bűnözői vagy illegális tevékenység és a legális, de a hatóságok felé be nem jelentett munka között, vagyis ami nem tesz eleget a különböző szabályozási megszorításoknak, nevezetesen a társadalombiztosítási járulék- és adófizetésnek. Természetesen fokozni kell az ellenőrzéseket. Azonban az egyes országok helyzetét figyelembe véve az államháztartás minőségének javításával folytatnunk kell a munkaerő adóterheinek a csökkentését. Lényeges az adó- és társadalombiztosítási rendszer adminisztratív bonyolultságának a csökkentése, ami ösztönözheti a be nem jelentett munkavégzést, különösen az önálló vállalkozók és a kisvállalkozások között.

Sürgősen meg kell vizsgálnunk a munkahelyi felügyelők és más, a felülvizsgálatért és csalás elleni fellépésért felelős szervek közötti együttműködés európai platformjának a létrehozási lehetőségét.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), írásban. – A brit konzervatívok támogatják a be nem jelentett munkavégzés elleni fellépést támogató intézkedések fokozását, különös tekintettel néhány, a jelentésben említett intézkedést – például azokat, amelyek ösztönzik a tagállamokat a munkaerő adóterheinek a csökkentésében és amelyek a legális foglalkoztatás előnyeit támogatják.

Azonban, néhány kérdést nem tudunk támogatni a jelentésben.

Ezek közé tartozik az uniós szintű munkafelügyelői együttműködési platform és a munkavállalói kiküldetésekről szóló 96/71/EK irányelv felülvizsgálata. A brit konzervatívok úgy gondolják, hogy az irányelvet kellene jobban alkalmazni, azonban nem szükséges jogi módosítás, amely zavart okozhat a munkáltatók és a munkavállalók számára. Ezért a konzervatívok tartózkodtak.

Petru Filip (PPE-DE), írásban. – (RO) A be nem jelentett munkavégzés elleni fellépés fokozásáról szóló jelentés mellett szavaztam, mivel a be nem jelentett munkavégzés jelensége komoly probléma az egész Közösség számára. A fekete piaci munka terjedése főként a túlzott adózás és a bürokrácia következménye és az adóbevételek jelentős csökkenéséhez vezet, ami értelemszerűen költségvetési hiányt eredményez.

Továbbá a munkavállalók szükséges formáságok betartása nélküli alkalmazása szintén a tisztességtelen versenyt ösztönzi. Ebben az összefüggésben, amellett, hogy a hatóságoknak fokozott figyelmet kell szentelniük a munkaerőpiacon az adócsökkentésre és a bürokrácia csökkentésére, szeretném hangsúlyozni az új munkahelyek teremtése ösztönzésének és az átmeneti, valamint esetenkénti alkalmazás rugalmasabb szabályozása bevezetésének a szükségességét.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Egy jól működő munkaerőpiac megköveteli mind a megfelelő jogszabályokat, mind pedig a szociális partnerek és az illetékes hatóságok közötti hatékony együttműködést. A be nem jelentett munkavégzés csak egyike azoknak a súlyos problémáknak, amelyekre a szociális partnereknek megoldást kell találniuk.

A Panzeri-jelentés bővelkedik a jó törekvésekben és néhány esetben bőkezű tanácsokban arra vonatkozólag, hogy az egyes tagállamok általában véve hogy szervezzék meg munkaerőpiacukat és főleg, hogy miként foglalkozzanak a be nem jelentett munkavégzés problémájával. Az előadó többek között arra ösztönzi a tagállamokat, hogy folytassák az adó- és társadalombiztosítási rendszer reformját és tegyenek összehangolt lépéseket be nem jelentett munkavégzés elleni fellépésre érdekében. Az előadó egy közös megközelítést is javasol az EU-ba történő bevándorlás ügyében, valamint, hogy „minden tagállamok általi, gazdaságpolitikát, adó- és társadalombiztosítási rendszert érintő reform a tagállamokban legyen összehangolt és vegye figyelembe a be nem jelentett munkavégzés fő okait”.

A Junilistan úgy véli, hogy a munkaerő-piaci politika nemzeti kérdés, ezért mi nagyon aggódunk, hogy az EU folyamatosan megpróbálja növelni a befolyását ezekben a kérdésekben az egyes tagállamok önrendelkezésének a kárára. Ezért döntött a Junilistan a jelentés elleni szavazás mellett.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) A be nem jelentett munkavégzés egy sokrétű jelenség. Érinti a gazdasági, társadalmi, intézményi, sőt a kulturális dimenziókat is és káros számos gazdálkodó egységre. A nemzeti költségvetés bevételeitől esik el és nyilvánvalóan fedezni kell a kiadásait. Ami magukat a feketegazdaság munkavállalóit illeti, gyakran megfosztják őket a munkavállalóknak járó jogoktól. Ráadásul, ezek a munkavállalók egészségi és biztonsági veszélyeknek vannak kitéve és kevés lehetőségük van a szakmai fejlődésre.

A be nem jelentett munkavégzés a belső piac számára is probléma. Káros ez utóbbi működésére. A be nem jelentett munkavégzés okai különböznek a tagországokban és ezért a leküzdésére tett intézkedéseknek is különbözőeknek kell lenniük. Egyetértek a jelentés fő pontjaival, minél fogva fokozni kell az erőfeszítéseket a jelenség leküzdése érdekében. Ezért támogattam Panzeri úr jelentését.

Azonban szeretném nagyon világossá tenni, nem hiszem, hogy az irányelv rendelkezéseinek az Európai Bíróság ítéleteinek értelmében javasolt felülvizsgálata hatékony eszköz lehet a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelemben. Következésképpen ellenezni fogom a munkavállalói kiküldetésekről szóló irányelv rendelkezéseinek a módosításáról szóló javaslatokat.

Úgy gondolom, hogy a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelemmel kapcsolatban, beleértve a munkavállalói kiküldetéseket, mindössze a tagállamok közötti adminisztratív együttműködésre és információcserére van szükség.

Jens Holm és Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), írásban. – (SV) Úgy gondoljuk, hogy hatékony eszközökre van szükség a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelemben.

Azonban nem tudjuk elfogadni például azt, hogy a be nem jelentett munkavégzés problémája megoldásának része legyen a közös bevándorlási politika. Ezért tartózkodtunk a végszavazásnál.

Ian Hughton (Verts/ALE), írásban. – A be nem jelentett munkavégzés olyan jelenség, amely az EU minden tagállamát érinti. A be nem jelentett munkavégzés a munkaigényes és gyakran gyengén javadalmazott munkákban a leggyakoribb és az érintett munkavállalók nem részesülnek a foglalkoztatás biztonságában, társadalombiztosításban, vagy munkavállalói jogokban. Az Uniónak és tagállamainak intézkedéseket kell tenniük a be nem jelentett munkavégzés szintjeinek csökkentése érdekében és ennek megfelelően én a Panzeri-jelentés mellett szavaztam.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) Fontos a be nem jelentett munkavégzés elleni harc, különösen, amikor a gazdaságnak ez a rákos betegsége növekedik, fékezve a gazdasági növekedésünket és szociális dömping miatt a belső piacon eltorzítva a versenyt. Ennek a feketegazdaságnak az első áldozatai a legális munkavállalók, a tagállamok polgárai, akiknek a törvényes gazdasági és szociális jogai veszélyben forognak.

Azért üdvözölhetnénk ezt a jelentést, amit erősen kritizál. Sajnálatos módon ez egy újabb lehetőség ezeknek a hajthatatlan Európa-pártiaknak a nagymértékű bevándorlás lehetőségének szociális eszközként történő használatára, amely nézeteik szerint a sérült európai gazdaságért és lakosságért történne. Az illegális munkaerő bevándorlás „legális” bevándorlással történő helyettesítése megalapozatlan képmutatás. Emellett nincs gazdasági, szociális vagy társadalmi értelme.

Franciaországnak és Európának nem kell megnyitnia több „csatornát a legális bevándorlóknak”, ha még az illegális bevándorlást sem tudják megállítani. A növekedés fellendítéséhez és a belső piac ellenőrzésének a visszaszerzéséhez helyre kell állítanunk a polgárok bizalmát egy családoorientált és születéspárti politikával, az ifjúság és a munkanélküliek jobb képzésével és irányításával és végül közösségi preferencia és védelem által.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), írásban. – (NL) Tartózkodtam a be nem jelentett munkavégzés elleni fellépés fokozásáról szóló Panzeri-jelentés szavazásánál. Bár van néhány jó elem a jelentésben, úgy gondolom, hogy a jelentés ismét az európai munkaerőpiac rugalmas biztonsági elemeit fogja bevezetni egy egyszerűsített megoldással. A rugalmas biztonság a munkáltatók részéről nagyobb rugalmassághoz, a munkavállalók részéről kisebb biztonsághoz fog vezetni. Ezzel nem tudok egyetérteni.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), írásban. – A jelentés számos problémát tartalmaz, beleértve az atipikus szerződések és a „rugalmas biztonság” elősegítését, amelyek a határozott idejű munkaszerződések aláásásával fenyegetnek. Az is probléma, hogy a jelentés keretét a rendkívül szabálytalan lisszaboni stratégia adja.

Úgy tűnik, ellentmondások vannak a munkavállalói kiküldetésekkal kapcsolatban mondottakat illetően a különböző nyelvű változatoknál.

E nehézségek ellenére a jelentés elegendő pozitív elemet tartalmaz ahhoz, hogy támogassam.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) Európában a munkavégzés 20%-a be nem jelentett. Ez aláássa a társadalombiztosítási rendszerünket. Ez a javaslat elismeri, hogy a piac bizonyos mértékig korrumpált és ez tisztességtelen versenyhez vezet. Támogatjuk a be nem jelentett munkavégzés elleni fellépést, de tartózkodnunk kell a szavazáskor, mivel ennek a javaslatnak komoly hiányosságai vannak. Sajnálatos módon

egy olyan neoliberális gondolaton alapul, amelyik kijátssza a munkásokat egymás ellen. A be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelem kifogásként szerepel a munkaerő nagyobb rugalmasságának az elősegítéséhez. Ez rosszabb pozícióba helyezi az európaiakat a munkaerőpiacon, mivel kénytelenek a máshonnan származó olcsó munkaerővel versenyezni.

Az EU 2004-ben és 2007-ben történt bővítésének messzemenő hatásai vannak. Jelentősen nőttek az Unión belüli jóléti különbségek, mivel több új tagállamban most összeomlottak a valaha sikeres iparágak. Ezek az országok most főként árut importálnak és munkaerőt exportálnak. Lengyelországból és Romániából az emberek más országokba mennek dolgozni, elfogadhatatlan körülmények közé, olyan bérekért, amik ott valójában nem engedélyezettek. Az ő alacsony bérüket kihasználva lehúzzák a többiek bérét is. Európa nem integrálódhat tovább, ha az Unión belül nagyon eltérő jövedelmi szintek vannak és ezeket az eltéréseket kihasználják a versenyben.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Panzeri úrnak a be nem jelentett munkavégzés elleni fellépés fokozásáról szóló jelentése mellett szavazok.

Úgy gondolom, hogy most nagyobb szükség van, mint bármikor, egy olyan jelenség terjedése elleni küzdelemre, amelyik meggátolja a vállalkozások és a helyi térségek közötti tisztességes versenyt, adminisztratív nehézségeket okoz és rendkívül káros hatást gyakorol a legálisan alkalmazott munkavállalókra. Egyetértek azzal, hogy e jelenség elleni küzdelem érdekében megelőző intézkedésekkel, ösztönzésekkel és fokozott felelősségtudattal, valamint megtorló intézkedésekkel, hatékony felügyelettel és megfelelő büntetésekkel komoly, közös erőfeszítéseket kell tenni.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – Többet kell tennünk azoknak a munkavállalóknak a megsegítésére, akiket a „be nem jelentett munkavégzés” általi kizsákmányolás érint. Az egészségüket és biztonságukat veszélyeztetik a gátlástalan munkáltatók.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) A jelentés ellen szavazunk, mivel ennek a célja alapvetően a munkavállalók brutális kizsákmányolásának az állandósítása. Nem a munkavállalók érdekeinek a szemszögéből foglalkozik a be nem jelentett munkavégzés problémájával. Éppen ellenkezőleg: a tőke jövedelmezősége fenntartásának és a lisszaboni stratégia keretében az uniós monopóliumok versenyképessége erősítésének a szükségességén alapul. Ezért az olyan intézkedések helyett, mint az ellenőrzések és a munkáltatók büntetése, olyan tőkeösztönzőket javasol, mint a „nem bérjellegű költségek csökkentése”. Ez csökkenti vagy felfüggeszti a társadalombiztosítási járulékok fizetésének a kötelezettségét. Ezek egyúttal adómentességek is; a vállalkozások pénzügyi terhei csökkennek és nem hivatalos munkavállalói szerződések kerülnek bevezetésre.

Ezek az intézkedések nem csak hogy nem oldják meg a be nem jelentett munkavégzés problémáját, hanem teljes büntetlenséget is adnak a tőkének. Ezáltal nőni fog az ilyen jellegű munkavégzés, így megsértésre kerülnek a munka-, szociális és biztosítási jogok és a munkásosztályt még jobban kizsákmányolják.

A munkásosztály nem várhat számára kedvező megoldást az Unió, az Európai Parlament vagy a nagytőke politikai személyzete részéről.

A munkások munkásmozgalmon keresztüli harcának a célja az EU néppellenes politikájának és a tagállamok burzsoá kormányainak a legyőzése. Ez radikális változásokat fog hozni a hatalomban és biztosítja, hogy a munkások által termelt vagyont az emberek javára használják fel.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), írásban. – (PL) A be nem jelentett munkavégzés széleskörű jelenséggé vált az Európai Unióban. Dániában például a lakosság 18%-a vállal ilyen módon munkát, vagy van ilyennel kapcsolata.

Gyakran az a helyzet, hogy a munkavállalót semmilyen módon nem büntetik az ilyen munkáért. Általában a munkáltató az, akit büntetnek. A legjobb esetet jelentő forgatókönyv szerint a munkavállalónak büntetést kell fizetnie, ami minden esetben alacsonyabb, mint a munkáltató által fizetendő büntetés. Elviekben a be nem jelentett munkavégzés nem jelent indokot valakinek a származási országba történő visszatoloncolására. Bizonyos országok azonban, mint például Belgium és Dánia, jelzik, hogy, bizonyos esetekben ez történhet azokkal, akik szembeszökően és ismétlődően megsértik a törvényt.

Az Európai Uniónak minden erőfeszítést meg kell tennie e jelenség elleni küzdelem sikere érdekében. A leghatékonyabb megközelítés az adók csökkentése és a legális munkapiac az adminisztratív akadályok felszámolása annak érdekében, hogy a be nem jelentett munkavégzés mindkét fél számára váljon nem kifizetődővé.

Jelentés: Zimmer (A6-0364/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Mi svéd demokraták a társadalmi kirekesztettség elleni fontos küzdelemlről szóló jelentés mellett szavaztunk. Azonban szeretnénk világossá tenni álláspontunkat a minimálbérek érintő kérdésekkel kapcsolatban. Osztjuk azt a nézetet, hogy csökkenteni kell Európában a dolgozó szegények számát. Minden bérből élő számára elfogadható jövedelmet kell biztosítani Európában. Azok a tagállamok, akik ezt törvényes minimálbéren keresztül kívánják megvalósítani, szabadon megtehetik ezt. Az is világos, hogy azoknak a tagállamoknak, akik a szociális partnerekre hagyták a bérek meghatározását, továbbra is így kell tenniük.

A lisszaboni stratégia összehasonlításokat végez a különböző munkaerő-piaci modellek és a bérből élőknek elfogadható béreket biztosító módszerek között. Fontos, hogy kerüljön sor ilyen tapasztalatcserékre a tagállamok között.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Német kollégám, Gabriele Zimmer, „Társadalmi integráció és a szegénység elleni küzdelem előmozdítása az EU-ban, beleértve a gyermekkori szegénységet” című jelentése mellett szavaztam. Európa lakosságának jelentékeny hányada társadalmi kirekesztettségben él: a lakosság 16%-át veszélyezteti a szegénység, öt személyből egy nem megfelelő körülmények között lakik, a háztartások 10%-ában nincs aktív kereső, a tartós munkanélküliség megközelíti a 4%-ot, és az iskolából kimaradók aránya több mint 15%. A társadalmi kirekesztettség másik, egyre fontosabbá váló szempontja az információs technológiákhoz való hozzáférés hiánya.

Képviselőtársaim döntő többségéhez hasonlóan, üdvözlöm a Bizottság megközelítését az aktív társadalmi integrációval kapcsolatban, amelyiknek lehetővé kell tennie az emberek számára a méltóságteljes életet és a társadalomban és a munkaerőpiacon történő részvételt. Támogatom a tagállamok felé tett felhívást a minimáljövedelmi rendszerek meghatározására a társadalmi integráció elősegítése érdekében és olyan rendszerek támogatására, amelyek célja az emberek szegénységből történő kiemelése és annak biztosítása, hogy méltóságteljes életet élhessenek.

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LV) A társadalmi kirekesztettség és a szegénység elleni küzdelem az Európai Unió és a tagállamok napirendjének legfontosabb kérdése. 2000 márciusában, amikor a lisszaboni stratégia végrehajtása elkezdődött, a Tanács arra utasította a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy tegyenek intézkedéseket a szegénység radikális csökkentése érdekében, a 2010-re történő megszüntetésére. A tagállamok mind uniós, mind pedig nemzeti szinten számos intézkedéssel bizonyították elszántságukat. Azonban a szegénység elleni küzdelem és a munkaerőpiacról kiszorított emberek visszaailleszkedésének az elősegítése továbbra is nehéz feladata a kibővített Európai Uniónak. Nem leszünk képesek elérni a megújított lisszaboni stratégia célkitűzéseit, ha továbbra is elpocsékoljuk az emberi tőkét, amely a legfontosabb kincsünk.

A tagállamok többsége jóléti, valamint munkaerő-piaci aktiválási politikát folytat, megpróbálva elősegíteni a munkaerőpiacról kiszorított emberek visszaailleszkedését. Azonban még mindig jelentős létszámú csoportok vannak, akiknek kevés az esélyük a munkaerőpiacon és akiknél ezért fennáll a kockázat, hogy társadalmilag kirekesztetté válnak és a szegénységi küszöb alá kerülnek. A minimáljövedelem rendszerek az egyetlen eszközei annak, hogy munkaerőpiacról leginkább kiszorultak elkerülhessék a súlyos szegénységet. Azonban, amellet, hogy ellátják ezeket a fontos feladatokat, a minimáljövedelmi rendszereknek ösztönözniük kell a munkaképes emberek munkaerő-piaci integrációját. Ezért a fő feladat annak biztosítása, hogy a jóléti politika segítse a munkaképes emberek mobilizációjának a hatékony biztosítását és hosszú távú célként elérje egy elfogadható életmód biztosítását a foglalkoztatáson kívül állók és ott is maradók számára.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), írásban. – A brit konzervatívok támogatják a társadalmi integráció és a szegénység elleni küzdelem előmozdítását. Miközben a jelentés számos pozitív elemet tartalmaz, kihangsúlyozva a társadalom bizonyos csoportjai nehéz helyzetét, más paragrafusokat nem tudunk támogatni, mint amelyek például az egész unió területére megállapított minimálbérekre vonatkoznak. Az EU számos országában van minimálbér, azonban a brit konzervatívok úgy vélik, hogy ebben a kérdésben a tagállamoknak kell dönteniük.

A jelentés tartalmaz néhány negatív utalást is a részmunkaidővel kapcsolatban, amivel kapcsolatban a delegáció úgy véli, hogy ez semmilyen módon nem jellemző a brit helyzetre. Ezért a konzervatívok tartózkodtak a szavazáskor.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark és Anna Ibrisagic (PPE-DE), írásban. – (SV) Úgy döntöttünk, hogy társadalmi integrációról és a szegénység elleni küzdelemről az EU-ban történő előmozdításáról szóló jelentés ellen szavazunk, mivel a javaslatok közül több olyan területet érint, amelyekkel

tagállami szinten kell foglalkozni. Az egészségügyi ellátással kapcsolatos rész elsősorban nemzeti kötelezettség és alapvetően ugyanez vonatkozik a munkaerő-piaci politika egyedi részére. Ezzel a két területtel a legjobb a polgárokhoz közelebb, tagállami szinten foglalkozni. A minimálbérrel kapcsolatos intézkedések is ellentmondanak a jelentés céljának, mivel sokszoros akadályt jelentenek a társadalmi kirekesztődés elleni küzdelemben.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Tudjuk, hogy a dolgozó szegények százalékaránya nő a bizonytalan és rosszul fizetett munka növekedése miatt. Ezért ez a kérdés az Európai Unió illetékeseinek egyik fő dolga kell legyen. A fizetéseknek általában és a minimálbereknek különösen – függetlenül attól, hogy ezeket törvény vagy kollektív szerződés szabályozza – biztosítaniuk kell egy méltóságteljes életszínvonalat.

Fontos, hogy ez a jelentés elfogadásra került, azonban sajnálatos, hogy a többség nem járult hozzá a plenáris vitájához. A társadalmi integráció előmozdítása és a szegénység elleni küzdelem, különösképpen a gyermekkori szegénység elleni, kellemetlen kérdések, mivel nem szeretünk szembesülni a tényekkel. Az adatok szerint az EU-ban 20 millió ember, főként nők, körülbelül az összlakosság 6%-a dolgozó szegény és az aktív lakosság 36%-át fenyegeti a dolgozó szegény kategóriába kerülés. A jelentés számos javaslata között az Európai Parlament sürgeti a tagállamokat, hogy 2012-re 50%-kal csökkentsék a gyermekkori szegénységet és vállaljanak kötelezettséget, hogy 2015-re az Unióban mindenütt megszűnik az utcagyerek jelenség.

Petru Filip (PPE-DE), írásban. – (RO) Gratulálok a jelentéshez, amely jól megragadta az aktív társadalmi integrációs folyamat elősegítésének az alkotóelemeit és ezért a jelenleg vitatott anyag mellett szavaztam. Annak érdekében, hogy ez az integráció még hatékonyabb legyen, szeretném emlékeztetni Önöket néhány olyan kérdésre, amelyeket a tanulási folyamat szempontjából helyénvalónak találtam, mivel úgy gondolom, hogy az ifjúságnak rendkívül szilárd képzést kell kapnia a társadalmi és szakmai fejlődés szervezett és koherens módszere által.

Úgy gondolom, hogy a 27 uniós tagállam oktatási rendszerei egységesebb megközelítésre van szükség, azonban összpontosítanunk kell a diplomák és szakmai bizonyítványok elismerésére és a nyelvi képzésre is annak érdekében, hogy megszűnjenek a kommunikációs akadályok Európán belül. Üdvözlőnk egy koherens módszerre vonatkozó javaslatot is a jövőbeni diplomások és a munkaerőpiacon való beilleszkedésükkel kapcsolatos olyan gyakorlati képzés figyelemmel kísérésére, amelyet a munkaügyi hivatalok szerveznének regionális és nem csak tagállami kritériumok alapján az Unión belüli jobb foglalkoztatási dinamika elősegítése céljából.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Ez az európai szegénységről szóló jelentés az Európai Unió által alkalmazott szakpolitikák megsemmisítő csődjének a bizonyítéka és a Házon belüli realizmushány további illusztrációja.

A jelentés terminológiáját használva több mint 80 millió embert „veszélyeztet a szegénység”; több mint 100 millió európai nem megfelelő körülmények között lakik; és több mint 30 millió munkavállaló keres rendkívül keveset, és ez a szám a valóságban még sokkal magasabb, mivel egyedül Franciaországban 7 millió a szegénynek tekintett munkás.

Erre az utolsó területre szeretnék összpontosítani. Az előadó minimálbéreket és megfelelő jövedelemszintet javasol a társadalmi kirekesztődés megelőzésére, de mi a haszna ennek egy olyan Európában, amelyik ugyanakkor elősegíti az alacsony bérköltségű munkaerő nagyfokú bevándorlását? Mi a haszna ennek egy olyan Európában, amelyik szociális dömpinget tesz lehetővé a tagállamok között, amint ez az Európai Bíróság Viking és Laval ügyekkel kapcsolatos botrányos ítéleteiben megnyilvánult? Mi a haszna ennek egy olyan Európában, amelyik feláldozza munkavállalóit a globális szabadkereskedelmi rendszernek? Az a cél, hogy közpénzből kiegészítsük a gyalázatosan alacsony béreket és hagyjuk, hogy fennmaradjanak?

Ismét láthatjuk annak a rendszernek a korlátait, amelyet 50 éven keresztül a nyakunkba varrtak. Itt az ideje a változásnak!

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – Gyalázat, hogy a gyermekkori szegénység a XXI. században még mindig ilyen égető kérdés. Az én országomban, a természeti kincsekben gazdag Skóciában, szégyenteljes a gyermekkori szegénység szintje – miközben Londonban Nagy-Britannia kormánya továbbra is olyan pazarló és embertelen projektek mellett kötelezi el magát, mint a tridenti rakétarendszer. Szerencsére a skót kormány elkötelezetten felhasználja jelenlegi határkörét, hogy megbirkózzon a gyermekkori szegénység kérdésével. A skót oktatásügyi államtitkár éppen a múlt héten jelentett be egy programot az első három iskolai évben nyújtandó ingyenes iskolai étkezésről, ami a jelenlegi gazdasági körülmények között öröndetes

kezdemenyezés. Ez a kezdemenyezés segíteni fogja a gyermekkori szegénység elleni küzdelmet; annival sokkal többet lehet majd tenni, amikor egy Független Skóciáé lesz a teljes ellenőrzés a nemzet pénzügyei felett.

Thomas Mann (PPE-DE), írásban. – (DE) A szegénység elleni küzdelemről szóló Zimmer jelentés mellett szavaztam. A politikusoknak határozott lépéseket kell tenniük a szegénység csökkentése és a társadalmi kirekesztettség elleni küzdelem érdekében. Olyan valakinek, aki elégtelen szociális juttatásokon tengődik, kétes munkaviszonyban dolgozik, vagy régóta szegénységben élő családban nő fel, a szép szavak nem elegendők. Megfelelő szociális védelem, egyéni oktatás és képzés a kezdetektől fogva, motiváció a szegénység-spirálból saját erőből történő kimászásra, mindezek létfontosságú szerepet játszanak itt.

Emiatt rendkívül sajnálatos, hogy már nem lehet módosító indítványokat benyújtani a saját kezdemenyezésű jelentésekhez a plenáris üléseken. A PPE-DE képviselőcsoport elutasítja az 5. bekezdést és a 10. és 17. bekezdéseket, amelyek a minimálbérek kérdésével foglalkoznak. Ellenezzük az egész Unió területére megállapított kikötéseket: a kollektív tárgyalások során a feleknek képesnek kell lenniük önállóan meghozni döntéseiket. Természetesen nem akarunk dolgozó szegényeket, más szóval olyan embereket, akik nagyon keményen dolgoznak nagyon kevés fizetésért. A méltányosság a szociális piacgazdaság alapeleme és korrektségnek kell lennie a fizetési ügyekben is. Mindazonáltal egy minimálbér jogosultságot támogatni tudunk, mivel jobb a semminél.

Újbóli indítványozásra került egy megkülönböztetésmentességről szóló horizontális irányelv, amelyet képviselőcsoportom egyhangúan elutasít. Szívesebben vettünk volna egy tömörebb jelentést. Mindazonáltal, mivel a célkitűzések és az intézkedések helyesek – nevezetesen a szegénység csökkentése az egész Unió területén – képviselőcsoportom többsége a jelentés mellett tud szavazni.

Luís Queiró (PPE-DE) - A szegénység elleni küzdelem prioritása kell legyen minden demokratikus társadalomnak, amely az emberi méltóságban és a valamennyi polgár társadalmi fejlődésben való részvételében gyökerezik. Az eddigi intézkedések még nem érték el a társadalmi kirekesztettség és a szegénység drasztikus csökkentésének a kívánatos eredményét. Hiányoljuk a globális méretű probléma globális megközelítését, amelynek az összetettsége komoly társadalmi és gazdasági következményekkel jár az egész társadalom számára.

A gazdasági növekedés elősegítése, mint a prosperáló, méltányos és környezeti szempontból fenntartható Európa jövője elsődleges céljának az eléréséhez jövedelmet támogató intézkedésekre van szükség a társadalmi kirekesztettség megelőzése, a befogadóbb munkaerőpiacokhoz és a minőségi szolgáltatásokhoz történő jobb hozzáférés, valamint valamennyi polgár aktív részvétele érdekében. Nem engedhetjük meg, hogy az európai lakosság 16%-át veszélyeztesse a szegénység, hogy minden öt európaiból egy nem megfelelő körülmények között lakjon, vagy hogy minden tíz háztartásból egyben ne legyen aktív kereső. Ezek az okai a szegénység elleni állandó küzdelmünknek, ami egy olyan csapás, amely mindenkit fenyeget és megakadályozza társadalmunk jövőbeni egészséges fejlődését.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Zimmer asszony „Társadalmi integráció és a szegénység elleni küzdelem előmozdítása az EU-ban, beleértve a gyermekkori szegénységet” című jelentése mellett szavazok.

Világos, hogy még mindig sok mindent kell tennie az Európai Uniónak, hogy biztosítsa, annak a szerepeltetése, amiről olyan gyakran vitázunk, valódi és hatékony. A szegénység felszámolását, a társadalmi integrációt elősegítő munkaerőpiacok fejlesztését és a minden polgár számára a magas színvonalú szolgáltatásokhoz és a tisztességes életmódot biztosító megfelelő jövedelemhez való hozzáférést – amint azt Zimmer asszony említette jelentésében – nyilvánvalóan helyeselnünk kell és megérdemli teljes figyelmünket.

Olle Schmidt (ALDE), írásban. – (SV) Gabriele Zimmer jelentése tipikus példája annak, hogy mi történik, ha a kiválasztott téma nincs megfelelően jól definiálva. Tény, hogy egy sereg okos elgondolás van egy ésszerű fiskális nyomás fontosságát illetően, a polgárok bérének és az EU által előírt minimálbérek fontosságával kapcsolatos furcsa megállapításokkal együtt. Függetlenül attól, hogy mit gondolunk a lényegről – és az utóbbi két esetben az én véleményem határozottan negatív – látható, hogy ezek nem olyan területek, ahol az uniónak hatásköre van, vagy lennie kellene. Mivel sem a politikai tartalom, sem pedig a politikai szint nem egyezik meg az én alapvető meggyőződésemmel, mint liberális gondolkodású és a svéd liberális párt, a Folkpartiet tagja, a javaslat elutasítása mellett szavaztam, annak ellenére, hogy a javaslat tartalmaz több olyan észrevételt, amelyek megfontolásra érdemesek.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – A szegénység elleni küzdelem az Unióban alapvető fontosságú annak érdekében, hogy a társadalmat egyre inkább az egyenlőség jelképezze. Minden öt gyerekből egy a szegénység határán él az Unióban, ugyanakkor ez a világ egyik leggazdagabb területe. Együtt kell munkálkodnunk annak érdekében, hogy megoldást találjunk a gyermekkori szegénység megszüntetésére az Unióban.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), írásban. – (PL) 2006-ban a gyerekek 19%-át veszélyeztette szegénység, összehasonlítva a teljes népességre vonatkozó 16%-kal. Jelenleg a kontinensünkön szegénységben élő 78 millió ember közül 19 millió gyermek.

Szeretnék a szegénység sok oka közül csak néhányat megemlíteni. Ezek közé tartozik a nem elegendő jövedelemtámogatás, az alapszolgáltatásokhoz történő hozzáférés nem kielégítő színvonala, a fejlődés korlátozott lehetőségei és az általános és célzott politikák hatékonysága közötti különbségek.

A kisgyermekes családokat támogató politika gondoskodik az egyedülálló szülőket érintő szegénység és társadalmi kirekesztettség elleni fellépésről. Ennek fel kell lépnie a fent említett problémákhoz kapcsolódó veszélyekkel szemben is. Ezért gondolom, hogy az Uniónak nem szabad kímélni erőfeszítéseit ebben a tekintetben.

Jelentés: Zaleski (A6-0337/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Tisztelt lengyel kollégám és barátom, Zbigniew Zaleskinek, az 1994-ben Luxembourgban aláírt és 1998. március 1-jén életbelépett partnerségi és együttműködési megállapodásban szereplő, a szolgáltatások kereskedelmére irányuló kötelezettségvállalások megőrzésével kapcsolatosan az Európai Közösség és Ukrajna között levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat jóváhagyásáról szóló jelentése mellett szavaztam. Ezeket a szolgáltatásokat tartalmazzák Ukrajna, a Kereskedelmi Világszervezethez (WTO) történő csatlakozásával kapcsolatos kötelezettségvállalásai, kivéve a nemzetközi tengeriszállítást, amely továbbra is kétoldalú megállapodás tárgyát képezi.

Egyetértek az előadóval, hogy a szolgáltatási terület alapvető fontosságú az EU és Ukrajna gazdasága számára. Üdvözlök minden erőfeszítést, amelyet az Európai Unió Ukrajna Kereskedelmi Világszervezethez történő csatlakozása érdekében tett törekvéseinek támogatására tesz.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Junilistan támogatja az Ukrajnával való kereskedelem fokozását és a gazdasági kapcsolatok elmélyítését. Korábban az Ukrajnával való együttműködési megállapodás létrehozása mellett szavaztunk (Brok jelentés A6-0023/2004).

A Zaleski-jelentés alapja egy bizottsági javaslat, amelynek célja csak az Ukrajnával való együttműködési megállapodás részbeni megújítása Ukrajna WTO-csatlakozását követően. Mindazonáltal a jelentést az EU módszereit illetően intervencionista törekvések és messze ható javaslatok jellemzik számos szakpolitikai terület fejlesztésének ellenőrzésével kapcsolatban Ukrajnában, ideértve az energiapolitikát, pénzügypolitikát, távközlést, vízgazdálkodást, idegenforgalmat és oktatást.

Mivel a Junilistan határozottan ellenzi az EU külpolitikai törekvéseit, úgy döntöttünk, hogy a jelentés ellen szavazunk.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) A jelentést kísérő magyarázó nyilatkozat kitűnően bizonyítja, hogy mi forog kockán és ezért igazolja a jelentés elleni szavazásunkat.

Az előadó megerősíti, hogy Ukrajna WTO-csatlakozása egyengetné „az utat egy átfogó EU és Ukrajna közötti szabadkereskedelmi térség létrehozásához, beleértve a szolgáltatások szabad kereskedelmével kapcsolatos további kötelezettségvállalásokat”, és hogy ennek a célnak az eléréséhez Ukrajnának belső reformokat kell végrehajtania, és ambiciózus tárgyalásokat kell folytatnia az EU-val”.

E feltevés alapján az előadó felsorol néhány példát:

- „Ukrajna szállítási infrastruktúrája európai szállítási hálózatba történő további integrációjának a felgyorsítása, különös tekintettel a kikötőkre és víziutakra”;
- „Ukrajna teljes körű befogadása az „egységes európai égboltba”, amely magában foglalhatja a repüléssel kapcsolatos tevékenységek bizonyos liberalizációját, beleértve a repülőtereket.”
- „ahhoz a tényhez való ragaszkodás, hogy az energiapiac megfelelő működése és egy hatékony olaj- és gáztranzit-politika az előfeltétele Ukrajna uniós energiarendszerbe történő teljes körű integrálásának”;

- „A szabadkereskedelmi megállapodás megkötése nem csak a tőke mozgását gátló korlátozások kiküszöbölését teszi lehetővé, hanem a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos korlátozásokat is”;

Kár erre több szót vesztegetni...

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Zaleski úrnak a partnerségi és együttműködési megállapodásban szereplő, a szolgáltatások kereskedelmére irányuló kötelezettségvállalások megőrzésével kapcsolatos EK és Ukrajna közötti megállapodás megkötéséről szóló, belvízi utjaikon való nemzetközi szabad tengeri szállítással kapcsolatos jelentése mellett szavazok.

Egyetértek Zaleski úrral, hogy nagy lehetőség van az EU és Ukrajna közötti kereskedelem növelésére, különösen, ami a szolgáltatások kereskedelmét illeti. Úgy gondolom, hogy ez a jelentés teljes mértékben összhangban van az európai szomszédságpolitikával, amelybe 2004 óta Ukrajna beletartozik, és a szolgáltatás szektor az, amelyben ez a politika a gazdasági előnyöket illetően leggyümölcsözőbb lehet mindkét fél számára.

„IASCF: Az alapokmány felülvizsgálata – Nyilvános elszámoltathatóság és az IASB összetétele – Változtatási javaslatok” (B6-0450/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) A Gazdasági és Monetáris Bizottság által az IASCF (Nemzetközi Számviteli Szabvány Bizottság) konzultációja keretében előterjesztett szóbeli választ igénylő kérdést követő vita részeként benyújtott, a Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) reformjáról szóló állásfoglalás mellett szavaztam.

Nem szabad elfelejteni, hogy az Európai Unió a közösségi jog keretében, bizottsági eljárással átalakítja az IASB által kidolgozott nemzetközi számviteli standardokat. A közösségi szintű elfogadási eljárás ellenére fontos annak biztosítása, hogy az IASB megfelelően működjön és egy megfigyelőcsoport létrehozása pozitív lépés. Ennek a megfigyelőcsoportnak tükröznie kell a világ legfontosabb valutaövezetei egyensúlyát, a kulturális sokféleséget és mind a fejlett, mind a feltörekvő gazdaságoknak, valamint azoknak a nemzetközi szervezeteknek érdekeit, amelyeknek beszámolási kötelezettségeik vannak állami hatóságok felé.

A megfigyelőcsoportnak aktív szerepet kell játszania a pénzügyi jelentések átláthatóságának és a tőkepiacok fejlesztésének és hatékony működésének az elősegítésében, valamint a pro-ciklikusság elkerülésében, a pénzügyi piacok stabilitásának biztosításában és a rendszerszintű kockázatok megakadályozásában.

Peter Skinner (PSE), írásban. – A bizottságban és az ülésteremben most megvitatott jelentés mellett szavaztam.

Nélkülözhetetlen, hogy legyen egy erős ellenőrző szerv, amely választott testületeknek felelős intézményekből áll.

Remélem, hogy a döntések átláthatósága ugyanolyan igazságosnak fog látszani, mint amilyen lényegesek maguk a döntések.

Belarusz helyzet (RC B6-0527/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Az Európai Parlament 2008. október 9-i, hat politikai párt, köztük a PPE-DE által benyújtott, a 2008. szeptember 28-i parlamenti választásokat követő fehéroroszországi helyzetről szóló állásfoglalása mellett szavaztam. Alexander Lukashenko elnök nyilatkozatai bizonyos reményre adtak okot: 2008. július 10-én nyilvánosan nyitott és demokratikus választásokra szólított fel és ezt a felhívást 2008. augusztus 29-én megismételte a televízióban, megígérve, hogy a választások pártatlanság tekintetében példa nélkül állóak lesznek. Elfogadhatatlan, hogy néhány kisebb előrelépés ellenére a 2008. szeptember 28-i választások nem feleltek meg a nemzetközileg elismert demokratikus normáknak, amint azt az EBESZ választási megfigyelő missziója megerősítette. A demokráciától való féltelmében Európa utolsó diktátora elszalasztotta a lehetőséget, hogy csatlakozzon ahhoz a főszeget és nagyszerű folyamathoz, amelynek a berlini fal 1989-es leomlása és a kommunizmus bukása óta tanúi vagyunk.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Junilistan úgy véli, hogy az EU az értékek uniója és ezért szerepet kell játszania környezetében a demokrácia és az emberi jogok előmozdításában. Ebbe beletartozik Fehéroroszország.

A Fehéroroszországban szeptemberben tartott parlamenti választások, úgy tűnik, nem feleltek meg a nemzetközi normáknak, amit a nemzetközi megfigyelők is kihangsúlyoztak. Rendkívül sajnálatos, mind

Fehéroroszország, mind a régió és Európa számára, hogy a választások nem voltak átláthatóak és demokratikusak.

Mindamellet az állásfoglalás több olyan rendelkezést tartalmaz, amelynek nem kellene szerepelnie. Például, az Európai Parlament felszólítja Fehéroroszországot, hogy törölje el az előszavazási eljárást. Lehet, hogy igaz, hogy az ilyen fajta szavazásnál előfordul választási csalás, azonban mégis úgy gondoljuk, hogy minden szuverén államnak jogában áll döntenie, hogy hogyan bonyolítja le a választásokat, egészen addig, amíg ezek demokratikusak. Vannak elgondolások a vízumokkal kapcsolatban is, amiről úgy gondoljuk, hogy ez nemzeti kérdés. Minden szuverén állam maga dönthet, hogy ki tartózkodhat a területén.

A fent említett kifogások ellenére az állásfoglalás mellett szavaztunk, mivel úgy gondoljuk, hogy fontos annak hangsúlyozása, hogy Fehéroroszországnak demokratikussá kell válnia.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Sokadik alkalommal már ne várják, hogy tisztára mossuk képmutató és arcátlan beavatkozási kísérleteiket.

Az említésre érdemes egyéb aspektusok között ennek a Parlamentnek a többsége ebben az állásfoglalásban egy tekervényes kísérleten keresztül megkísérelte megkérdőjelezni, amit az EBESZ választási megfigyelő missziója nem kérdőjelezett meg (például a megválasztott parlament demokratikus legitimitását) és szorgalmazni az EU pénzügyi forrásainak beavatkozási műveletre történő használatát.

Mégis az alapvető kérdés egy parlamenti morálra vonatkozik, amelyik az uniós nagyhatalmak geostratégiai, politikai és gazdasági érdekei alapján ítéletet mond a különböző országokban tartott választásokról. Emlékeztetethetném Önöket a palesztin választások eredményei elismerésének a kudarcára... Emlékeztetethetném Önöket az örmény választások eredményei figyelmeztetésére... Ez csupán merő cinizmus.

Milyen morálja van egy Parlamentnek, amelyik ragaszkodik a 2005-ben a franciák és a hollandok, 2008-ban pedig az írek által elutasított tervezett szerződés elfogadásához, ezeknek az embereknek a demokratikusan és szuverén módon kifejezett akarata ellenére?

Milyen morálja van egy Parlamentnek, amelyik ezen az ülésen egy olyan jelentést fogadott el, amelyik a célja az úgynevezett „uniós jelképeknek” a bevezetése, miközben ez az Unió törvényesen nem létezik és miután ezeket a jelképeket eltávolították a tervezett szerződés szövegéből?

Filip Kaczmarek (PPE-DE), írásban. – (PL) A fehéroroszországi helyzetről szóló állásfoglalás mellett szavaztam. Az állásfoglalás kiegyensúlyozott és szükség van rá. A fehéroroszországi helyzet javítását szolgáló erőfeszítést fejezi ki. Egyértelmű, hogy mindannyian vágyunk egy szabad és demokratikus Fehéroroszország kialakulására, amelyik osztozik európai értékeinkben és normáinkban. Úgy gondolom, hogy a helyzet javítható. A megfelelő forgatókönyv megtalálása és a rendelkezéseinek a megvalósítása az előrelépés elengedhetetlen feltétele. Bízom abban, hogy az elfogadott állásfoglalás közelebb fog vinni bennünket egy ilyen megoldáshoz.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Fehéroroszország egyértelmű kihívást jelent az Európai Unió azon célja tekintetében, hogy a demokrácia ösztönzője legyen a világon, különösen a szomszédos országokban.

Ennek e kérdésnek a teoretikus vitájában azok mellett állunk, akik úgy gondolják, hogy a demokrácia ösztönzésének ugyanolyan legitimitása és érdeme van önmagában, mint a saját érdekei védelmében. Ezért úgy vélem, hogy az aktuális kérdések mellett, amelyek nagyon fontosak (mint például a politikai foglyok elengedése vagy a választási folyamat minőségének némi javulása), hangsúlyoznunk kell, hogy számunkra a lényeg annak a kérdésnek a megválaszolása, hogy mit tud tenni az EU a szomszédos országokban a demokrácia ösztönzése érdekében. Milyen eszközei vannak az Uniónak (különösképpen milyen eszközökkel kellene rendelkezzen) e cél elérésére? Ha valóban demokratikus szomszédok akarunk lenni és ha nem akarjuk a csatlakozás mézesmadzagját elhúzni mindenki előtt, akkor milyen utat kell választanunk?

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) A 2008. szeptember 28-i parlamenti választásokat követő fehéroroszországi helyzetről szóló európai parlamenti állásfoglalási indítvány mellett szavaztam.

A fehérorosz hatóságok részéről megnyilvánuló nyitottság figyelemreméltó jelei ellenére, mint például a politikai foglyok elengedése és a Dél-Oszétia és Abkházia által egyoldalúan kikiáltott függetlenség elismerésének a megtagadása, valójában úgy gondolom, hogy enyhén szólva megkérdőjelezhető a legutóbbi választások legitimitása.

Ez a helyzet olyan belpolitikák eredménye, amelyek semmiképpen nem felelnek meg az Európai Unióénak, amint azt a halálbüntetés léte és a büntető törvénykönyv bizonyos cikkeinek az elnyomás eszközeként történő alkalmazása mutatja. Ezért a fehérorosz kormánynak a jövőben lépéseket kell tennie a nemzetközi jog rendelkezéseivel összhangban valóban demokratikus választások biztosítására.

Charles Tannock (PPE-DE), írásban. – Brit konzervatív kollégáim és jómagam ma határozottan a fehéroroszországi helyzetről szóló indítvány mellett szavaztunk. Teljes mértékben támogatjuk a fehéroroszországi demokratikus ellenzéki erőket és egyetértünk az új parlament megkérdőjelezhető demokratikus legitimitásával kapcsolatos főbb kérdésekkel.

Ami az állásfoglalás (19) bekezdését illeti, szeretnénk világossá tenni, hogy a halálbüntetés kérdése hagyományosan lelkiismereti kérdés a brit konzervatív képviselők számára.

A WTO dohai fordulójának felfüggesztése (RC-B6-0521/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Görög barátom, a korábbi miniszter, Georgios Papastamkos, dohai forduló felfüggesztéséről szóló jelentése mellett szavaztam. Ezek a tárgyalások 2008 júliusában holtpontra jutottak és sajnálom Pascal Lamy makacs, minden áron való ragaszkodását egy túlságosan ambiciózus megállapodáshoz, elfeledkezve arról, hogy Doha mindenekelőtt a legkevésbé fejlett és fejlődő országok megsegítését célzó fejlesztési forduló.

Ez a kudarc hozzájárul a jelenlegi globális gazdasági bizonytalansághoz és kérdésessé teszi a WTO hitelességét, ami a regionális és kétoldalú kereskedelmi megállapodások felé történő elmozdulást eredményez. Teljes mértékben elkötelezett vagyok a kereskedelempolitika multilaterális megközelítése iránt és azíránt, hogy a WTO képes a nemzetközi kereskedelem átfogó és kiegyensúlyozott eredményének a biztosítására az ENSZ millenniumi fejlesztési céljaival összhangban.

Sajnálom, hogy Peter Mandelson biztos nincs az Európai Bizottság emelvényén, hogy számot adjon mandátumáról, ugyanakkor belátom, hogy a brit kormánynak sürgősen szüksége van egy olyan emberre, aki desztillálni tudja az európai megközelítést, mindenekelőtt a pénzügyi válság megoldásához.

Glyn Ford (PSE), írásban. – Támogattam ezt a közös állásfoglalást, amely kifejezi a Parlament sajnálatát és csalódását a WTO-tárgyalások dohai fordulójának a felfüggesztése miatt. Oly közel, mégis oly távol. Tény, hogy a közelgő, novemberben esedékes amerikai választások és az új washingtoni apparátus azt követő jövelete miatt nem lesz amerikai kereskedelmi tárgyaló abban a helyzetben, hogy a következő nyár előtt tárgyaljon. Ezen a ponton Európa visszahelyeződik politikai súlypontjába. Doha kell és szükség van rá, de 2010 a legkorábbi időpont, hogy visszatérjünk hozzá. Eközben az Uniónak folytatnia kell regionális szabadkereskedelmi övezeti tárgyalásait a Koreai Köztársasággal, az ASEAN országokkal és Indiával.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Junilistan elfogadja, hogy az Uniónak központi szerepe van a kereskedelempolitikában. A jó kapcsolatok és a fejlett globális kereskedelem alapvető követelmények a világ valamennyi országa számára, nem utolsósorban a legszegényebbeknek, a gazdasági jólét felé vezető erőfeszítésekben.

A Junilistan ezért támogatja az állásfoglalás legtöbb rendelkezését. Üdvözlendő a fejlett és a magasabb fejlettségi szintű fejlődő országoknak szóló felhívás, hogy ajánljanak a legkevésbé fejlett országoknak 100%-os vám- és kvótamentességet, beleértve a belső piacokat is. Támogatjuk a WTO reformjára vonatkozó javaslatot is annak érdekében, hogy hatékonyabb és átláthatóbb legyen és javuljon a demokratikus legitimitása, amire a dohai forduló befejeződik.

Másrészről sajnáljuk, hogy az állásfoglalásban utalások vannak a lisszaboni szerződésre. A tervezett szerződés életbelépése rendkívül bizonytalannak tekintendő, főként a Szerződés idej, írek általi elutasításának fényében. A lisszaboni szerződésre való további hivatkozások ezért a demokratikus rendszer szabályai elfogadásának a kudarcát jelentik.

Azonban, egészében véve az állásfoglalás rendelkezései a globális kereskedelemnek a továbbfejlődés és jólét érdekében való fontossága egészséges megértésén alapulnak. A Junilistan ezért úgy döntött, hogy egészében az állásfoglalás mellett szavaz.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ez a közmondásos strucc esete a homokba dugott fejével...

A 2008 júliusi WTO-tárgyalásoknak – amelyen a tagok közül csak heten vettek részt – az egyrészt az EU és az USA, másrészt a fontosabb fejlődő országok közötti véleménykülönbségek miatti összeomlásával

szembenézve, ennek a Parlamentnek a többsége ismét arra kényszerült, hogy fékezze a nyelvét annak érdekében, hogy a jelenlegi tárgyalási fordulón keresztül megpróbálja megmenteni a világkereskedelem liberalizációjának menetrendjét és célkitűzéseit.

Lényegében az eufemisztikusan „dohai fejlesztési menetrendnek” nevezett és más, szavakba foglalt „közhelyek” mögött a Parlament többsége nem kérdőjelezte meg az alapvető kérdést, ami a jelenlegi tárgyalási mandátum, amit a Tanács hét évvel ezelőtt határozott meg és az Európai Bizottság reménytelenül próbál formába önteni.

Azonban folyamatos erőfeszítéseik ellenére, az EU legfontosabb pénzügyi és gazdasági csoportjai által támogatott gazdasági ellenőrzés menetrendje most ellentétes a fejlődő országok fokozódó ellentmondásaival és érdekeivel.

AZ EU igazi szándékai megnyilvánulnak azoknak a kétoldalú „szabadkereskedelmi” megállapodásoknak a tartalmában, amelyeket megpróbál ráerőltetni az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS-államok) csoportjára és a latin-amerikai és ázsiai országokra.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), írásban. – Ahogy a tárgyalások összeomlottak, nyilvánvalóvá vált, hogy az Unióban a mezőgazdaságot a „fejlesztés” nevében aláássák és a szóban forgó „fejlesztés” a fejlett országok szolgáltatás-nyújtóinak és a globális élelmiszergyártóknak, nem pedig a fejlődő országok lakosságának áll az érdekében.

A Mandelson-javaslatokat azonnal le kell venni a napirendről.

A jelenlegi helyzetben, amikor a nemzetközi pénzügyek szabályozás-hiányának a következményei egyre nyilvánvalóbbak, az élelmiszerbiztonságnak prioritássá kell válnia oly módon, ami hasznos a fejlett és a fejlődő országoknak. Ez indokolja a gazdálkodói ágazat támogatásának a nem piaci jellegű mechanizmusát. A jelenlegi helyzetben, amikor a nemzetközi pénzügyek szabályozás-hiányának a következményei túlságosan is nyilvánvalók, ez különösen sürgető.

A WTO-tárgyalások dohai fordulójának teljes újraorientálására van szüksége annak érdekében, hogy az EU és a fejlődő országok számára kölcsönösen előnyös helyzet alakulhasson ki.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Mint szociáldemokraták, aggódunk, hogy a WTO-tárgyalások dohai fordulójának a felfüggesztése hatással lehet a millenniumi fejlesztési célok eredményeire.

A gazdasági, pénzügyi és élelmezési válság jelenlegi összefüggésében fontos egy olyan multilaterális rendszer támogatása, amely biztosíthatja a hiteles és igazságos kereskedelmet. Ezért fontos, hogy az Európai Parlament a Lisszaboni Szerződés szellemében aktívan részt vegyen a nemzetközi kereskedelmi tárgyalásokban.

Románia támogatja egy olyan forduló befejezését, amely biztosítja a teljes csomag egyensúlyát, valamint az egyes ágazatokon belüliekét is, mint például a mezőgazdaságét és az ipari termelését.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) A dohai fordulón elért egymást követő patthelyzetek rossz hírek a világnak. A gazdaság globalizálódik akár akarják a kormányok, akár nem. A kérdés ezért az, hogy vajon a nemzeti hatóságok akarják-e szabályozni a globalizációt, akarják-e támogatni és ösztönözni ennek a globális jólét-teremtő folyamat sikerének a mechanizmusát. Ha érvelésünk szerint a válasz igen, akkor ösztönöznünk kell a kereskedelem növelését és az átláthatóbb, egyértelműbb és tervezhetőbb szabályokat. A dohai forduló patthelyzete nem lesz hasznára sem a fejlett országoknak, sem pedig a fejlődőknek. Nem fogja elősegíteni a nagyobb jólétet vagy növelni a bizalmat a világ gazdaság zűrzavaros időszakában. Ezért a nemzetközi kereskedelem növeléséhez vezető folyamatok határozott folytatásának a szükségességéről szóló állásfoglalás megérdemli az egyetértésünket. Jó jel az a tény, hogy az Európai Parlament még mindig lelkes a kereskedelem értékeit és hatékonyságát illetően.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) A WTO-tárgyalások dohai fordulójának felfüggesztésével kapcsolatos állásfoglalásról szóló indítvány mellett szavaztam.

Tisztában vagyok a tárgyalások egyértelmű eredményének elérésével kapcsolatos nehézségekkel. Úgy gondolom, hogy a dohai fordulóval kapcsolatos nehézségek kihangsúlyozzák azt a tényt, hogy a WTO-nak az átláthatóság és hatékonyság biztosítására irányuló belső reformra van szüksége, amelyek eddig hiányoztak. Ezen kívül szeretném megismételni a technikai segítségnyújtás szükségességét a fejlődő országok számára a dohai fejlesztési forduló részeként. Végül, meg vagyok győződve, hogy a jelenlegi körülmények között a dohai tárgyalások pozitív befejezése stabilizáló tényezőnek bizonyulhat az egész világ gazdaság számára.

Jelentés: Carnero González (A6-0347/2008)

Jan Andersson, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Mi, svéd demokraták úgy döntöttünk, hogy Carlos Carnero González az Unió jelképeinek Parlament általi használatáról szóló jelentése (A6-0347/2008) ellen szavazunk.

Ezek a jelképek már léteznek, használják őket, és nem szükséges ilyen módon szabályozni ezeket.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Spanyol kollégám, Carlos Carnero González, jelentése mellett szavaztam, amely az Unió jelképeinek Parlament általi használatával kapcsolatos új 202a. cikknek a Parlament eljárási szabályzatába történő beillesztéséről szól. A három jelkép (a kék alapon tizenkét csillagos zászló, Beethoven IX. Szimfóniája Örömdájának részlete, mint himnusz és az „Egység a sokféleségben” jelmondat) segít, hogy a polgárok közelebb kerüljenek az Európai Unióhoz, és hogy egy olyan európai identitás kerüljön kialakításra, amely kiegészíti nemzeti identitásunkat.

Ezeket a jelképeket több mint 30 éve használja valamennyi európai intézmény és 1985-ben az Európai Tanács hivatalosan elfogadta ezeket. Örülök, hogy május 9-e lett az Európa-nap: ez 1950. május 9-ének állít emléket, amikor Robert Schuman francia külügyminiszter a Quai d'Orsay-n álló Salon de l'Horloge-ban mondott beszédében nyilvánosan felvázolta Jean Monnet elképzelését a szén- és acéltermelésnek egy nemzetek feletti főhatóság keretében történő összefogásáról, ezáltal egyesítve a lőszerekhez szükséges forrásokat. Akkor célja a Franciaország és Németország közötti újabb háború elhárítása és a hidegháború kezdetén Németországnak a nyugati táborban történő határozott lehorgonyzása volt.

Koenraad Dillen (NI), írásban. – (NL) A jelentés ellen szavaztam. Az Európai Unió nem egy állam, így nem kell olyan állami vagy nemzeti jelképekkel díszítenie magát, mint nemzeti himnusz, zászló és így tovább. Ez volt a szándéka a Lisszaboni Szerződésnek és másolatának, az úgynevezett Európai Alkotmánynak is, amelyet az írek, a franciák és a hollandok leszavaztak. Feltétlenül helyénvaló lenne egy kis tisztelet az emberek demokratikus akarátának, ha Európa demokratikus legitimitást szeretne nyerni. Zászlók és himnuszok nemzeteknek valók, nem pedig államok közötti gazdasági együttműködési szövetségeknek.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Az Unió jelképeinek Parlament általi használatáról szóló jelentés nem egy jelentés; ez egy „alkotmányos hitvallási” tett, egy kvázi-vallási krédó kinyilvánítása!

Az Európai Unió jelképei – zászló, himnusz, és jelmondat – jogi szempontból már nem léteznek, mivel 2005-ben két európai nemzet nagy általánosságban elutasította az Európai Alkotmányt. Nem jelennek meg a Lisszaboni Szerződésben sem, ami maga is halott az ír szavazás óta. Nincs európai szuperállam!

Megpróbálni létezővé tenni ezt ezeken a jelképeken keresztül, nevetségesnek tűnne, ha ez nem tükrözné a demokratikus véleménynyilvánítás Önök általi mélyen gyökerező semmibevételét és azt az óhajukat, hogy mindenáron eurokrata államot varrjanak a nyakunkba.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Láthatjuk, hogy kétségbeesett kísérletek történnek egy saját nemzeti identitású európai nemzet létrehozására. A gyakorlat azt mutatja, hogy mesterségesen nem lehet közös identitást alkotni. Sok példa van erre, beleértve a belga államot, amelyet majdnem 180 éve alakítottak ki Flandria és Vallónia egyesülésével. A közös királyi család, zászló, nemzeti himnusz és pénznem ellenére Belgium továbbra is szétesik.

Az uniós zászlók, nemzeti himnuszok és Európa-napok nagyobb jelentőség nélküli jelképes kérdéseknek tűnhetnek. Azonban ezek az Európai Parlament átfogó törekvésének, nevezetesen az Európai Egyesült Államok létrehozásának a részei. Az eredeti uniós alkotmány, amelyet a franciaországi és hollandiai népszavazások meghiúsítottak, utalásokat tartalmazott többek között az EU nemzeti himnuszára és zászlójára. Ezeket kihagyták és az EU vezetői egy „új” szerződést nyújtottak be, az úgynevezett Lisszaboni Szerződést. Így most az Európai Parlament megpróbál bosszút állni és hátulról becsempészni az uniós jelképeket.

Úgy gondoljuk, hogy az uniós együttműködés hasonló sorsra juthat, mint az eszperantó terv, a mesterséges nyelv, ami sosem lett világnyelv, hanem jórész elhalt. Az identitást és az egységet emberek hozzák létre, nem pedig egy elit.

Ezért a jelentés ellen szavaztunk.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ennek a jelentésnek az elfogadásával – 503 szavazat mellette, 96 szavazat ellene és 15 tartózkodás – ennek a Háznak a többsége újra megmutatta, hogy milyen mélységesen semmibe veszi az emberek demokráciáját és szuverenitását.

Ez egy kísérlet arra, hogy az úgynevezett „uniós jelképeket” ránk erőltessék, ebben az esetben beépítve ezeket a Parlament eljárási szabályzatába, amely meghatározza, hogy „a zászló a Parlament valamennyi épületében és minden hivatalos eseményen fel legyen vonva”, hogy „a Parlament minden üléstermében használni kelljen”, hogy „a himnuszt minden alakuló ülés és minden más ünnepélyes ülés megnyitásán el kell játszani”, és hogy „az [Egység a sokféleségben] jelmondat a Parlament valamennyi hivatalos okiratában megismétlődjön”.

Utalás történik a „jelképek jelentőségére, hogy ezáltal az Európai Unió újra közelebb kerül a polgáraihoz és az európai identitás kialakítására, amely kiegészíti a tagállamok nemzeti identitását”.

Ez a „közelebb kerülés” magában foglalja azoknak az embereknek a demokratikus és szuverén akarata figyelmen kívül hagyását és megkerülését, akik elvetették az „Alkotmányszerződés” első javaslatát és utána a „Lisszaboni” Szerződést? Micsoda képmutatás...

Ez a „közelebb kerülés” magában foglalja ezeknek az „uniós jelképeknek” a ránk erőltetését, amikor az Unió jogi értelemben nem létezik, és miután ezeket a jelképeket eltávolították a tervezett Szerződés szövegéből? Micsoda cinizmus...

Lényegében ez egy egyszerű manőver megkísérelni és újból életre kelteni az elutasított és kétszeresen is megszünt tervezett Szerződést.

Anna Hedh (PSE), írásban. – (SV) Úgy döntöttem, hogy Carlos Carnero Gonzáleznek az Unió jelképeinek Parlament általi használatáról szóló jelentése ellen szavazok, mert nem hiszem, hogy a jelképek használatát a Szerződésben vagy az eljárási szabályzatban kell meghatározni. Ezek mindenképpen ott vannak.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – Nem szavazhattam a Carnero jelentés mellett, azonban nem kívánok támogatni egy euroszeptikus álláspontot sem. Teljes szívemből támogatom az Európai Uniót. A párt, amelynek az elnöke vagyok, azon az elven alapul, hogy Skóciának független nemzetnek kell lennie – és mi úgy gondoljuk, hogy a függetlenséget az EU szabad tagállamként kell elnyernünk. Mindazonáltal nem hiszem, hogy Európa népei egy szuper-állam külsőségeit kívánják. Az uniós jelképeket befoglalták az uniós alkotmányba – és ezt a dokumentumot Franciaországban és Hollandiában elutasították. Utána a jelképeket kihagyták a Lisszaboni Szerződésből, amelyet azonban Írországból elutasítottak. Ha Európa újból foglalkozni akar polgáraival, olyan politikákat kell bemutatnia, amelyek fontosak az embereknek – nem pedig értelmetlen jelképekkel játszani, amelyek teljes mértékben lényegtelenek.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), írásban. – (ES) Európa népei a tagállamok nagy többségével együtt rendkívül aggódnak a gazdaság állapota és a bankszektor szemmel látható törékenysége miatt. Hová lett a munkahelyek, a megtakarítások és a nyugdíjak biztonsága? Az európai polgárok távol vannak az „Egység a sokféleségben” jelmondatától, inkább félnek a hányattatásban és kétkedéssel tekintenek erre a szavazásra.

Ezzel a jelentéssel a Parlament belemerült egy terméketlen köldökbámulásba és leszavazza minden jó kezdeményezésünket. A parlamenti erő, amelyek rendszeresen tépik a hajukat, azt kérdezik, hogy az európai polgárok miért nem adhatják meg a Parlamentnek, ami jár neki. Úgy tűnik, úgy döntöttek, hogy a jelképek és a himnusz fogja megoldani a problémát.

Azt állítom, hogy ha némely képviselő kevésbé koncentrálna a szőnyegekre és Beethovenre és többet a Parlament valódi munkájára, akkor nem kellene a szavazók bizalmát kérnünk.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) Európa állami jelképekkel akarja díszíteni magát. Saját himnuszt, zászlót, napot, valutát és jelszót szeretne. Nem akarjuk ezt a szuper-államot; nem akarjuk ezt a ránk erőltetett federalizmust.

2005-ben a franciák és a hollandok népszavazással elutasították az ezeket a jelképeket magában foglaló Európai Alkotmány tervezetét. 2008 júniusában az írek voltak azok, akik a Lisszaboni Szerződés elutasításával újból elutasították ennek a szuper-államnak a jelképeit.

Botrányos megkísérelni módosításokon keresztül újra bevezetni ezeket az Európai Parlament eljárási szabályzatába.

Európa népeinek szavuk van ebben az ügyben és ezt tiszteletben kell tartani. Kötelességük az emlékezés is. A fokozódóan globalizálódó társadalmak és gazdaságok fényében nem szabad elfelejtenünk, most még jobban, mint máskor, hogy kik vagyunk, honnan jöttünk és mik az értékeink és identitásaink.

Európa nem épülhet népei és nemzetei történelmének a tagadásán és a nemzeti realitásokkal történő szembemenetel által.

Jean-Marie Le Pen (NI), írásban. – (FR) Az Európai Alkotmány és a 25 állam- vagy kormányfő által aláírt Lisszaboni Szerződés közötti kevés különbségek egyikét éppen ezek az uniós jelképek – a zászló, himnusz, jelszó és az Európa-nap – jelentették, amelyeket 2007. december 13-án egyhangúan elutasítottak. Fontos volt a látszat fenntartása és hogy az európai polgároknak ne legyen olyan érzésük, hogy egy federális államszerkezet kerül bevezetésre.

Ezeknek a jelképeknek az újra-bevezetési kísérletével az Európai Parlament ismét kilép a törvényi kereteiből, és szándékosan megszegi az európai szerződéseket.

Kétségtelen, hogy az európai intézmények korábban is megpróbálták ezt. Az a botrányos mód, ahogy megpróbálják rávenni Írországot egy újabb népszavazásra, a demokráciára vonatkozó elképzelésük karikírozott illusztrációja. Mindent, ami ellentétes az európai integrációval, minden eszközzel, beleértve a jogi eszközöket, meg kell semmisíteni.

Hogy lehet bizalmunk ebben az Európában, amelyik lábbal tapossa azokat az elveket, amelyeket védelmeznie kellene, és a korábbi Szovjetunió képzetét jeleníti meg, ahol az alkotmány tartalmazta a vélemény- és szólásszabadságot, azonban soha nem alkalmazták.

Hölgyeim és uraim! A demokrácia nem osztható meg, ahogy a diktatúra sem. Ez ma nagyon nyilvánvaló.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) Az előadó, Carnero González úr, azt mondja, nagyon kétséges, hogy egy zászlónak az elismerése akadály lehetne a Lisszaboni Szerződés ratifikációjának. Ezzel ő megkérdőjelezi a holland miniszterelnök, Balkenende úr véleményét. Balkenende úr 2007. május 23-án Strasbourgban ragaszkodott ahhoz, hogy az uniós jelképek ne szerepeljenek az Alkotmányszerződésben.

A fő indítéka az volt, hogy különben a holland minisztertanács szükségesnek tarthat egy újabb népszavazást. Carnero González úr most azt javasolja, hogy az uniós zászló, a himnusz és a jelmondat kerüljön be az Európai Parlament eljárási szabályzatába. Az az érve, hogy ennek az a politikai üzenete, hogy ezek a jelképek európai értékeket képviselnek. Azt várja, hogy az EU a szabadság, fejlődés és szolidaritás mércéje lesz a világon. Az Uniót legalább annyira jellemzi a kontroll nélküli ambíció, a bosszantó beavatkozás, a gazdasági szabadság elleni merész kényszer és a katonai erőmutogatás.

Jobb, ha Európa a „szavazókra figyelve” nyer tisztább identitást. Ez a jelképek politikája semmin nem változtat. A kék zászló már ott van minden bankjegyen és gépkocsi-rendszámtáblán. Még mindig úgy teszünk, mintha a Lisszaboni Szerződés élne, miközben saját szabályai szerint elutasítást nyert.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) A jelképek erejét nem szabad alábecsülni. Kimutatják a nem érzékelhető és identitást alkotnak. Azonban a jelképeknek negatív mellékjelentése is van; például az emberi DNS a genetikai manipuláció jelképévé vált. A „manipulatív” az a szó, amit az EU jelenlegi megközelítésének a leírására használnék.

A 2005. évi népszavazások során a francia és a holland nép elutasította az Európai Alkotmányt, mégis most az EU konokságának klasszikus eseteként, kísérlet történik, hogy új látszatot adjanak az egész projektnek az uniós jelképek eldobásával és az ehhez a megbukott projekthez nagyon hasonló Lisszaboni Szerződéskénti újracsomagolásával. Ha ebben a kísérletben az EU csupán egyetlen valós módosítás bevezetésével, nevezetesen az uniós jelképekről való lemondással, ragaszkodik az eredeti szerződés felélesztéséhez, akkor az EU elveszti, ami még maradt a hihetőségéből. Ez egy otromba kísérlet a polgárok félrevezetésére, ezért elutasítottam a jelentést.

Cristiana Muscardini (UEN), írásban. – (IT) Szeretnék gratulálni az előadónak az uniós jelképeknek az eljárási szabályzatba történő bevezetéséhez most, amikor ezek meglepő módon kimaradtak az új szerződésből. Mint az Európai Egyezmény tagja, mindig azt állítottam, hogy az Uniónak lelke kell legyen, hogy közösen vallott értékeinken keresztül közelebb hozza egymáshoz Európa polgárait.

A jelképeknek a Szerződésből történő kizárása a sokadik, a polgárokat az európai intézményektől eltávolító cselekedet volt. Valóban, hogy várható el a polgároktól az Unióval való azonosulás, ha az Unió még azonosíthatatlanabbá teszi magát, elhagyva éppen azokat a jelképeket, amelyeknek – inkább – képviselniük kellene mind a tagállamokban, mind pedig nemzetközi kapcsolataiban?

Az Unió jelképeinek mindenki általi elismerése a kezdeti lépés egy közös európai haza felépítésének az együttes szándéka felé, amely nem csak politikai választ tud adni Európa polgárainak, hanem képes visszaadni a politikáknak azt a kitüntetett helyet, amelyet megérdemelnek felfogásunkban és a „közjavak” kezelésében.

Ezért ismételt gratulálok az előadónak abban a reményben, hogy ezt az európai parlamenti kezdeményezést a többi európai intézmény is támogatja és abban a meggyőződésben, hogy ez erősíteni fogja a parlamenti intézményt, amelyhez tartozunk.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), írásban. – (SK) Megalakulásuk óta az Európai Közösségek és ezt követően az Európai Unió olyan jelképeket keresett, amelyeket a lakosság könnyen tud azonosítani. Az Alkotmányszerződés ratifikációs folyamata zátonyra futott a franciaországi és hollandiai sikertelen népszavazások miatt. A Lisszaboni Szerződés, amely kompromisszumból született és az Alkotmányszerződés szövegét pótolja, néhány tagállam nyomására nem vette át a jelképeket.

A közvélemény megszokta, hogy minden szervezetnek van lógója. A zászlók, emblémák, himnuszok, jelszavak, színek és más jelképek az általuk képviselt szervezetek mögöttes értékeinek az érzelmi képét közvetítik.

Ez a tapasztalat, amelyet oszتانak országaink, régióink, egyházaink, pártjaink, civil szervezeteink, stb., érvényes uniós szinten is. A kék alapon tizenkét csillagos zászló mindig elkápráztat engem. Amikor megérkezem Szlovákiába és látom az épületeken lengő zászlót, boldog vagyok, hogy Szlovákia a közös európai házhoz tartozik. Nehéz lenne olyan ismert zenei darabot és költőiséget találni, amely jobban jelképezné az európai integráció gondolatát, mint Ludwig van Beethoven IX. szimfóniájának részlete az Európai Unió himnuszaként.

Annak ellenére, hogy a közös valutát még nem minden tagállam használja, különösen harmadik országok, kezdik az Uniót az euroval azonosítani ugyanúgy, ahogy az USA-t a dollárral azonosítják. Úgy gondolom, az „Egység a sokféleségben” jelmondat az európai terv lényegének a tökéletes definíciója. Egyetértek az Unió jelképeinek a használatával, ezért szavaztam az előadó, Carnero González úr, jelentése mellett.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Szeretném, ha jegyzőkönyvben rögzítenék, hogy Carnero González úr jelentése mellett szavaztam, amely az Unió jelképeinek Parlament általi használatával kapcsolatos új cikknek a Parlament eljárási szabályzatába történő beillesztéséről szól.

Ahogy köztudomású, a jelképek többet érnek, mint bármely jelszó vagy szavak. Mindenfajta kommunikáció alapvető elemei, különösen azoknak, amelyek egy társadalmi csoport vagy szervezet identifikációs folyamataival kapcsolatosak. A zászlók, képek és himnuszok alapvető fontosságúak egy szervezetnek, mint olyannak, a nagyközönség tagjai általi felismeréshez.

Ezért üdvözlöm kollégám javaslatát, amelynek célja segíteni a polgárok jobb részvételét és kapcsolatát az európai tervvel, hozzájárulva ezáltal annak legitimitásához.

Daniel Stroj (GUE/NGL), írásban. – (CS) Az Unió jelképeinek használatával kapcsolatos jelentéssel kapcsolatban csak azt mondhatom, hogy ez újabb illusztrációja annak, ahogy az Európai Unió kikerüli a demokratikus eljárásokat. Korábban az Unió jelképei összeomlottak, amikor az úgynevezett Európai Alkotmány javaslata elutasításra került. Feltehető, hogy az Alkotmány, vagy legalábbis annak sarkalatos összefüggései ténylegesen „új életre kelnek”, a Lisszaboni Szerződésben, és most az Európai Parlament megpróbálja új életre keltetni az uniós jelképeket. Nem tehetek mást, mint megkérdezem, mit szándékoznak az európai testületek és intézmények tenni ezeknek a jelképeknek a használatával kapcsolatos visszaélések esetén? Például, nemrég az egész világ láthatta a grúz elnök képét, akinek az irodájában nem csak a grúz zászló, hanem az uniós zászló is ott volt, amikor elkezdődött az Oroszországgal való konfliktus. Ez egyértelműen elfogadhatatlan.

Konrad Szymański (UEN), (PL) Az európai uniós jelképek Európai Parlament általi jogi elismerése ellen szavaztam az alábbi okok miatt.

Először is, a jogi elismerés szándéka ellentétes az Európai Tanács határozataival. Ez utóbbiakban valamennyi tagállam úgy döntött, hogy kihagyja az uniós jelképek kérdését a Reformszerződésből, amely az Alkotmányszerződés tervezetének a helyére lépett.

Másodszor, a Parlament határozata a tagállamok akarata ellenére a jelképeknek a hátsó ajtón keresztüli beviteléhez vezet. A Parlament az ilyen jogi manőverek igénybevitelével inkább a gyengeségét, mint az erejét mutatja.

Harmadszor, az ilyen eszközök indokolt bizalmatlanságot váltanak ki az uniós tagállamok sok polgárában, akik nem akarják a nemzeti államok számára fenntartott jelképeket átruházni egy olyan nemzetközi szervezetre, mint az Európai Unió.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) Európa népeit provokálja ez a tervezett felhívás, hogy a Parlament játsszon fontos szerepet az uniós jelképek reklámozásban és intenzív használatában. Parlamenti kezdeményezésen keresztül erőfeszítések történnek, hogy „életet leheljenek” az „Euró-alkotmányba”, nem csak módosított változatába, a Lisszaboni Szerződésbe, amelyet nemrég utasítottak el az írek, hanem eredeti formájába, az Alkotmányszerződésbe, amelyet szintén elutasítottak Franciaországban és Hollandiában.

Ennek a helyzetnek az elfogadásával a Parlament ismét leleplezi magát, mint a reakciós EU reformok fő támaszát és építészét. Ez mutatja a francia, holland és ír emberek ítéletének durva semmibe vételét és minden más európai ember nyilvánvaló indíttatásának is, akiket nem hatnak meg az európai nagytőke politikái, intézményei, értékei, víziói és jelképei, amelyekre annyira jellemző az EU népellenes jellege.

Európa népeinek fokozniuk kell fellépésüket a reakciós Euró-alkotmány végleges elutasítása érdekében. Harcolniuk kell, hogy aláassák a szegénység, igazságtalanság, háború és elnyomás imperialista Unióját. Előre látják pusztulását és az a céljuk, hogy a saját szükségleteinek és értékeinek megfelelő új intézmények és jelképek bevezetésével megalkossák saját hatalmukat.

Jelentés: Seeber (A6-0362/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Mi svéd szociáldemokraták egyetértünk azzal, hogy a fogyasztóknak fontos szerepük van a vízkészletek fenntartható felhasználásának elérésében az Unióban. Azonban úgy gondoljuk, hogy elsősorban helyi és regionális szinten kell információs és nevelési kampányt folytatni, nem pedig az EU felkérésére.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Osztrák kollégám, Richard Seeber, az Európai Bizottságnak „Az Európai Unióban a vízhiány és aszály jelentette kihívás kezelése” című közleményére adott válaszáról szóló kitűnő, saját kezdeményezésű jelentése mellett szavaztam.

Osztom az Európai Bizottság megközelítésének valós nemzetközi dimenziója hiányával kapcsolatos sajnálkozásokat és támogatom az előadó azzal kapcsolatos javaslatait, hogy vízhiány és aszály sajátosságai koordinált fellépést kívánnak EU és tagállami, valamint regionális és helyi önkormányzati szinten. Az Európai Unió lakosságának legalább 11%-át és területének 17%-át érinti a vízhiány, és az újabb fejlemények azt mutatják, hogy a víz egyre szűkösebb mennyiségben áll rendelkezésre Európában.

Az Európai Uniónak sürgősen szüksége van egy olyan vízügyi politikára, amely lehetővé teszi, hogy biztosítsuk Európa népeinek, a vállalkozásoknak, közjogi szervezeteknek, növény- és állatfajoknak, stb. a szükségleteik kielégítéséhez szükséges elegendő, megfelelő minőségű vizet.

Liam Aylward (UEN), írásban. – A vízhiány az európaiakat és minden polgárt fenyegető sürgős kérdés. Ez a jelentés arról tájékoztat bennünket, hogy az EU-ban pazarlás miatt a víz 20%-a megy veszendőbe: a közvéleményben tudatosság-hiány van a víztakarékosság támogatásával kapcsolatban és az EU területeinek 17%-a szenved komoly vízhiányban. Válaszul az Uniónak holisztikus megközelítésű precíz intézkedésekre van szüksége a jobb vízgazdálkodás és vízellátás érdekében.

Egyértelmű, hogy nagy lehetőségeink (akár 40%-os megtakarítás) vannak a víztakarékosságban a technológiai továbbfejlesztések által, valamint az emberi magatartás és a termelési módszerek megváltoztatásában, amelyeknek a jelenlegi krízis-menedzsment módszer helyére kell lépniük. A víztakarékossági technológiák és az öntözésszervezés az ipari és mezőgazdasági szektorban akár 43%-kal is csökkentheti a felesleges vízhasználatot, míg a vízhatékonyt fokozó intézkedések egyharmadára csökkenthetik a vízvesztéseket. Jelenleg a mezőgazdaság fogyasztja a víz 64%-át, 20%-át használják energiatermelésre, 12%-át a lakossági és 4%-át ipari célra. Továbbá a szárazságra egyre nagyobb hatással van az éghajlatváltozás a környezetpusztító erdőtüzek által.

Az EU célkitűzése a szennyvíz-újrahasznosítás fokozása és a sóatlanítás fejlesztése, a „szennyező fizet” elven alapuló vízgazdálkodási politikák javítása, címkézési rendszerek létrehozása, kutatási és ellenőrzési tevékenység az elszívtagosodás megállítása, a vetésforgó rendszer javítása és a lakosság körében a hatékonyabb vízfelhasználás elősegítése.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), írásban. – (EL) A szép szavak nem takarhatják el a jelentésben szereplő javaslatok népellenes jellegét, amelynek a lényege az „igényalapú vízgazdálkodás” reakciós eszméje. A jelentés egy sor, lényegében a víz díjának és szolgáltatása költségének az emelésére korlátozó intézkedés kiemelésével fejeződik be. Még egy súlyos terhet rónak a tömegekre és a szegényekre és a közepes méretű gazdálkodókra,

mivel a vizet teljes mértékben kereskedelmi alapokra helyezik. A cél szintén a monopolhelyzetű üzleti csoportok jövedelmezőségének a növelése.

A határozat nem tesz különbséget szárazság és vízhiány között, amely két különböző jelenség, amelyek különböző választ igényelnek. Egyáltalán nem esik szó a kiaknázható vízkészletek és a rendelkezésre álló vízkészletek arányának a megtartásáról és növeléséről és a lecsapódás mértékéről.

A jelentés alábecsüli az erdők pozitív szerepét, mint aktív tényezőt a szárazság természeti jelenségének a mérséklésében és a vízhiány elleni küzdelemben. Ennek következtében nem csak nem javasol erdőtelepítési intézkedéseket, hanem azt hangsúlyozza, hogy csak ott kell „növelni az erdővel borított területeket, ahol erre feltétlenül szükség van”.

A jelentés másodlagosnak tekinti az áradások kockázatát és az árvédelmi intézkedések szükségességét. Éppen ellenkezőleg: azt kérdezi, hogy a folyók természetes medréhez akadályok képezésével elkerülhetjük-e” és a rémhírkeltésbe merül az elterelt folyók által okozott társadalmi és környezetvédelmi problémákról.

A dolgozók harcolnak a megfelelő mennyiségű tiszta, biztonságos vízellátásért. Ellenzik a kereskedelmi alapokra helyezését annak, ami még mindig a szociális javak egyike, még akkor is, ha ez áldozatul esik a monopóliumok profit-termelésének.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Nem értünk egyet azzal a logikával, amely azt a gondolatot támasztja alá, hogy a vízgazdálkodásnak piaci elvek alapján kell maradnia, és mint ilyen, a fogyasztás ellenőrzésének az ár (díjszabás) kell a központi eszköze legyen. A jelentés említi a beruházások megtérülésének a szükségességét, mintha ez lenne a vízhiány problémájának az egyetlen megoldása, vagy annak egy része. Ez egyszerűen nem igaz.

Persze, a vízveszteségek, vízgyűjtőterület tervezés, „zöld víz” újratermelés, államok közötti információcseré és egy megfigyelőállomás fokozatos létrehozása úgy tűnik olyan aggodalmak vagy javaslatok, amelyek kétségtelenül tele vannak jó szándékkal. Azonban ezek nem világosak a vízügyi keretirányelv által létrehozott rendszerben, amely gazdasági és pénzügyi elvek alkalmazására szólít fel a vízgazdálkodásban anélkül, hogy biztosítaná ennek fő feltételeit: ennek jogként való beiktatását és demokratikus kezelését.

Felmerültek aggodalmak is, amelyeket tekintetbe kell venni akkor is, ha ezek uniós politikát kérdőjeleznek meg. Az erdészeti és a mezőgazdasági politika, a féktelen városfejlesztés és az elszívatótagosodás és szárazság közötti szoros összefüggés megállapítást nyer a jelentésben. Azonban soha nem kérdőjeleződik meg a KAP, mint az elszívatótagosodás legfőbb forrása olyan országokban, mint Portugália.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – Skócia képviselőjeként úgy gondolom, hogy a Seeber jelentésben tárgyalt kérdések többsége valószínűleg kevésbé érdekli a választóimat. Azonban a jó minőségű vízkészletek biztosítása az EU valamennyi földrajzi zónájában igen fontos és az olyan kérdések, mint a pazarlás és a fokozott igénybevétel miatti vízvesztés, mindannyiunk számára lényeges. Skóciában a vizet egy, a skót parlamentnek beszámolóval tartozó állami vállalat szolgáltatja és a skót kormány úgy gondolja, hogy a skót vízművek követendő példa az egész világon a vízszolgáltatás legjobb módjára. Teljes mértékben osztom ezt a nézetet és javaslom a Háznak.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), írásban. – (IT) A vízhiány és az aszály szorosan összefüggő problémája különösen Dél-Európa sok területét érinti, és katasztrofális következményekkel jár a környezetre és a helyi lakosságra.

Szicília, a régió, ahonnan jöttem, évente rendszeresen szenved a vízhiányos és az aszályos időszakoktól, ami komoly károkkal jár a mezőgazdaságra nézve. Ez fenyegető probléma, amely részben megoldható, amennyiben energikus fellépések történnek legalább két fronton. Az első az infrastruktúrát érinti: Szicília szigetén például a víz jó része – becslések szerint akár 30%-a – a vízvezeték-hálózat nem megfelelő karbantartása miatt vesz el. A második a megelőzéssel kapcsolatos: teljes mértékben egyetértek az előadóval, amikor megállapítja, hogy az iskolákban kezdődő tájékoztató kampányok általi oktatás és képzés döntő jelentőségű a viselkedésmód megváltoztatásában és ezáltal egy víztakarékossági és azt hatékonyan fogyasztó kultúra kialakításában.

Zita Pleštinská (PPE-DE), írásban. – (SK) Tartózkodtam Richard Seeber úr jelentésének szavazásakor. A jelentés túl hosszú és néhány javaslata ismétlődő. A legnagyobb probléma az, hogy az egész jelentés egy régi vízügyi paradigmán alapul és csak egy alkalommal, a (48) bekezdésben érinti röviden az új paradigmát, vagyis az esővíz összegyűjtés elősegítésének a szükségességét.

Más indítványok és javaslatok túl zavarosak és így gyakorlati megvalósításuk nem lesz sikeres. A jelentésből hiányzik az integrált megközelítés és csak a csapvíz takarékosagra összpontosít. Túlságosan strukturált és ezért nem teszi lehetővé az egyértelmű értelmezést.

Végül, ez az EU vízügyi keretirányelve történetének a megismétlődése lesz. Ennek az irányelvnek az volt a célja, hogy elősegítse a vonzáskörzetek vízfolyásainak integrált irányítását. Ez csak a konkrét politikákra korlátozódott. Ennek bizonyítéka, hogy múlt évben egy másik irányelv került elfogadásra: az árvízvédelmi irányelv. Egy „integráltnak” nevezett dologgal egységesen kell foglalkozni, nem apránként. Sajnálatos módon a megközelítés nem volt integrált és a keretirányelvet letéphető naptárként használják a vízgazdálkodásban dolgozók. Az egyik percben az áradás kérdését oldják meg, a következő percben az aszály kérdését.

Valami hasonló történt Szlovákiában a szocializmus idején, konkrétan a Kelet-szlovák-alföldön. Először a földalatti vízelvezetést próbáltuk megoldani és utána a második szakaszban az öntözés kérdését. Ma a Kelet-szlovák alföld olyan, mint egy főzőlap, a hűvösebb Kárpát-medence felé tereli a felhőket, ahonnan a nagy áradások indulnak.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) A Seeber jelentés mellett szavaztam, amelyik az Európai Unióban a vízhiány és aszály jelentette komoly problémával foglalkozik.

A víz véges erőforrás. Ökoszisztémánk, vízkészletünk, ivó- és fürdővizünk biztosítása a környezet védelmének a kulcsa. Ezért egy európai szintű közös fellépés fogja biztosítani, hogy ezt a drága kincset a lehető legjobb módon kezeljük.

Továbbá, szeretnék gratulálni Seeber úrnak munkájához. Felhívta a figyelmet azokra a fő kérdésekre, amelyekkel az Uniónak szembesülnie kell: kiterjedt vízfogyasztás és ennek következtében vízvesztés, a problémával kapcsolatos tudatlanság és a tudatosság hiánya, valamint egy közös európai megközelítés hiánya.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), írásban. – (PL) Jelenleg kritikus a vízhiány és aszály problémája, ahogy a globális felmelegedés következményei is. Az utóbbi évtizedekben drámai a növekedés a szélsőséges aszályok és a vízhiány esetében. Ez főként a szakszerűtlen vízgazdálkodás és a túlzott mezőgazdasági célú vízfogyasztás következménye.

Az Európai Unió maga is komoly veszélyek elé néz az éghajlatváltozás és az emberi tevékenység miatt. Az európaiak több mint egyharmada már most vízhiányos területeken él. Ha nem történik azonnal megfelelő intézkedés a racionálisabb és fenntarthatóbb vízhasználat érdekében, akkor el kell fogadnunk, hogy a jövőben több embert fog érinteni a vízhiány. Emellett a 2050-re várhatóan hatról tíz milliárdra növekvő népességszám még nagyobb vízigényhez fog vezetni.

Néhány szakértő a vizet az olajhoz kezdi hasonlítani. Az olcsó és viszonylag könnyen hozzáférhető víz időszakának vége. A mezőgazdasági szektorban a vízhiányt vízmegőrző berendezések fejlesztésével és az öntözés javításával kell kezelni. Emellett aktív figyelemfelkeltő politikával egy felelős víztakarékosági kultúrát kell kialakítani.

Valamennyiünknek el kell kezdenie takarékoskodni a vízzel és ésszerűen használni. Elengedhetetlen a vízpazarlást megelőző technológia használata és az ezzel a problémával kapcsolatos társadalmi tudatosság növelése. A vízzel és az aszályal kapcsolatos problémáknak egy integráltabb megközelítésére is szükség van.

Az Északi-sark igazgatása globális környezetben (RC-B6-0523/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Az öt képviselőcsoport, köztük a PPE-DE, által benyújtott, a sarkvidéki kormányzásról szóló európai parlamenti határozat mellett szavaztam. A XX. században a sarkvidék levegőjének hőmérséklet körülbelül 5 fokkal növekedett, tízszer gyorsabban, mint a megfigyelt globális felszíni átlaghőmérséklet. Alkalmasint további 4-7°C-os felmelegedést jósolnak a sarkvidéken a következő 100 évre.

Határozottan támogatom azt az állítást, hogy a diagnózis időszakának vége és most elérkezett a cselekvés ideje. Ráadásul az EU tagállamok között három sarkvidéki nemzet van és a közvetlen szomszédjaik között két további sarkvidéki nemzet van, akik az Európai Gazdasági Térséget létrehozó megállapodáson keresztül a belső piac szereplői, ami azt jelenti, hogy az EU és társult államai alkotják a Sarkvidéki Tanács számszerű tagságának több mint a felét.

Ez a terület kulcsfontosságú szerepet játszik a bolygó fő egyensúlyában és gratulálok az előadóknak ehhez az állásfoglaláshoz, most, amikor a nemzetközi sarkévet ünnepeljük.

Glyn Ford (PSE), írásban. – Az európai szocialisták képviselőcsoportjának nukleáris fegyverektől mentes és demilitarizált sarkvidékre felszólító 6. módosítása mellett szavaztam. Teljes tudatában vagyok, hogy jelenleg nagy-britanniai tengeralattjárók működnek ezeken a vizeken, de ez nem ok, hogy ne támogassuk egy nemzetközi egyezmény javaslatát a nukleáris fegyverek bevitelének leállítására és a katonai tevékenység befejezésére a jövőben ezen a területen. Sajnálom, hogy ez nem került elfogadásra, azonban üdvözlöm az ENSZ Tengerjogi Egyezményére (UNCLOS) történő utalást és egy jövőbeni USA szenátusi ratifikáció szükségességét.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Rendkívül negatívnak tartjuk az ezzel a határozattal kapcsolatban tervezett módosítások elutasítását, amelyek aláhúzták „a sarkvidék bármilyen stratégiai vagy katonai célú felhasználásával járó kockázatot és annak a szükségességét, hogy a Jeges-tenger demilitarizált és nukleáris fegyverektől mentes övezetté váljon”, és amelyek jelezték, hogy továbbra is „aggódunk a sarkvidéki természeti kincsekért folytatott verseny miatt, ami biztonsági fenyegetésekhez...és általános nemzetközi instabilitáshoz vezethet”.

Emiatt, annak ellenére, hogy tartalmaz néhány olyan pontot, amit pozitívnak tartunk, a határozat meghagyja a természeti kincsekért folyó folyamatos verseny kilátását ezen a kontinensen, különösen, amikor kijelenti, hogy a legészakibb területek „az EU Északi Dimenzió politikájának a részét képezik” és amikor megállapítja, hogy „meggyőződése, hogy a sarkvidék globális értelemben vett jelentőségével kapcsolatos figyelemfelkeltést egy egyedülálló uniós sarkvidéki politikával kell fokozni”.

Felszólítja a Bizottságot, hogy „a sarkvidéki terület energia- és biztonságpolitikáját vegye fel a napirendjére” és „játsszon proaktív szerepet a sarkvidéken, minimum a Sarkvidéki Tanács „megfigyelői státuszát”, magára vállalva”.

Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer, Esko Seppänen és Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), írásban. – Osztjuk a határozatban foglalt aggodalmat az éghajlatváltozásnak a sarkvidéki területen élő közösségek fenntarthatóságára, valamint a természetes élőhelyekre gyakorolt hatásával kapcsolatban és elfogadjuk a sarkvidék globális klímával kapcsolatos jelentőségét és ezáltal a sarkvidéket, mint közös érdeket.

Azonban nem tudjuk támogatni ezt a határozatot, mivel kiindulópontja mindenekelőtt az EU érdeke. Úgy gondoljuk, hogy illegitim az olyan politika, amely nem gyökeresen a sarkvidék népeinek az érdekeit képviseli. Úgy gondoljuk, hogy a sarkvidéki területtel kapcsolatos minden tárgyalásnak és javaslatnak a kiindulási pontja a sarkvidéki nemzetek szuverén területének a tiszteletben tartása és hasonlóképpen a sarkvidék lakosságának egyenlő partnerként való elismerése kell legyen.

Végül, a szavazás során a többség elutasította a nukleáris fegyverektől mentes és demilitarizált sarkvidék szükségességét hangsúlyozó módosítást, ezáltal megnyitva az utat ahhoz a sarkvidéki politikához, amelyet ez a határozat támogat, nevezetesen a sarkvidék militarizálásához és a területen nukleáris fegyverek elhelyezéséhez. Ezt semmilyen körülmények között nem tudjuk támogatni.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Globalizált világunkban a sarkvidéki kormányzásról szóló határozattal kapcsolatos indítvány mellett szavaztam.

Meg vagyok győződve a sarkvidéki terület helyzete globális felfogásának a szükségességéről. Ezért az Uniónak a helyi lakosság és a környezet tiszteletben tartásához igazodó sajátos politikát kell folytatnia. Üdvözlöm kollégánk javaslatát, amelynek értelmében a környezetvédelem különleges fontosságú kérdés: a természeti erőforrásokkal kapcsolatos politikai konfliktusokban közvetíteni tudó, határokon átnyúló politikai vagy jogi rendszerre van szükség.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), írásban. – Osztjuk a határozatban foglalt aggodalmat az éghajlatváltozásnak a sarkvidéki területen élő közösségek fenntarthatóságára, valamint a természetes élőhelyekre gyakorolt hatásával kapcsolatban és elfogadjuk a sarkvidék globális klímával kapcsolatos jelentőségét és ezáltal a sarkvidéket, mint közös érdeket.

Azonban nem tudjuk támogatni ezt a határozatot, mivel kiindulópontja mindenekelőtt az EU érdeke. Úgy gondoljuk, hogy illegitim az olyan politika, amely nem gyökeresen a sarkvidék népeinek az érdekeit képviseli. Úgy gondoljuk, hogy a sarkvidéki területtel kapcsolatos minden tárgyalásnak és javaslatnak a kiindulási pontja a sarkvidéki nemzetek szuverén területének a tiszteletben tartása és hasonlóképpen a sarkvidék lakosságának egyenlő partnerként való elismerése kell legyen.

Végül, a szavazás során a többség elutasította a nukleáris fegyverektől mentes és demilitarizált sarkvidék szükségességét hangsúlyozó módosítást, ezáltal megnyitva az utat ahhoz a sarkvidéki politikához, amelyet ez a határozat támogat, nevezetesen a sarkvidék militarizálásához és a területen nukleáris fegyverek elhelyezéséhez. Ezt semmilyen körülmények között nem tudjuk támogatni.

Jelentés: Cercas (A6-0357/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE) *írásban.* – (FR) Spanyol kollégám, Alejandro Cercas (PSE, ES) közúti fuvarozásra vonatkozó szociális jogszabályok végrehajtásáról szóló saját kezdeményezésű jelentése mellett szavaztam. Egyetértek, hogy sajnálatos, hogy még mindig jelentős különbségek vannak a közúti fuvarozásra vonatkozó bizonyos szociális jogszabályok összehangolásáról szóló 3820/85/EGK rendelet alkalmazásával és érvényesítésével kapcsolatban.

Szorgalmazni kell, hogy a tagállamok tegyenek nagyobb erőfeszítéseket a szociális rendelkezések hatékony és egységes alkalmazásának a biztosítására és a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló 2002/15/EK irányelv nemzeti jogba történő átültetésére, hogy biztosítható legyen a polgárok közúti közlekedési biztonsága és a gépjárművezetők egészségének és biztonságának a védelme és hogy világos keretet nyújtson a tisztességes versenyhez.

Az Európai Bizottságnak a lehető legnagyobb határozottságot kell tanúsítania a közúti fuvarozási ágazat szociális rendelkezéseivel kapcsolatos közösségi jog tagállamok általi megsértése esetén, gondoskodnia kell kényszerítő eszközöket alkalmazásáról az előírások be nem tartása esetére, és megelőző intézkedéseket kell tennie, ha szükséges bírósági eljárás útján, a közösségi jog szigorú betartásának biztosítására. Ez alapvető fontosságú a tisztességes és a torzításmentes versenyhez.

Proinsias De Rossa (PSE), *írásban.* – A szociális jogszabályok tagállamok általi nemzeti jogba történő átültetésének és megfelelő végrehajtása biztosításának égető szükségessége miatt e jelentés mellett szavaztam. A közúti fuvarozásban résztvevő gépjárművezetők egészsége és jóléte, valamint a többi úthasználó biztonsága az olyan kérdésekkel kapcsolatos világos szabályoktól függ, mint munkaidő, vezetési idő, pihenő idő, valamint a hatékony ellenőrzés és a rendelkezések megsértése esetén járó büntetések.

Tehát nagyon fontos, hogy a tagállamok gyorsítsák fel a 2002/15/EK irányelv nemzeti jogba történő átültetését és hogy az Európai Parlament biztosítsa támogatását az erre a területre vonatkozó munkaidővel kapcsolatos jogszabályok valamennyi közúti fuvarozásban résztvevő gépjárművezetőre történő alkalmazását, munkavállalói státusuktól függetlenül. Nem látom okát, hogy az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőkre miért nem vonatkoznak azok az intézkedések, amelyek hozzájárulnak útjaink biztonságához.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), *írásban.* – (SV) Hosszas tévovázás után döntöttünk a jelentés melletti szavazásnál. Mindazonáltal a közúti fuvarozási ágazat határokon átnyúló kérdés és az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők munkakörülményei ennek a kérdésnek a részét képezik.

Vannak olyan részei a jelentésnek, amivel nem értünk egyet, például a hivatásos gépjárművezetők biztonságos és veszélytelen parkolóhelyeinek kérdése, amely szerintünk tagállami hatáskörbe tartozik. Emellett, úgy gondoljuk, hogy a munkaidővel kapcsolatos általános kérdések szintén tagállami hatáskörbe tartoznak.

Ian Hughton (Verts/ALE), *írásban.* – Az EU közúti fuvarozásra vonatkozó szociális jogszabályai rendkívül fontosak. A közúti fuvarozás alapvető gazdasági fontosságú az egész Unióban. Azonban az is fontos, hogy a szociális jogszabályokat mind a gépjárművezetők, mind pedig a nagyközönség védelmében alkalmazzák. A hatályos jogszabályokban anomáliák vannak és nemzeti jogba történő átültetésben is hiányosságok vannak. Ezért a Cercas jelentés mellett szavaztam.

Ona Juknevičienė (ALDE), *írásban.* – (LV) A közúti fuvarozás az egyik olyan gazdasági terület, amely nagyon fontos szerepet játszik az európai belső piacon. Ez a terület különösen fontos a foglalkoztatás szempontjából, mivel több, mint 3 millió ember dolgozik az EU közlekedési ágazatában. Az európai polgárok közúti biztonsága és az utasszállításban és a közúti fuvarozásban résztvevő gépjárművezetők egészsége és jóléte biztosítását szolgáló uniós jogszabályok nagy mennyisége ellenére a tagállamokban növekednek a pihenő idővel és a szünetekkel kapcsolatos előírások megszegésének az esetei.

Ennek a helyzetnek két fő oka van: a közúti fuvarozásra vonatkozó jogszabályok tagállamok általi nemzeti jogba történő átültetésének a hiánya, vagy ennek nem elég szorgalmas volta. A munkaszerződéssel rendelkező gépjárművezetőkre alkalmazott egészségügyi és biztonsági követelmények eltérnek az önálló vállalkozói

tevékenységet folytató gépjárművezetőkre alkalmazottaktól. A jelenlegi helyzet, amikor a munkaidővel kapcsolatos jogszabályok csak a munkaszerződéssel rendelkezőkre vonatkoznak, az önálló vállalkozói tevékenységet folytatókra pedig nem, a közlekedési ágazatban versenytorzulással fenyeget. Növekszik a fiktív önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők száma, mivel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőkre vonatkozó egészségügyi és biztonsági követelmények kevésbé szigorúak. Ez a helyzet nem csak a tisztességtelen versenyt támogatja, hanem a gépjárművezetők és a többi úthasználó egészségét és biztonságát is veszélyezteti. Az Európai Bizottság célja annak biztosítása, hogy az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőkre is a hatályos jogszabályokban előírtak vonatkozzanak.

Ezek az intézkedések lehetővé tennék az útbiztonság és a gépjárművezetők megfelelő egészségi és biztonsági feltételei sokkal jobb színvonalának az elérését, valamint a tisztességes versenyt a közlekedési ágazatban.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) Ez a javaslat kísérlet a korábbi döntések komolyabban vételére jobb ellenőrzésekkel, megfelelőbb információkkal, biztonságosabb parkolóhelyekkel és a 2009. március 23-i, az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőkre vonatkozó kivételek eltörlésével. A közúti fuvarozásra vonatkozó szociális jogszabályok nemzeti jogba történő átültetése és alkalmazása reménytelenül le van maradva.

A négy tagállam, amelyik ebben a tekintetben nem üti meg a mértéket, védelmet élvez, ameddig nyíltan nem nevezik meg őket. Az a tény, hogy ők nem szabályozzák a munka- és vezetési, valamint pihenő időket, rossz hatással van az utak biztonságára és a hivatásos gépjárművezetők jólétére. Képviselőcsoportom, az SP, támogatja, hogy tenni kell valamit ezzel kapcsolatban, annak ellenére, hogy jobb javaslatok korábbi szavazások során már elutasításra kerültek. Azért tesszük ezt, mert úgy gondoljuk, hogy fontos a szociális jogszabályok betartása és az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők is vonatkozniuk kell a rendeletnek. Ez meg fogja szüntetni azoknak a munkáltatóknak a visszaélését, akik munkavállalóikat alkalmazotti helyett önálló vállalkozói tevékenység folytatására kényszerítik.

Tévesen önálló vállalkozói tevékenységet folytatóknak minősítve rosszabbak a munkakörülményeik és lehetetlen üzleti kockázatokat kell vállalniuk. Ebben a szektorban ádáz verseny folyik. A jogszabályok betartásáról szóló vitát intézkedéseknek kell követniük. Csak ebben az esetben biztosított a gépjárművezetők elegendő keresete és biztonságos megélhetése.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Cercas úr közúti fuvarozásra vonatkozó szociális jogszabályok végrehajtásáról szóló jelentése melletti szavazatomat kérem jegyzőkönyvben rögzíteni.

Az Európai Parlamentnek véleményt kell nyilvánítania egy ilyen fontos kérdéstről. Csak így biztosíthatjuk az utak biztonságát, a gépjárművezetők biztonságát és nem utolsósorban a tisztességes versenyt a közös európai térségben.

Azon kívül üdvözlöm kollégám javaslatát, mivel igen fontos, hogy egyértelmű szabályokra és ellenőrző eljárásokra van szükség az ágazatban működő személyek munkaidejének megfelelő szervezéséhez.

Olle Schmidt (ALDE), írásban. – (SV) Az Alejandro Cercas által tárgyalt jogszabályok nem vitathatatlanok. Úgy gondolom, mindenki egyetért azzal, hogy mind a teherautó-vezetők, mind a nagyközönség érdeke, hogy nehéz gépjárműveket ne vezessenek olyan emberek, akik krónikus alváshiányban szenvednek. Nyilvánvalóan szabályokra van szükség ezen a területen. Azonban tisztában kell lennünk azzal, hogy a teherautó-vezetők sztrájkja, amely 2007 novemberében az Oresund hídon tört ki, nem volt véletlen. Az EU által több tevékenységi ágazatban megalkotott, munkaidővel kapcsolatos szabályok sok kritikát kaptak mind a munkáltatók, mind a munkavállalók részéről. Ezért a szigorúbb végrehajtásra történő felszólítás helyett célszerűbb lenne felkérni a Bizottságot egy hatáselemzésre annak vizsgálatára, hogy a jogszabályok hogy működnek és hogy fogadták őket. Az ilyen típusú jogszabályok nagymértékű rugalmasságot kívánnak, hogy mind Romániában, mind Dániában alkalmazhatók legyenek. Ezért tartózkodtam a szavazáskor.

Jelentés: van den Burg and Dăianu (A6-0359/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Dán kollégám, Ieke van den Burg és román kollégám, Daniel Dăianu saját kezdeményezésű, a Bizottság számára a pénzügyi felügyelet jövőbeni szerkezetének nyomon követésével kapcsolatos javaslatokat tartalmazó jelentése mellett szavaztam.

Támogatom a Bizottságnak szóló hivatalos felkérést, hogy az uniós pénzügyi szolgáltatások szabályozási keretének a javítására terjesszen elő jogalkotási javaslatokat, nemcsak a pénzügyi válság miatt, hanem mivel

nem fogunk tudni felépíteni egy európai belső piacot, ha nincs európai szabályozási politikánk. Sajnálom, hogy a jelentés nem kéri a Bizottságtól az Európai Közösséget létrehozó szerződés 105. cikkének (6) bekezdésében megállapított eljárás alkalmazását, amely lehetővé teszi, hogy javasolja a Tanácsnak, hogy speciális feladatokat ruházzon az Európai Központi Bankra a hitelintézetek körültekintő felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatban.

Határozottan támogatom egy olyan rendeletet, amely erősíti és tisztázza a Lámfalussy harmadik szintű bizottságok státuszát és elszámoltathatóságát (CESR értékpapír-bizottság, CEIOPS biztosítási és nyugdíj bizottság, és CEBS bankbizottság), feladataiknak megfelelő hivatalos státuszt adva nekik.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) A PSD (Portugál Szociáldemokrata Párt) tagjai támogatják a jelentést, amely különösen időszerű a nemzetközi pénzügyi válság fényében. Garantálni kell a pénzügyi stabilitást és hosszú távon intézkedéseket kell fogyanosítani a rendszerszintű kockázatok megoldására.

A globális problémák globális szinten történő összehangolt megoldásokat kívánnak. A nemzetközi együttműködés elengedhetetlen a piacok hitelességének biztosításához és helyreállításához.

Az Európai Unió nem kivétel és a jelenlegi problémák megoldása nem függhet az egyes tagállamok önálló kezdeményezéseitől, hanem összehangolt fellépést kíván. Nélkülözhetetlen az EU tagállamai közötti nagyobb összetartás.

A rövidtávú gyors beavatkozást követően sürgősen végre kell hajtunk a pénzügyi rendszer intézményi reformját a gazdaság stabilizálása, a gazdasági növekedés dinamizálása és annak megszilárdítása vagy fejlesztése érdekében, amit a pénzügyi innovációnak nyújtani tud.

Fontos a rendelkezésre álló technológiák felhasználásával a nagyobb átláthatóság és a jobb pénzügyi információ biztosítása. Csak így férhetnek hozzá az emberek jobb gyakorlatokhoz, termékekhez és pénzügyi szolgáltatásokhoz. Az innovációnak és a pénzügyi piacoknak a fogyasztóvédelmet kell javítania.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Ez a Parlament hisz a pénzügyi piacok belső jóságában, rugalmasságában és önszabályozó képességében, ez az oka annak, hogy csak minimális egyedi, vagy talán globális szabály van európai szinten.

Azonban a jelenlegi válság éppen ennek az ellenkezőjét bizonyítja. A szakadék szélére kerültünk a pénzügyi közvetítési szolgáltatások megszűnése, az európai pénzügyi szektor globális integrációja, a tőke széleskörű szabad mozgása, a globalizált gazdaság értékpapírosítása és az őrült piacok játéka miatt, amelyek mind komplexebb, a reális gazdasági tevékenységtől egyre idegenebb termékeket állítanak elő. A nemzet az oltalmazó és az országok döntése az, ami a jelenlegi helyzetben számít.

Az állítólag szabad nemzetközi verseny rendszere elérte korlátait és meg kell változtatni, kezdve magával az Európai Unióval, amelynek a politikái és ideológiai tanításai részben felelősek a helyzetért. Ma teljes hasznavehetetlenségét igazolja, mivel az államok azok, akik cselekednek és reagálnak. Holnap károkozó képességét fogja bizonyítani, mivel a verseny nevében fenntartja a jogot a nemzeti védőintézkedések szankcionálására.

Igen, itt az ideje, hogy véget vessünk ennek az Európának.

Mairead McGuinness (PPE-DE), írásban. – Az Uniót és más globális pénzügyi piacokat sújtó pénzügyi helyzet sürgősségére való tekintettel a jelentés mellett szavaztam.

Fontos ez a jelentés, mivel hatékony szabályozási és felügyeleti intézkedésekre van szükség, hogy javuljon a pénzügyi szolgáltatások piaca működésének a nyomon követése.

Különösen örülök az uniós polgárok betétvédelmére vonatkozó azonos feltételek biztosítását igénylő szóbeli módosításnak. Igazságtalan, hogy az egyik tagállam polgárai magasabb szintű védelmet élveznek a betétösszeget illetően – ami 20 000 eurotól az írországi korlátlan garanciáig terjed a tagállamokban.

Szintén üdvözlöm a pénzügyi válságra adandó összehangoltabb uniós válasza vonatkozó felhívást és azt, hogy a tagállamok nemzeti rendszerei közötti eltéréseket a lehető legnagyobb mértékben csökkenteni kell.

Szeretném felkérni az ír kormányt, hogy a bankgarancia rendszer valamennyi részletét terjessze elő és szeretném megemlíteni, hogy ez most az uniós versenyre vonatkozó szabályokat figyelembe véve a nem ír bankokra is kiterjesztésre került.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) A Bizottság számára a felügyelet jövőbeni szerkezetének Lámfalussy-féle nyomon követésével kapcsolatos javaslatokat tartalmazó indítvány mellett szavaztam.

A piacokat sújtó komoly válság miatt feltétlenül új intézkedéseket kell hozni az Unióban a pénzügyi szolgáltatások szabályozására. A gazdasági stabilitás az Unió egyik fő célkitűzése; ezért maradéktalanul helyeslem ezt a polgáraink nyugodt, szilárd jövőjének a biztosítását célzó javaslatot.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), írásban. – (PT) Az Európai Unió az európai intézmények közötti irányítás, átláthatóság, vezetés és hatalom hiánya okozta bizalmi válsággal néz szembe.

Irányítási hiány van, mivel senkinek sincs világos elképzelése, hogyan szüntessék meg ezt a válságot.

Átláthatósági hiány van, mivel a pénzügyi piacok áttekinthetlenebbnek bizonyulnak, mint ahogy gondolták.

Vezetési hiány van, mivel amíg az USA egy olyan pragmatista képet tud közvetíteni, amely azt mutatja, hogy nem veszti el a helyzet feletti ellenőrzést, addig Európa a zűrzavar, sőt az ellentmondás képét közvetíti.

Hatalmi hiány van, mivel még mindig minden tagállam azt tesz, amit akar. Mivel még mindig nem lett közös érték megállapítva a betétbiztosítási garanciára.

Ha a közös valutát használó tagállamok nem képesek szupranacionális támogatási mechanizmusokat alkalmazni, akkor egy olyan helyzettel állunk szemben, amely magát az eurot is tönkreteszi.

Ez a rendkívüli és globális helyzet rendkívüli és globális reakciókat, főleg sürgős reakciókat kíván.

Ezen a bizalmi válságon csak sürgős és összehangolt fellépéssel lehet úrrá lenni.

Az Európai Parlament végzi a munkáját. Remélem, hogy a Tanács meg fog birkózni a helyzettel, amely végül is vészhelyzet.

Peter Skinner (PSE), írásban. – Talán még nem jött el az idő az európai szintű központi elhelyezkedésű egyetlen hatóságra. Azonban érezhető kényszer van, ami azt mutatja, hogy indokolt ez a vélemény (bár még nincs itt az ideje). Remélem, hogy a jelenlegi pénzügyi válság alatt az EU nem hátrál meg, hogy cselekedjen a felügyelettel kapcsolatos jelenlegi elégtelenségek bármelyike esetén. A Fizetőképesség II. által kimondott „kollégium” megközelítés az előrelépés kulcsa és egyfajta félutas házat tesz lehetővé.

Catherine Stihler (PSE), írásban. Megdöbbenő volt látni, hogy az UKIP és bizonyos brit konzervatív képviselők megpróbáltak megakadályozni egy szóbeli módosítást, amely a jelenlegi gazdasági helyzetben a betétesek védelmét szolgálná. Cselekedetük gyalázatos volt.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) Támogatom van den Burg asszonynak és Dăianu úrnak a Lámfalussy-irányelvek és felügyelet jövőbeni szerkezetének nyomon követésével kapcsolatos jelentését.

Nem lehet kétséges, hogy az USA-beli indokolatlanul kockázatos befektetések és a bankok más tevékenységei által okozott jelenlegi pénzügyi válságra való tekintettel sürgősen szükség van a pénzügyi piacok szabályozásának és felügyeletének a reformjára. Azonban a Lisszaboni Szerződés nélkül a pénzügyi válsággal kapcsolatos összehangolt EU politika nem működhet megfelelően. Lényeges a Szerződés ratifikációja annak érdekében, hogy az európai intézményeknek megfelelő képviselte legyen a nemzetközi pénzügyi struktúrában.

A piaci integráció pozitív jelenség, azonban sajnálatos módon a megfelelő pénzügyi felügyelet nem tartott lépést vele. Úgy gondolom, hogy a felügyeletet a lehető leggyorsabban korszerűsíteni kell, amit meg kell előzzön az Unió szabályozási és felügyeleti intézkedéseire vonatkozó teljes körű vizsgálat.

A polgárok, a befektetők és a felügyeleti szervek számára biztosítani kell az átláthatóság megfelelő szintjét. Ennek érdekében helyénvaló lenne egy tanácsadó csoport felállítása a felügyelet hosszú távú elképzelésének a kialakítására és a hosszú távú reformok programjának vagy cselekvési tervének az elkészítésére.

Osztom azt a nézetet, hogy az Uniónak most összefüggőbb és hatékonyabb jogi megoldások kialakításába kellene belekezdenie a jövőbeni válságok kockázatának mérséklése érdekében.

Jelentés: Alojz Peterle (A6-0350/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Tisztelt szlovén kollégám és barátom, Alojz Peterle, az Európai Bizottság „Együtt az egészségért: Stratégiai megközelítés az EU számára 2008-2013” című fehér könyvére

válaszul készített saját kezdeményezését jelentése mellett szavaztam. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) szerint a krónikus betegségek, a szélütés és a szívbetegség folyamatosan megelőzik a fertőző betegségeket. Ezért sürgősen szigorúbb intézkedéseket kell alkalmazni a megelőzés területén az egészségügyi hatásvizsgálatok széleskörű bevezetésével.

A gyógyszerek hamisítása elleni harc prioritás kell legyen. Sajnálom, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg részletesen az egészségügyi szakembereket érintő problémákat, akik minden egészségpolitika központi témái kell legyenek. Egyetértek az előadóval, hogy az egészségügyi ágazat egyik fő célja az egészségügyben mutatkozó egyenlőtlenségek és méltánytalanságok csökkentése kell legyen. Támogatom az egészségfejlesztés és egészségvédelem modern megközelítését, különösen a lakosság legsebezhetőbb csoportjánál, a gyermekeknél, és az integrált szociális és egészségügyi politika bevezetését.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A 2008-2013-as időszakra szóló egészségügyi stratégiával kapcsolatos Peterle jelentés mellett szavaztam, mivel úgy gondolom, hogy az egész életen át tartó emberi egészségvédelem magas szintje EU prioritás kell legyen.

Szeretném megismételni a jelentés javaslatait, különösen az általam javasoltakat, amelyek kiemelik a megelőzési tervek kialakításának és az egész EU területén az egészséges életmóddal kapcsolatos promóciós tevékenységeknek és a betegségek korai felfedezését és azonnali kezelését segítő szűrő programoknak a fontosságát, ezáltal csökkentve az ezzel kapcsolatos halálozást és a megbetegedéseket.

Szeretném kihangsúlyozni az egészségügyi ellátás és a polgároknak nyújtott segítség minősége javításának a szükségességét, szem előtt tartva a krónikus betegségek megnövekedett gyakoriságát és az európai lakosság fokozódó elöregedését.

Genowefa Grabowska (PSE), írásban. – (PL) Teljes mértékben támogatom Peterle úr jelentését. Úgy gondolom, hogy ez a szlovén elnökség prioritásainak jó nyomon követése. Ez utóbbi kiemelt prioritásként kezelte az egészségüggyel kapcsolatos kérdéseket, ami teljes mértékben érthető, miután az egészség a legnagyobb ajándék, amivel az ember élete során megáldható. Sajnálatos módon bizonyos aggasztó egészségi trendek jelentkeznek Európában. Ide sorolható a daganatos megbetegedések, a diabéteszes esetek, valamint a szív- és érrendszeri és az elhízással kapcsolatos megbetegedések számának a növekedése. Emellett olyan új kihívásokkal kell megküzdenünk, mint a lakosság elöregedése, a klímaváltozás, a globalizáció, sőt még a terrorizmus következményei is, a biológiai terrorizmus fenyegetése miatt.

Ugyanakkor jelentős egyenlőtlenségek vannak a tagállamok egészségügyi rendszerei között. Ez különösen igaz az egészségügyi ellátás, megelőzés, korai felismerés és bizonyos betegségek hatékony kezelése esetében. Ez okozza az európai várható életkilátásaival kapcsolatos jelentős különbségeket. Az európai egészségügyi térkép tanulmányozása ahhoz a szomorú következtetéshez vezet, hogy a vasfüggöny bizonyos értelemben még mindig létezik. A jelenlegi szakadék az egészségügyön alapul.

Javítanunk kell együttműködési módszereinket ezen a területen, ha orvosolni akarjuk a helyzetet. Javítanunk kell fellépéseink hatékonyságát is és teljes mértékben ki kell használnunk Európa úgynevezett egészségügyi lehetőségeit. Támogatom az előadónak az egészségügyi rendszerbe történő beruházások növelésére vonatkozó felhívását. Úgy gondolom, hogy az egészségügyi ellátásba beruházott összegek nem kiadások, inkább a humán-tőke minőségével kapcsolatos befektetések fontos elemei. Az EU polgárainak az egészségét az Unió jövőjét meghatározó egyik fő társadalmi és politikai tényezőnek kell tekinteni.

Ian Hughton (Verts/ALE), írásban. – Az EU egészségügyi stratégiájával kapcsolatos Peterle jelentés mellett szavaztam. A jelentés elismeri, hogy az egészségügy a tagállamok kompetenciájába tartozó kérdés és szilárd meggyőződésem, hogy ennek így is kell maradnia. Vannak olyanok ebben a Parlamentben és az EU egészét tekintve, akik úgy gondolják, hogy az egészségügyet teljesen meg kell nyitni a szabad piac hullámvázai előtt és én teljes egészében elvetem ezt az elképzelést. Mindazonáltal az Uniónak fontos szerepet kell játszania az információcserében és az egészséges életmód elősegítésében. A Bizottságnak most konkrét javaslatokkal kell előállnia az egészségfejlesztés elősegítését célzó, egész Európára kiterjedő fellépésekkel kapcsolatban, eközben biztosítva az egyes tagállamok egészségügyi szolgáltatások nyújtására vonatkozó döntési jogát.

Ona Juknevičienė (ALDE), írásban. – (LT) Az egészségügyi ellátáshoz minden uniós polgárnak joga van és a magas szintű orvosi ellátáshoz való egyforma hozzáférés biztosítása a tagállamok állami szervezeteinek a fő feladata.

Támogatom ezt a dokumentumot és egyetértek azzal, hogy az egészségüggyel kapcsolatos legégetőbb problémákkal foglalkozik. Kétségtelen, hogy mind uniós szinten, mind pedig az egyes tagállamokban a

hosszú távú egészségfejlesztésre kell koncentrálnunk. Ez különösen fontos az idősebb és a fizikai vagy szellemi fogyatékos személyek és az otthoni egészségügyi ellátás esetében.

Az ápolói hiány és az általuk nyújtott szolgáltatások fontosságának a megbecsülése miatt javítani szükséges munkakörülményeiket, valamint biztosítani kell, hogy az ápolók magas szintű oktatásban részesüljenek. A tagállamoknak válaszolniuk kell az Európai Parlament azon felszólítására, hogy az egészséghez való egyetemes jog biztosítása érdekében garantálják a betegek életmentő gyógyszerekhez való hozzájutását akkor is, ha azok drágák.

A tagállamoknak haladéktalanul végre kell hajtaniuk az uniós egészségügyi stratégiát. Ez ösztönözné és segítené a nemzetközi egészségügyi szolgáltatások nyújtását, az egészségügyi szakemberek és betegek szabad mozgását, valamint a magán- és állami szervezetek közötti együttműködés erősítését. A leglényegesebb, hogy az uniós egészségügyi stratégia végrehajtásával a lakosság az egész Unióban minőségi egészségügyi ellátásban részesülne.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), írásban. – (SK) Jelenleg még mindig jelentős különbségek vannak az egyes uniós tagállamok között az egészségügyben. Az Eurostat szerint az uniós országok közötti születéskor várható életkilátásokkal kapcsolatos különbség nők esetében 9, férfiaknál 13 év és a gyermekhalandóság esetében pedig hatszoros különbség is van. Ennek fényében őszintén üdvözlöm Peterle úr erőfeszítéseit, aki ebben a jelentésben utal arra, hogy csökkenteni kell ezeket az egyenlőtlenségeket. Mivel a betegségek 40%-a az egészségtelen életmódhoz kötődik és a daganatos megbetegedések akár harmada korai diagnózissal megelőzhető, úgy érzem, hogy a megelőzés fontosságával kapcsolatos megjegyzések különösen értékesek.

Egyetértek azzal, hogy miután a betegség megelőzésre még mindig csak az egészségügyi költségvetések 3%-a jut, ezekből a költségvetésekből nagyobb összegeket kell rendelkezésre bocsátani. A megelőzés és az egészséges életmód fontosságával kapcsolatos felvilágosítással csökkenthetjük az egészségügyi ellátással kapcsolatos költségeket, mivel olcsóbb megelőzni a betegségeket, mint később gyógyítani azokat. Szilárd meggyőződésem, hogy az országoknak lépéseket kell tenniük az egészségügyi ellátás javítása érdekében és ehhez a Bizottság fehér könyve és a Tanács 2007. decemberi következtetései megfelelő alapot szolgáltatnak.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Németországban évente 20-30 klinika kényszerül bezárni, mivel az orvosokat fizetéseiktelenségre hajszolják a felírt, állítólag túl drága gyógyszerek által okozott károkkal kapcsolatos követelések és egész országrészek vannak kitéve az egészségügyi alul-ellátottság veszélyének. Ez csak néhány az elmúlt években követett örvény egészségpolitikák eredményei közül. Európában máshol sem biztatóbbak a forgatókönyvek. Nem csak, hogy az egészségügyi ellátás finanszírozása jóindulattal is bizonytalan: az orvosok és az ápolószemélyzet egyre több időt kénytelen az asztalához kötve papírmunkával tölteni az egészségügyi szolgáltatásnyújtás tényleges feladatának a végzése helyett.

Unió szintű radikális újra átgondolásra van szükség. Szükségünk van például a kielégítő orvosi ellátottságot biztosító megbízható stratégiákra, a bevált gyakorlatok példáival együtt. Azonban az ösztönzők erősítésével foglalkoznunk kell olyan alapvető problémákkal is, mint a csökkenő születési ráta Európa bennszülött lakosai körében. Modellekre van szükségünk az egészséges életmód ösztönzéséhez. A megelőzés csak egy kis darab az egészségügyi kirakós játékában. Ezért tartózkodtam a szavazáskor.

Zita Pleštinská (PPE-DE), írásban. – (SK) Az egészség az egyik dolog, amit az emberek a legjobban értékelnek életükben. Következésképpen üdvözlöm a Bizottság „Együtt az egészségért_ Stratégiai megközelítés az EU számára 2008-2013” című egészségügyi stratégiáját. Alojz Peterle úr jelentése mellett szavaztam, aki a jelentését három kulcsszóra építette: együttműködés, különbségek és megelőzés.

Bár a szolidaritás elve alapján az egészségügy kizárólagosan tagállami hatáskör, semmi sem akadályozza, hogy együttműködés alapján európai dimenziót kapjon az egészségügyi ellátás. Minden tagállam nyerhet a bevált gyakorlatok keretében történő kölcsönös know-how cserével. Ha egy tagállam sikeresen tud kezelni egy rákos beteget, az EU minden szögletében élő polgárnak egyenlő esélye kell legyen ennek a lehetőségnek a kihasználására.

Az egészségügyben nagy egyenlőtlenségek vannak a tagállamok között és a tagállamokon belül. Ami a daganatos megbetegedéseket illeti, az új és a régi tagállamok közötti túlélési aránybeli különbségek olyanok, hogy egy „egészségügyi vasfüggönyről” beszélhetünk. Egy alapvető stratégiai áttörésre van szükség a betegség megelőzés területén. Következésképpen a megelőző intézkedések hosszú távú tervezése kell a kiindulási pont legyen.

Európában a rákkutatásba fektetett beruházások csupán egyötödét képviselik annak az összegnek, amit ez a terület az USA-ban kap. Jóval többet kell beruháznunk az egészségügybe, mint eddig és az egészségügynek minden szintű politikákban szerepelnie kell.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Én abban a meggyőződésben szavaztam a jelentés mellett, hogy a javaslatok gyakorlatba történő átültetése növelni fogja majd a várható élettartamot az Európai Unión belül, mindamellett pedig segít nekünk elérni a gazdasági növekedéssel kapcsolatos lisszaboni célkitűzéseket.

A jelentés felfedi a környezetvédelemmel kapcsolatos közösségi jogszabályok hiányos alkalmazása és a polgárok életminőségére kiható káros következmények közötti életbevágóan fontos kapcsolatot.

Az éghajlatváltozásnak a lakosság egészségére gyakorolt hatása elleni küzdelmet olyan aktív politikákkal kell támogatni, amelyek elősegítik az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást. Ennek egy példája az előrejelzéseknél használt módszerek fejlesztése, valamint a jelentkező komoly egészségügyi problémák megelőzése az éghajlatváltozás hatásainak súlyossága függvényében, miközben persze szem előtt kell tartani a társadalmi-gazdasági feltételeket is.

Növelni kell az erőfeszítéseket annak érdekében, hogy elérhessük azt a Bizottság által 2005-ben meghatározott célkitűzést, hogy 2020-ra 40%-kal csökkentsük a légszennyezés által okozott elhalálozások számát. Az elvégzett tanulmányok azt mutatják, hogy öt világszerte bekövetkező halálesetből kettő közvetett vagy közvetlen módon különböző környezeti tényezőkhöz köthető.

Gratulálok az előadónak.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Az uniós egészséggel foglalkozó fehér könyv sok fontos kérdést vet fel Európa jövőjével kapcsolatban és különösen azokkal a paradigmatiszmas változásokkal kapcsolatban, amelyek azt befolyásolják, hogy hogyan fognak társadalmaink a jövőben működni. Ezért egyetértek Peterle úrral, amikor felhívja a figyelmet az olyan új kihívásokkal kapcsolatos szempontokra, mint a népesség elöregedése, éghajlatváltozás, globalizáció és mobilitás. Ezek kell az új politikák alapjait képezzék, mivel ezek azok, amelyek alapvető társadalmi és gazdasági változásokat fognak hozni. Azonban figyelembe kell vennünk a jelenlegi egészségi problémákat is, ezek a szív- és érrendszeri betegségek, a diabétesz, az elhízás és a daganatos megbetegedések. A megelőzési politikák ezért mindinkább fontossá válnak, és világos keretet kell teremteni a jelenlegi körülmények számára, szem előtt tartva a 27 tagállam helyzetét és figyelembe véve a társadalmi csoportok és a tagállamok között fennálló egyenlőtlenségeket, hogy olyan ágazatközi szakpolitikákat tudjunk elfogadni, amelyek megalkotják a feltételeket az egészségpolitika hatékony fejlesztéséhez.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Peterle úrnak az egészséggel kapcsolatos uniós elkötelezettségről és megközelítésről szóló jelentése mellett szavaztam.

A szóban forgó dolog alapvető fontosságú az Európai Uniót fenyegető új egészségügyi veszélyek fényében. Ezért együttes megközelítésre van szükség, hogy az európai polgárok megfelelő védelmet kapjanak e veszélyekkel szemben. Továbbá üdvözlöm kollégám javaslatát, mivel jelentése mindenki figyelmét felhívta az egészség fontosságára, ami nem csak a betegség vagy a gyengeség hiányát jelenti.

Catherine Stihler (PSE) írásban. – Fontos az egészségügyi politika bevált gyakorlatainak összehangolása az Unióban annak érdekében, hogy minden uniós polgár a lehető legjobb kezeléseket és egészségvédelmet kaphassa.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) Az „Együtt az egészségért Stratégiai megközelítés az EU számára 2008-2013” című jelentés mellett szavaztam. Ez a stratégia konkrét válasz az Európai Bizottságnak a 2008-2013-as időszakra szóló egészségpolitikáról szóló fehér könyvére. A fehér könyv fő intézkedései magukban foglalják az egészséges életmód elősegítését és az uniós tagállamokban az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés korlátainak a megszüntetését. A polgárok egészségi veszélyekkel szembeni védelme, a kiegyensúlyozott egészségügyi ellátás rendszerei és az új technológiák bevezetése ezen a területen szintén hangsúlyt kapott. Úgy gondolom, hogy az egészségvédelmi stratégiáknak erőteljes hangsúlyt kell helyezniük a megelőzésre és a betegségek korai felismerésére.

Az utóbbi időben nyilvánvalóvá váltak bizonyos aggasztó egészségi trendek. Ezek közé tartozik a daganatos megbetegedések, a diabétesz és a szív- és érrendszeri betegségek számának a növekedése. Jelenleg az egészségügyi költségvetésnek csak 3%-a jut megelőzésre, pedig köztudott, hogy a megelőzés jobb, mint a gyógyítás.

Csak úgy nyerhetjük meg a modern civilizáció betegségei elleni harcot, ha polgárainknak megfelelő egészségügyi ellátást és kezelést biztosítunk. Emellett küzdenünk kell az egyes társadalmi csoportok egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek egyenlőtlenségei ellen és csökkentenünk kell a tagállamok közötti egészségügyi ellátással kapcsolatos különbségeket. Fontosak a munkahelyi egészség és biztonság biztosítását szolgáló erőfeszítések is. Emellett többet kell tenni az egészségügyi ellátásnak a betegek igényeihez való megfelelőbb hozzáigazítása érdekében.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az EU célkitűzései között szerepel a népegészségügy és annak kereskedelmi alapokra helyezése. A cél a kapitalisták nyereségének a megsokszorozása a közszervezetek leminősítésével, amelyek működése a magánvállalkozások számára nem nyereséges, magas költségű ágazatokra korlátozódik.

Az EU az egészségügyet a munkavállalók termelékenység növelésének és a szociális költségek csökkentésének eszközeként kezeli. Magánvállalkozási kritériumok alkalmazásával, a vállalkozói tevékenység segítségével és az egészséghez és az élethez való alapjog figyelmen kívül hagyásával egy olyan ágazatba avatkozik be, amelyik a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik. Ugyanakkor az EU ürügyként használja az egészségügyet imperialista terjeszkedési tervei elősegítéséhez az egészségügyi szolgáltatások KKBP-be, nemzetközi kereskedelembe és a harmadik országokkal való kapcsolatokba történő bevonásával.

Az egészségügyi ellátás közösségi kerete, az egészségügyi rendszerek innovációjának az irányítása, az európai kiválósági központok létrehozása és más tervezett intézkedések csak az első lépést jelentik az egészségügyi szolgáltatások néhány multinacionalista kezében való koncentrációja felé. Ezek a magánbiztosítók ügyévé teszik az osztály-diszkrimináció elfogadhatatlan rendszere alapján nyújtott szolgáltatásokról való döntést.

A jelentés ellen szavazunk, mivel a dolgozóknak az egészségügy kereskedelmi alapokra helyezése és privatizációja elleni harca mellett állunk. Támogatjuk a magas színvonalú, az átlagcsaládok szükségleteit teljesen mértékben fedező ingyenes népegészségügyi ellátásért folytatott harcot.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), írásban. – (PL) Az Európai Unió 2008-2013-as időszakra szóló egészségügyi stratégiáról szóló jelentés elfogadása mellett szavazok. A betegségmegelőzésre elkülönített összegek túl alacsonyak a költségvetésében. Ezek a forrásoknak alig 3%-át jelentik.

Egyre inkább tisztában vagyunk a jelenkori civilizációval kapcsolatos betegségek növekedésének tényével. Ezek közé tartoznak a rákos megbetegedések, a szív- és érrendszeri betegségek és a diabétesz. Ezeket elsősorban a rossz étkezési szokások és az egészségtelen életmód okozza. A megelőzés, esetleg tájékoztató kampányok által, sokkal olcsóbb lenne az egészségügyi szolgálatok költségvetései számára.

Egy másik aggodalom a kezelési feltételekkel kapcsolatos. Ezek jelentősen különböznek az Európai Unió területén, az úgynevezett régi uniós országok rendkívül magas szintjétől a nemrég csatlakozott országok sokkal alacsonyabb szintjéig. Ez például a magasabb gyermekhalandóságban és mind a férfiak, mind pedig a nők esetében a rövidebb várható élettartamban nyilvánul meg.

Az Európai Uniónak lépéseket kell tennie a gyógyítás egyenlő feltételeinek biztosítására minden tagállamban. Az egészségügyi politika prioritás kell legyen az EU számára.

11. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

12. A Tanács közös álláspontjainak közlése: lásd a jegyzőkönyvet

13. Egyes okiratokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

14. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

15. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

16. Az ülészak megszakítása

Elnök. - Az Európai Parlament ülését berekesztem.

(Az ülést 12.05-kor berekesztik)